

2026
ŘÍJEN–PROSINEC

Sv. 102, č. 4

Sobotní biblické úkoly

Lekce z listů

Filipenským, Kolossenským
a Tessalonicenským

Zkoušky vytrvalosti, které budují trpělivost,
radost a naději pro věřící dnes

Sv. 102, č. 4

Sobotní biblické úkoly

Lekce z listů

Filipenským, Kolossenským
a Tessalonicenským

2026

ŘÍJEN-PROSINEC

1. Za hranicemi nemožného	7
2. Podobní Kristu za všech okolností	13
3. Touha lépe poznat Ježíše.	19
4. Posilování nebem	25
5. Chodit hodným způsobem	30
6. Posilování Spasitelem	37
7. Odraz věčnosti	43
8. Rodina a další	49
9. Pracující pro ztracené	55
10. Příprava na setkání s Kristem	62
11. Život ve světle	68
12. Opravdu odlišní lidé	73
13. Připravujme se	79

Sobotní biblické úkoly jsou denním studijním programem, založeným pouze na Bibli a Duchu proroctví bez dalších komentářů. Citáty mají co nejstručněji poskytnout výstižné, přímé myšlenky. [Text v hranatých závorkách] je v některých případech dodatečně přidán k zajištění jasnosti, správného kontextu a plynulého čtení. Velice se doporučuje další studium ve zdrojových materiálech.

Sobotní biblické úkoly (USPS 005–118), sv. 102, č. 4, říjen–prosinec 2026. Čtvrtletně vydává Oddělení Sobotní školy Generální konference Reformního hnutí adventistů sedmého dne. Copyright © 2026, tiskne a rozšiřuje Reformation Herald Publishing Association, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019–5048, U.S.A. Periodické poštovné hrazeno v Roanoke, Virginia 24022–9993.

Předmluva

Když se zamyslíme nad některými Pavlovými listy – konkrétně nad listy Filipenským, Kolossenským a Tessalonicenským – jasně z nich zaznívá životně důležité, komplexní poselství. Uvědomujeme si zde naši potřebu vysoké úrovně rozvoje Křesťanské povahy, stejně jako porozumět klíčovým naučným pravdám v rámci přípravy na návrat našeho Pána.

Tyto listy byly napsány téměř před 2 000 lety, přesto jsou pro nás i dnes velmi důležité. Všechny byly napsány v rozmezí deseti let a každý z nich má mocné poselství pro naši dobu. Epištola Filipenským sdílí radost apoštola i z doby, kdy byl uvězněn pro víru; Kolossenským – rovněž psáno z vězení – odhaluje pravý naučný obraz Křesťanství, a dvě epištoly Tessalonicenským vysvětlují události posledních dnů s jedinečnou jasností duším, které samy čelily pronásledování.

„V dnešním světě jsou mnozí, kteří zavírají oči před důkazy, které Kristus dal, aby upozornil lidi na Svůj příchod. Oni se snaží utišit veškeré obavy, zatímco se zároveň rychle naplňují znamením konce, a svět spěchá k času, kdy se Syn člověka zjeví na oblacích nebeských. Pavel učí, že je hřích být lhodestý k znamením, která mají předcházet druhému příchodu Krista. Ty, kteří se provinili touto nedbalostí, nazývá syny noci a tmy. Povzbuzuje bdělé a ostražitě těmito slovy: ‚Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. Všickni vy synové světla jste, a synové dne. Nejsmeť noci, ani tmy. Nespěmež tedy, jako jiní, ale bděme, a střízliví bud‘me.‘“ — *The Acts of the Apostles*, p. 260.

„Těsně před námi je závěrečný boj veliké rozepře, kdy ‚se vši mocí a divy i zázraky lživými, a se všelikým podvodem nepravosti‘ má Satan působit, aby zkresloval povahu Boží, aby mohl přivodit ‚k svedení, by možné bylo, také i vyvolených.‘ Pokud někdy byl lid, potřebující neustále se zvětšující světlo z nebe, je to lid, který v této nebezpečné době Bůh povolal, aby byl opatrovníkem Jeho svatého zákona a aby obhajoval Jeho povahu před světem. Ti, jimž byla dána důvěra tak posvátná, musejí být zduchovněni, povzneseni, oživeni pravdami, o nichž vyznávají, že jim věří. Nikdy církev tolik nepotřebovala, a nikdy nebyl Bůh tolik starostlivý, aby zažívala, zkušenost popsanou v Pavlově dopise Kolossenským, kdy napsal: ‚Nepřestáváme modlití se za vás a žádati, abyste naplnění byli známostí vůle Jeho ve vši moudrosti a rozumnosti duchovní, abyste chodili hodně Pánu ke vši Jeho líbeznosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávající a rostouce v známosti Boží.‘“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 746. [Kurzíva autorčina.]

Kěž by to byla i naše zkušenost!

Oddělení Sobotní Školy Generální Konference

Sbírka první Soboty

Sobota 3. října 2026

PRO TANZANSKOU MISI

Tanzanská Sjednocená Republika je východoafrická země známá svými rozlehlými oblastmi divočiny. Nacházejí se zde pláne národního parku Serengeti, mekky safari (obývané slony, lvy, leopardy, buvolý a nosorožci), a národního parku Kilimandžáro – domova nejvyšší hory Afriky. Blízko pobřeží leží tropické ostrovy Zanzibar a Mafia, s mořským parkem, domovem velryb, žraloků a korálových útesů. V roce 2024 tyto živé atrakce přilákaly 1,8 milionu turistů.

V roce 2025 měla Tanzanie přes 71 milionů obyvatel. Ačkoli existuje celkem 126 místních jazyků, úředními jazyky jsou svahilština a angličtina. Národ je rozdělen do 30 regionů, z nichž 25 se nachází na pevnině a 5 na Zanzibaru. Mezi klíčové ekonomické faktory patří rozvoj infrastruktury, těžba, ropa a plyn. Více než 60 % populace se zabývá zemědělstvím, jehož postupy zde v současné době procházejí modernizací.

Podle serveru worldatlas.com se mezi náboženskými skupinami zastoupenými v Tanzanii 35 % hlásí k různým formám Islámu, 31 % k Římskému Katolicismu, 27 % k Protestantismu, 3,1 % k jiným formám Křesťanství, 1,8 % k domorodým náboženstvím a zbytek se nehlásí k vůbec žádnému konkrétnímu náboženství.

Poselství reformace se do Tanzanie dostalo prostřednictvím našich bratrů z Keni. Pomohli nám také naši němečtí bratři. Generální Konference tiskne Sobotní Biblické Úkoly ve svahilštině prostřednictvím Rwandské Unie, která se nachází poblíž Tanzanie. Svahilština se používá ve všech východoafrických zemích.

Práce nyní pokročila do bodu, kdy potřebujeme rozvinout naše ústředí a zřídit školu. Věříme, že Dodoma bude pro tento projekt nejlepším místem. Dodoma je nejrychleji rostoucí město v zemi a nyní je novým hlavním městem národa. Zakoupili jsme 12,4 akrů pozemku a již jsme zde založili místní sbor. Náš navrhovaný projekt má jistě potenciál podpořit tuto práci a zejména pomoci našim mladým lidem studovat v klidu a vyhnout se tak obtížím, kterým v současnosti čelí ve veřejných školách, pokud jde o Sobotu.

Prosíme všechny členy naší Sobotní Školy po celém světě, aby štedře přispěli na tento projekt. Předem děkujeme za vaši pomoc. Kéž vám Bůh bohatě odplatí vaši laskavost vůči Jeho dílu v Tanzanii!

Vaši bratři a sestry v Tanzanské misi

Za hranicemi nemožného

„Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista“ (Filipenským 1:6).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 263–267.

„Duši znavené životem hříchu, která ale neví, kde najít úlevu, představte soucitného Spasitele. Vezměte ji za ruku, pozvedněte ji, promluvte k ní slova odvahy a naděje. Pomozte jí chytit se ruky Spasitelovy.“ — *The Ministry of Healing*, p. 168.

1. NĚŽNÁ NADĚJE

Ne 27. 9.

a. Jak nás může inspirovat Pavlův pozdrav z Římského žaláře? Filipenským 1:1–5.

Filipenským 1:1–5. Pavel a Timoteus, služebníci Ježíše Krista, všechněm svatým v Kristu Ježíši, kteříž jsou v městě Filippis, s biskupy a s jahny: 2. Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. 3. Děkuji Bohu svému, když se koli na vás rozpomenu, 4. Vždycky při každé modlitbě své, s radostí za všecky za vás prosbu čině, 5. Z vašeho obcování evangelium, hned od prvního dne až posavad,

„Pavlův list Filipenským, stejně jako list Kolossenským, byl napsán, když byl vězněm v Římě.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 479.

„Pavel psal těmto bratřím jako ‚svatým v Kristu Ježíši‘; nepsal však těm, kteří byli dokonali v povaze. Psal jim jako mužům a ženám, kteří bojovali proti pokušení a kteří byli v nebezpečí pádu. Poukázal jim na Boha pokoje, ‚kterýž toho Velikého . . . Pastýře ovcí vzkřísil z mrtvých, Pána našeho Ježíše.‘ Ujistil je, že Bůh ‚pro krev smlouvy věčné‘ učiní ‚vás způsobilé ve všelikém skutku dobrém, k činění vůle Své, působě v vás to, což jest libé před obličejem Jeho, skrze Jezukrista.‘

„Když si někdo, kdo se dopustil chyby, uvědomí svou chybu, dávejte si pozor, abyste nezničili jeho sebeúctu. Neodrazujte ho lhostejností nebo nedůvěrou. Neříkejte: ‚Než mu projevim svou důvěru, počkám, abych viděl, zda vydrží.‘ Často právě tato nedůvěra vede pokoušeného ke klopýtnutí. . .

„Příliš snadno se odrazujeme kvůli duším, které nereagují okamžitě na naše úsilí. Nikdy bychom neměli přestat pracovat pro duši, dokud existuje jediná jiskřička naděje.“ — *The Ministry of Healing*, pp. 167, 168.

a. Jak může náš postoj k našim chybuujícím, bloudícím společníkům zjevit hloubku naší víry v Boží moc? Filipenským 1:6–8.

Filipenským 1:6–8. Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista, 7. Jakož jest mi spravedlivé tak smyslití o všech vás, proto že vás v srdci mám i v vězení svém, a v obraňování i v utvrzování evangelium, vás všechny účastníky milosti mně dané. 8. Svědek mi jest zajisté Bůh, kterak po všech po vás toužím v střevách Ježíše Krista.

„Měli bychom se snažit pochopit slabosti druhých.

„Víme málo o srdečních zkouškách těch, kteří byli spoutáni řetězy temnoty a kterým chybí odhodlání a morální síla. Nejžalostnější je stav toho, kdo trpí výčitkami svědomí; je jako někdo omráčený, potácející se, propadající se do prachu. Nic nevidí jasně. Mysl je zastřená, on neví, jaké kroky podniknout. Nejedna ubohá duše je nepochopena, nedoceněna, plná úzkosti a trýzně – ztracená, bloudící ovce. Nemůže najít Boha, přesto intenzivně touží po odpuštění a pokoji.

„Ó, necht' se nepronášejí žádná slova, která by způsobila hlubší bolest! . . .

„Drahé duše stály našeho obětavého Vykupitele příliš drahou cenu, než aby byly lehce vydány pokušitelově moci. . . .

„Musíme se vžít do situace pokoušených. Vezměme v úvahu sílu dědičnosti, vliv zlých společností a okolí, sílu špatných návyků. Můžeme se divit, že pod takovými vlivy se mnozí zvrhávají? Můžeme se divit, že budou pomalu reagovat na snahy o jejich povznesení?

„Často, když jsou někteří získáni pro Evangelium, tak ti, kteří se jeví hrubí a beznadějní, budou patřit mezi jeho nejvěrnějšími stoupenci a zastánci. Nejsou úplně zkažení. Pod odpudivým zevnějškem se skrývají dobré podněty, které mohou být osloveny. Bez pomocné ruky by se mnozí nikdy nezotavili, ale trpělivým a vytrvalým úsilím mohou být pozvednuti. Takoví potřebují něžná slova, laskavou pozornost, hmatatelnou pomoc. Potřebují takovou radu, která nehasí slabou jiskřičku odvahy v duši.“ — *The Ministry of Healing*, pp. 168, 169.

b. S jakými cíli bychom měli studovat Boží slovo? Filipenským 1:9–11.

Filipenským 1:9–11. A za to se modlím, aby láska vaše ještě více a více se rozhojňovala v známosti a ve všelikém smyslu, 10. K tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřímní a bez úrazu, až ke dni Kristovu, 11. Naplnění jsouce ovocem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží.

„Všechny prostředky milosti by se měly pilně zdokonalovat, aby se v duši stále více rozhojňovala Boží láska, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřímní a bez úrazu, až ke dni Kristovu, naplnění jsouce ovocem spravedlnosti.“ Váš Křesťanský život musí nabýt energických a pevných forem. Můžete dosáhnout vysokého standardu, který je před vámi stanoven v Písmu, a musíte, pokud chcete být dětmi Božími. Nemůžete stát na místě; musíte buď jít vpřed, nebo couvat.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 264.

a. Popište, jak Bůh často používá pronásledování a těžkosti k šíření Svého úžasného poselství lásky a milosti. Filipenským 1:12–14.

Filipenským 1:12–14. Chciť pak, bratří, abyste věděli, že to, což mne obkličilo, k většímu prospěchu evangelium přišlo, 13. Tak že vězení mé pro Krista rozhlášeno jest po všem rathouzu, i jinde vsudy. 14. A mnozí z bratří v Pánu, spolehše na vězení mé, hojnější smělost mají bez strachu mluviti slovo.

„Nedalo se očekávat, že Pavel, chudý a osamělý vězeň, si bude moci získat pozornost bohatých a titulovaných vrstev Římských občanů. Těm neřest nabízela všechna svá třípytivá lákadla a držela je v dobrovolném zajetí. Avšak z řad unavených, nouzí sužovaných obětí jejich útlatku, dokonce i z řad chudých otroků, mnozí rádi naslouchali Pavlovým slovům a ve víře v Krista nacházeli naději a pokoj, které je povzbuzovaly v útrapách jejich údělu.

„Avšak zatímco apoštolova práce začala u pokorných a nízko postavených, její vliv se rozšířil až do samotného císařova paláce.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 461.

„Milost Boží podbírala Pavla v jeho vězení a umožňovala mu radovat se v soužení. S vírou a jistotou napsal svým Filipenským bratrům, že jeho vězení vedlo k šíření evangelia. . . .

„V této Pavlově zkušenosti je pro nás ponaučení, neboť zjevuje Boží způsob práce. Pán může vynést vítězství z toho, co se nám může jevit jako nezdár a porážka. Jsme v nebezpečí, že zapomeneme na Boha, budeme se dívat na věci, které se vidí, místo abychom okem víry hleděli na věci, které se nevidí. Když přijde neštěstí nebo pohroma, jsme připraveni obvinít Boha z nedbalosti nebo krutosti. Pokud uzná za vhodné v nějakém ohledu odříznout naši užitečnost, truchlíme a nezastavíme se nad tím, abychom přemýšleli, že by Bůh mohl takto pracovat pro naše dobro. Potřebujeme se naučit, že trest je součástí Jeho velkého plánu a že pod metlou soužení může Křesťan někdy pro Pána udělat více, než když je zapojen do aktivní služby.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 480, 481.

b. Pokud jsme v pokušení cítit se zklamáni nekonvenčními způsoby, jakými lze zasévat semena pravdy, na co bychom měli pamatovat? Filipenským 1:15–18.

Filipenským 1:15–18. A však někteří z závnosti a navzdoru, někteří pak také z oblíbení Krista káží. 16. Ti pak, kteříž navzdoru Krista zvěstují, ne v čistotě, domnívají se, že mi k vězení mému ssoužení přidadí; 17. Kterí pak z lásky, ti vědí, že jsem k obraně evangelium postaven. 18. Ale což pak o to? Nýbrž jakýmkoli způsobem, buď v samé tvárnosti, buď v pravdě Kristus se zvěstuje, i z tohoť se raduji, a ještě radovati budu.

„Satanovým úsilím zničit ho, to ‚neporušitelné‘ semeno slova Božího, které je ‚živé . . . a zůstávající na věky‘ (1 Petr 1:23), je zaseto do lidských srdcí; skrze potupu a pronásledování Jeho děti je jméno Kristovo velebeno a duše jsou spaseny. Veliká je v nebi odměna těch, kteří jsou svědky pro Krista skrze pronásledování a potupu.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 34.

a. Proč nás může inspirovat úžasné svědectví Pavlovo? Galatským 6:14; Filipenským 1:19–21.

Galatským 6:14. Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jediné v kříži Pána našeho Jezukrista, skrze něhož jest mi svět ukřižován, a já světu.

Filipenským 1:19–21. Nebo vím, že mi to přijde k spasení skrze vaši modlitbu, a pomoc Ducha Jezukristova, 20. Podlé pečlivého očekávání a naděje mé, že v ničem nebudu zahanben, ale ve vši doufanlivě smělosti, jakž prvé vždycky, tak i nyní veleben bude Kristus na těle mém, buď skrze život, buď skrze smrt. 21. Mně zajisté živu býti jest Kristus, a umříti zisk.

„Nejbližší Kristu bude stát ten, kdo na zemi nejhrouběji nasál ducha Jeho obětavé lásky – lásky, která ‚není všetečná, nenadýmá se, . . . nehledá svých věcí, nezpouzí se, neobmyšlí zlého‘ (1 Korintským 13:4, 5) – lásky, která pohání učedníka, tak jako pohnula našeho Pána, aby dal vše, aby žil, pracoval a obětoval se až do smrti pro spásu lidstva. Tento duch se projevil v životě Pavlově. Řekl: ‚Mně zajisté živu býti jest Kristus,‘ neboť jeho život zjevil Krista lidem, ‚a umříti zisk‘ – zisk pro Krista; smrt sama bude zjevovat moc Jeho milosti, a shromažďovat k Němu duše. ‚Veleben bude Kristus na těle mém,‘ řekl, ‚buď skrze život, buď skrze smrt.‘ (Filipenským 1:21, 20.)“ — *The Desire of Ages*, p. 549.

„Pavel byl živoucím příkladem toho, čím by měl být každý pravý Křesťan. Žil pro Boží slávu. . . . Ten, který byl kdysi pronásledovatelem Krista v osobě Jeho svatých, nyní pozvedá před světem Kristův kříž. Pavlovo srdce hořelo láskou k duším, a veškerou svou energii věnoval obrácení lidí. Nikdy nežil sebezapírávější, upřímnější a vytrvalejší pracovník. Jeho život byl Kristus; konal skutky Kristovy. Veškerých požehnání, která obdržel, si cenil jako tolika výhod k tomu, aby je použil k požehnání druhým.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 6, pp. 1112, 1113.

„Mně zajisté živu býti jest Kristus,‘ prohlásil [Pavel]. Toto je v celém Písmu nejdokonalejší výklad několika slovy toho, co znamená být Křesťanem. Toto je celá pravda, Evangelia.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 903.

b. Jaký pohled bychom měli mít na své povinnosti zde na zemi, v očekávání Kristova návratu? Filipenským 1:22–24; 2 Timoteovi 4:8; Jan 14:3.

Filipenským 1:22–24. Jestli mi pak prospěšněji živu býti v těle pro práci, tedy nevím, co bych vyvolil. 23. K oběmuť se k tomu nakloňuji, žádost maje umříti, a býti s Kristem, což by mnohem lépe bylo, 24. Ale pozůstati v těle potřebněji jest pro vás.

2 Timoteovi 4:8. Již za tím odložena jest mi koruna spravedlnosti, kterouž dá mi v onen den Pán, ten spravedlivý soudce, a netoliko mně, ale i všechněm těm, kteříž milují to slavné příští jeho.

Jan 14:3. Jduť, abych vám připravil místo. A když odejdu, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli.

„Zatímco velká konečná odměna je dána při Kristově příchodu, věrná služba Bohu přináší odměnu i v tomto životě. Pracovník se bude muset setkávat s překážkami, odporem a hořkými, srdcervoucími sklíčenostmi. Možná neuvidí ovoce své dřiny. Ale tváří v tvář tomu všemu nachází ve své práci požehnanou odměnu. Všichni, kdož se odevzdají Bohu v nesobecké službě lidstvu, spolupracují s Pánem slávy. Tato myšlenka zjemňuje veškerou námahu, posiluje vůli, připravuje ducha na cokoli, co může nastat.“ — *Christian Service*, p. 270.

5. POSILOVÁNÍ SKRZE VÍRU

Čt 1. 10.

a. Jak v nás může Pavlův postoj vzbuzovat naději? Filipenským 1:25–28.

Filipenským 1:25–28. Načež spoléhaje, vím, že pobudu, a s vámi se všemi spolu pozůstanu k vašemu prospěchu, a k radosti víry, 26. Aby se vaše ze mne chlouba v Kristu Ježíši rozhojnila, skrze mou vám zase přítomnost. 27. Toliko, jakž sluší evangelium Kristovu, obcujte, abych, buď přijda a vás vida, buď vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracující u víře evangelium, 28. A v ničemž se nestrachující protivníků, což jest jim jistým znamením zahynutí, vám pak spasení, a to od Boha.

„Věrní Boží poslové mají vytrvale postupovat kupředu ve svém díle. Oděni nebeskou zbrojí mají postupovat nebojácně a vítězně, nikdy nepřestávat ve svém boji, dokud každá duše v jejich dosahu nepřijme poselství pravdy pro tuto dobu.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 220.

b. Jak nás posiluje Kristův příklad? Filipenským 1:29, 30; Izaiáš 53:8–11.

Filipenským 1:29, 30. Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v něho věřili, ale také pro něj i trpěli, 30. Týž boj majíce, jakýž jste při mně viděli, i nyní o mně slyšíte.

Izaiáš 53:8–11. Z úzkosti a z soudu vyňat jest, a protož rod jeho kdo vypraví, ačkoli vyťat jest z země živých, a zraněn pro přestoupení lidu mého? 9. Kterýžto vydal bezbožným hrob jeho, a bohatému, aby byl usmrcen, ješto však nepravosti neučinil, aniž jest nalezena lest v ústech jeho. 10. Taktě se líbilo Hospodinu jej stírati, a nemocí trápiti, aby polože duši svou v oběť za hřích, viděl símě své, byl dlouhověký, a to, což se líbí Hospodinu, skrze něho šťastně konáno bylo. 11. Z práce duše své užří užitek, jímž nasycen bude. Známostí svou ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; nebo nepravosti jejich on sám ponese.

„Co posilovalo Syna Božího v Jeho zradě a zkoušce? Z práce duše své užřel užitek, a byl spokojen. Spatřil rozlehlost věčnosti a viděl štěstí těch, kteří skrze Jeho pokoření měli obdržet odpuštění a věčný život. Byl raněn pro jejich přestoupení, potřen pro jejich nepravosti. Kázeň jejich pokoje byla na Něj vložena, a Jeho ranami byli uzdraveni. Jeho ucho zachytilo volání vykoupených. Slyšel vykoupené zpívat píseň Mojžíše a Beránkovu.

„Musíme mít vizi budoucnosti a nebeské blaženosti. Postavte se na práh věčnosti, a naslouchejte laskavému přivítání udílenému těm, kteří v tomto životě spolupracovali s Kristem, považující to za výsadu a čest trpět pro Něj. . . .

„Tam vykoupení vítají ty, kteří je dovedli k vyvýšenému Spasiteli. Sjednávají se ve chvále Toho, který zemřel, aby lidské bytosti mohly mít život, který se měří životem Božím. Konflikt skončil. Skončilo veškeré soužení a svár. Písně vítězství naplňují celé nebe, když vykoupení stojí kolem trůnu Božího.“ — *Testimonies for the Church, vol. 8, pp. 43, 44.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 2. 10.

- 1. Proč musíme vytrvat u padlých duší, které mají alespoň jiskřičku naděje?**
- 2. Kolikrát jsem viděl/a, jak se tvrdohlavé, svéhlavé duše úžasně změnily?**
- 3. Jak může Bůh použít naše zkoušky k naplnění svého dobrého záměru?**
- 4. Popište, co bylo v podstatě mottem Pavlovy existence.**
- 5. Jakými způsoby bych měl/a lépe odrážet život Pavla a především Krista?**

Podobní Kristu za všech okolností

„Nic nečiníce skrze svár aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce. Nehledejte jeden každý jen svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných“ (Filipenským 2:3, 4).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 167–177, 477–490.

„Pěstování jednotné zdvořilosti, ochota jednat s druhými tak, jak bychom si přáli, aby se oni chovali k nám, by zničilo polovinu životních nemocí. Duch sebevyvyšování je duchem Satanovým; ale srdce, v němž se pěstuje láska Kristova, bude vlastnit onu lásku, která nehledá jen svých věcí.“ — *Patriarchs and Prophets*, p. 133.

1. NUTNÁ KVALITA

Ne 4. 10.

a. Proč bychom si měli cenit Pavlových vyjádření o hodnotě pravého Křesťanského souladu? Filipenským 2:1, 2; Římanům 15:5, 6.

Filipenským 2:1, 2. Protož jestli jaké potěšení v Kristu, jestli které utěšení lásky, jestli která společnost Ducha, jsou-li která střeva a slitování, 2. Naplňte radost mou, abyste jednotejného smyslu byli, jednotejnou lásku majíce, jednodušní jsouce, jednotejně smýšlejíce.

Římanům 15:5, 6. Bůh pak snášlivosti a potěšení dejž vám býti jednomyslnými vespolek podlé Jezukrista, 6. Abyste jednomyslně jedněmi ústy oslavovali Boha a Otce Pána našeho Jezukrista.

„Kristus vyvedl lid, a uvodil je do jednoty víry, aby byli jedno, jako je On jedno s Otcem. Rozdílných názorů se musejí vzdát, aby všichni mohli vejít do jednoty s tělem, aby měli jednu mysl a jeden úsudek.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 324.

b. Popište radost, která se sklízí prostřednictvím takové jednoty, a jak jediné jí lze dosáhnout. 1 Korintským 1:10; Žalm 133:1–3.

1 Korintským 1:10. Prosímť pak vás, bratří, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednotejně mluvili všickni, a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednotejnou myslí, a jednotejným smyslem.

Žalm 133:1–3. Píseň stupňů, Davidova. Aj, jak dobré a jak utěšené, když bratří v jednomyslnosti přebývají! 2. Jako mast výborná na hlavě, sstupující na bradu, bradu Aronovu, tekoucí až i na podolek roucha jeho. 3. A jako rosa Hermon, kteráž sstupuje na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání i života až na věky.

„Příčinou rozdělení a neshody v rodinách a v církvi je odloučení od Krista. Přiblížit se ke Kristu znamená přiblížit se jeden k druhému. Tajemstvím pravé jednoty v církvi a v rodině není vyjednávání, ani řízení, ani nadlidské úsilí překonat těžkosti – i když hodně z toho bude třeba udělat – ale spojení s Kristem.“ — *The Adventist Home*, p. 179.

2. ZMĚNA V POSTOJI

Po 5. 10.

a. Jaká výzva se týká všech křesťanských věřících – a proč? Filipenským 2:3.

Filipenským 2:3. Nic nečiníce skrze svár aneb marnou chválu, ale v pokoře jedni druhé za důstojnější nežli sebe majíce.

„Marnivost, sobecká ctižádost, je skálou, na níž mnoho duší ztroskotalo a mnoho církví se stalo bezmocnými. Ti, kteří nejméně znají oddanost, kteří jsou nejméně spojeni s Bohem, jsou těmi, kteří budou nejdychtivěji usilovat o nejvyšší postavení. Nemají ponětí o své slabosti a o svých nedostatcích povahy.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 174.

„Lidé různých povah a vadných charakterů mohou vidět chyby druhých, ale nezdá se, že si uvědomují své vlastní bludy. . . . U běžných lidí je to sobectví, ctižádost, které maří Boží dílo. Vlastní zájmy se musejí ztratit ze zřetele.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 419.

„Srdce, kde není Kristův pokoj, je nešťastné, plné nespokojenosti; člověk vidí nedostatky ve všem, a vnesl by nesoulad do nejnebeštější hudby. Život sobectví je životem zla. Ti, jejichž srdce jsou naplněna láskou k vlastnímu já, budou uchovávat zlé myšlenky o svých bratřích a budou mluvit proti Božím nástrojům. Vášně udržované vřelé a prudké Satanovými podněty jsou hořkým pramenem, který neustále vysílá hořké proudy, aby otrávil životy druhých. . . .

„Nechť každý, kdo tvrdí, že následuje Krista, pokládá sebe za méněcenného a ostatní za více cenné. Semkněte se, semkněte se! V jednotě je síla a vítězství; v neshodě a rozdělení je slabost a porážka.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 488.

b. Vysvětlíte tajemství opravdové prosperity. Filipenským 2:4.

Filipenským 2:4. Nehleďte jeden každý jen svých věcí, ale každý také toho, což jest jiných.

„Jsou-li naše životy naplněny svatou vůní, uctíváme-li Boha tím, že máme dobré myšlenky vůči druhým, a konáme dobré skutky, abychom jim požehnali, nezáleží na tom, zda žijeme v chalupě nebo v paláci. Okolnosti mají jen málo společného se zážitky duše. Je to duch, kterého pěstujeme, který zabarvuje všechny naše činy. Člověk, který má pokoj s Bohem a se svými bližními, nemůže být ztrápen. Závist nebude v jeho srdci; zlé domněnky

tam nenajde místo; nenávist nemůže existovat. Srdce v souladu s Bohem je povzneseno nad obtíže a zkoušky tohoto života.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 488.

„Úspěch se bude zvyšovat úměrně tomu, jak [naše instituce] budou projevovat nezištnou štědrost, sdílejíce svou hojnost s institucemi, které bojují o pevné místo. Naše prosperující instituce by měly pomáhat těm institucím, o kterých Bůh řekl, že by měly žít a prosperovat, ale které stále bojují o existenci. Mezi námi je velmi omezené množství skutečné, nesobecké lásky.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 137.

3. V JEHO ŠLÉPĚJÍCH

Út 6. 10.

a. Co by mělo v této fázi dějin charakterizovat naše myšlení a jednání? **2 Korintským 10:3–5; Filipenským 2:5.**

2 Korintským 10:3–5. *V těle zajisté chodíce, ne podlé těla rytěřujeme, 4. (Nebo odění rytěřování našeho není tělesné, ale mocné v Bohu k vyvrácení ohrad), 5. Podvracející rady, i všelikou vysokost, povyšující se proti umění Božímu, a jímajíce všelikou mysl v poddanost Kristu.*

Filipenským 2:5. *To tedy číte při sobě, co i při Kristu Ježíši.*

„Abychom ozdobovali učení Spasitele našeho Krista, musíme mít stejnou mysl, jakou měl Kristus. Naše sympatie a antipatie, naše touha upřednostňovat sebe na úkor druhých, musejí být překonány. Nechť ve vašich srdcích vládne pokoj Boží. Kristus musí být v nás živou, působící mocí.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 921.

„Máme vstoupit do školy Kristovy, abychom se od Něho učili tichosti a pokoře. Vykoupení je proces, kterým se duše školí pro nebe. Toto školení znamená poznání Krista. Znamená osvobození od myšlenek, zvyků a praktik, které byly získány ve škole knížete temnoty. Duše se musí osvobodit ode všeho, co je proti věrnosti Bohu.“ — *The Desire of Ages*, p. 330.

b. Jak a proč máme odrážet Kristův postoj? **Filipenským 2:6–8.**

Filipenským 2:6–8. *Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu, 7. Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. 8. A v způsobu nalezen jako člověk, ponižil se, poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže.*

„Ježíš na Sebe vzal naši přirozenost, odložil svou slávu, majestát a bohatství, aby vykonal své poslání, aby spasil to, co bylo ztraceno. Nepřišel, aby Jemu bylo slouženo, ale aby On sloužil druhým. Ježíš, když byl hanoben, utrhan a uražen, neoplácel. ‚Kterýžto, když mu zlořechli, nezlořechil zase.‘ Když mu lidská krutost způsobila, aby trpěl bolestnými údery a ranami, nevyhrožoval, ale odevzdával Sebe Tomu, který soudí spravedlivě. Apoštol

Pavel nabádal své Filipenské bratry: „To tedy číte při sobě, co i při Kristu Ježíši. Kterýž jsa v způsobu Božím, nepoložil sobě toho za loupež rovný býti Bohu, ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný lidem učiněn. ‘ Je služebník větší než jeho pán? Kristus nám dal Svůj život jako vzor, a my Jej zneuctíváme, když se stáváme nevraživými pro každou urážku, a jsme připraveni nesnášet každou křivdu, domnělou či skutečnou. Není důkazem ušlechtilé mysli být připraveni bránit se, zachovat si svou vlastní důstojnost. Raději stokrát nespravedlivě trpět, než zraňovat duši duchem odplaty nebo dávat průchod hněvu. Od Boha lze získat sílu. On může pomoci. Může dát milost a nebeskou moudrost. Prosíte-li ve víře, dostanete; ale musíte bdít na modlitbě. Bděte, modlete se, pracujte, by mělo být vaším heslem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 426, 427.

4. AKTIVNÍ OCENĚNÍ

St 7. 10.

a. Jak se Bůh Otec dívá na nekonečnou oběť, kterou přinesl Kristus – a jak bychom se měli dívat my? Filipenským 2:9–11.

Filipenským 2:9–11. Protož i Bůh povýšil ho nade vše, a dal jemu jméno nad každé jméno, 10. Aby ve jménu Ježíše každé koleno klekalo, těch, kteříž jsou na nebesích, a těch, kteříž jsou na zemi, i těch, kteříž jsou pod zemí, 11. A každý jazyk aby vyznával, že Ježíš Kristus jest Pánem v slávě Boha Otce.

„Na čí straně jsme? Svět Krista zavrhl, nebesa Jej přijala. Člověk, omezený člověk, zavrhl Knížete života; Bůh, náš svrchovaný Panovník, Jej přijal do nebes. Bůh Jej povýšil. Člověk Jej korunoval trnovou korunou, Bůh Jej korunoval korunou královské majestátnosti. Všichni se musíme upřímně zamyslet. Budete mít tohoto člověka Krista Ježíše, aby panoval nad vámi, nebo budete mít Barabáše? . . . Kristova smrt je nadějí a věčným životem pro všechny, kdož Jej přijímají a věří v Něho.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1107.

b. Když jsme v mravní síle a v síle vůle slabí, proč se musíme aktivně odevzdat Spasiteli? Filipenským 2:12, 13.

Filipenským 2:12, 13. A tak, moji milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netoliko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, s bázní a s třesením spasení své konejte. 13. Bůh zajisté jest, kterýž působí v vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.

„Jestliže jsi skutečně začal život víry, odevzdal ses Pánu, abys byl zcela Jeho, a On si tě vzal k utváření a úpravě podle svého záměru, abys byl nádobou ke cti. Měl bys mít upřímnou touhu být poddajný v Jeho rukou a následovat Jej, kamkoli tě povede. Důvěřuješ pak Jemu, že uskuteční Svě záměry, zatímco zároveň s Ním spolupracuješ tím, že s bázní a s třesením pracuješ na svém spasení. . . .

„Čisté náboženství má co do činění s vůlí. Vůle je řídící silou v lidské přirozenosti, podřizujíc si všechny ostatní schopnosti. Vůle není chuť ani sklon, ale je to rozhodující síla, která v lidských dětech působí k poslušnosti Bohu nebo k neposlušnosti.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 512, 513.*

„Budeš v neustálém nebezpečí, dokud nepochopíš skutečnou sílu vůle. Můžeš věřit a slibovat všechno, ale tvé sliby ani tvá víra nemají žádnou cenu, dokud nepostavíš svou vůli na stranu víry a činu. Pokud budeš bojovat boj víry celou silou své vůle, zvítězíš. Svým pocitům, svým dojmům, svým emocím nesmíš věřit, neboť nejsou spolehlivé. . . .

„Nemusíš si však zoufat. . . . Je na tobě, abys svou vůli podřídil vůli Ježíše Krista; a když toto budeš dělat, Bůh se tě okamžitě zmocní a bude v tobě působit chtění i činění podle Svě dobré vůle. Celá tvá přirozenost pak bude podřízena kontrole Ducha Kristova, a dokonce i tvé myšlenky budou Jemu podřízeny.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 513, 514.*

5. KAŽDODENNÍ KŘESŤANSTVÍ

Čt 8. 10.

a. Uved'te některé běžné problémy, které musíme překonat. Filipenským 2:14, 15.

Filipenským 2:14, 15. Všecko čiňte bez reptání, a bez pochybování, 15. Abyste byli bez úhony, a upřími synové Boží, bez obvinění u prostřed národu zlého a převráceného. Mezi kterýmižto světě jako světla na světě.

„Láska Boží musí proniknout duší, jinak se neobjeví ovoce spravedlnosti. Není bezpečné oddávat se marnivosti a pýše, či lásce k moci či zisku. Nejhorší fází sobectví je rozčilovat se a kritizovat a stěžovat si, protože máte moc toto činit, a ti, které tímto způsobem tupíte, vám nemohou zabránit. Je to sobectví, co způsobuje rozpory v rodinném kruhu a v církvi. Nekřesťanská srdce si budou myslet, že dokáží rozpoznat velké špatnosti u druhých tam, kde žádné nejsou, a budou se zabývat maličkostmi, dokud se nebudou jevit jako velmi zvětšené. Práci na úpravě těchto malých záležitostí, které se některým zdají tak veliké, Bůh nechal na svých následovnících, aby ji konali sami. Nenechte tyto nešťastné neshody trvat, dokud se nestanou kořenem hořkosti v církvi, čímž se mnozí poskvírní. Když je Kristus v srdci, bude tak změkčeno a podmaněno láskou k Bohu a k člověku, že v něm nebude existovat hněv, kritika ani svár. Kristovo náboženství v srdci získá svému majiteli úplné vítězství nad těmi vášněmi, které usilují o nadvládu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 610.*

b. Jakou životně důležitou skutečnost by nám měla připomínat Pavlova pochvala Epafrodita? Filipenským 2:21, 25–27, 30.

Filipenským 2:21, 25–27, 30. Všickni zajisté svých věcí hledají, a ne těch, kteréž jsou Krista Ježíše. . . . 25. Ale zdálo se mi za potřebné Epafrodita, bratra a pomocníka a spolurytíře mého, vašeho pak apoštola i služebníka, v potřebě mé poslati k vám, 26. Poněvadž toužil po všech vás, a velmi těžek nad tím byl, že jste o něm slyšeli, že by byl nemocen. 27. A bylť jistě nemocen, i blížek smrti, ale Bůh se nad ním smiloval, a ne nad ním toliko, ale i nade mnou, abych zámuteku na zámutek neměl. . . . 30. Neboť pro dílo Kristovo až k smrti se přiblížil, opováživ se života, aby doplnil to, v čemž jste vy měli nedostatek při posloužení mně.

„Kristus neposlal své anděly do tohoto padlého světa, zatímco by zůstal v nebi; ale On sám vyšel za tábor, snášeje potupu. Stal se mužem bolestí, a kterýž zkusil nemoci; sám vzal naše nemoci a nesl naše slabosti. A nepřítomnost sebezapření u Jeho údajných následovníků považuje Bůh za popření Křesťanského jména. Ti, kdož vyznávají, že jsou jedno s Kristem, a oddávají se svým sobeckým touhám po bohatém a drahém oděvu, nábytku a jídle, jsou Křesťany jen podle jména. Být Křesťanem znamená být podobný Kristu.“ — *Counsels on Stewardship*, p. 54.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 9. 10.

- 1. Proč je křesťanská jednota důležitá a jak jediné jí lze dosáhnout?**
- 2. Jaké je tajemství úspěchu, a to jak pro jednotlivce, tak pro instituce?**
- 3. Jak bychom mohli shrnout, co Kristus udělal ve prospěch lidstva?**
- 4. Navzdory našemu poskvrněnému záznamu, co je Ježíš ochoten pro nás udělat – a jak?**
- 5. Proč mám tendenci si stěžovat – a co mi může pomoci tuto neřest překonat?**

Touha lépe poznat Ježíše

„Abych poznal jej, a moc vzkříšení jeho, i společnost utrpení jeho, připodobňuje se k smrti jeho, zda bych tak přišel k vzkříšení z mrtvých“ (Filipenským 3:10, 11).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 22–32;*

The Story of Redemption, pp. 310–314.

„Když se student Bible dívá na Vykupitele, v duši se probouzí tajemná moc víry, uctívání a lásky. Pohled se upírá na vizi Krista, a pozorovatel roste do podoby toho, koho uctívá.“ — *Education, p. 192.*

1. SPRAVEDLNOST Z VÍRY

Ne 11. 10.

a. Jak Pavel zdůrazňuje potřebu víry v Krista bez doufání v domnělé zásluhy těla? Filipenským 3:1–3.

Filipenským 3:1–3. Dále pak, bratří moji, radujte se v Pánu. Jednostejných vám věci psáti mně se jistě nestýště, vám pak to bezpečné jest. 2. Vizte psy, vizte zlé dělníky, vizte roztržku. 3. Neboť myť jsme obřízka, kteříž duchem sloužíme Bohu, a chlubíme se v Kristu Ježíši, a nedoufáme v těle.

„Čím více se přibližujeme k Ježíši a čím jasněji rozpoznáváme čistotu Jeho povahy, tím jasněji budeme rozpoznávat nesmírnou hříšnost hříchu a tím méně budeme mít chuť se vyvyšovat. . . .

„Žádný z apoštolů ani proroků nikdy netvrdil, že je bez hříchu. Muži, kteří žili nejbliže Bohu, muži, kteří by obětovali sám život, než aby vědomě spáchali špatný čin, muži, které Bůh byl poctil Božským světlem a mocí, vyznávali hříšnost své vlastní přirozenosti. Nevkládali žádnou důvěru v tělo, netvrdili, že mají svou vlastní spravedlnost, ale plně doufali ve spravedlnost Kristovu. Tak to bude se všemi, kdož se dívají na Krista.

„S každým dalším krokem v Křesťanské zkušenosti se naše pokání prohlubuje. Právě těm, kterým Pán odpustil, těm, které uznává za Svůj lid, říká: ‚I rozpomenete se na zlé cesty vaše a na skutky vaše nedobré, tak že sami se býti hodné ošklivosti uznáte.‘ (Ezechiel 36:31.) . . . Tehdy se naše rty neotevrou v sebechvále. Budeme vědět, že naše dostatečnost je pouze v Kristu.“ — *Christ's Object Lessons, p. 160.*

a. Popište Pavlův dřívější postoj předtím, než se obrátil ke Kristu. Filipenským 3:4–6.

Filipenským 3:4–6. Ačkoli i já mohl bych doufati v těle. Zdá-liť se komu jinému, že by mohl doufati v těle, já více, 5. Obřezán jsa osmého dne, jsa z rodu Izraelského, pokolení Beniaminova, Žid z Židů, podle zákona farizeus, 6. A z strany horlivosti protivník církve, z strany pak spravedlnosti zákonní jsa bez úhony.

„V Judských teologických školách bylo slovo Boží odkládáno stranou pro lidské spekulace; bylo okrádáno o svou moc skrze výklady a tradice rabínů. Sebe-zveličování, láska k nadvládě, žárlivá výlučnost, bigotnost a pohrdavá pýcha byly panujícími principy a motivy těchto učitelů.

„Rabini byli hrdí na svou nadřazenost nejen nad lidmi jiných národů, ale i nad masami svých vlastních lidí. Se svou zuřivou nenávistí ke svým Římským utlačovatelům si pěstovali odhodlání znovu získat silou zbraní svou národní svrchovanost. Následovníky Ježíše, jejichž poselství pokoje bylo v takovém rozporu s jejich ctižádostivými plány, nenáviděli a vydávali je na smrt. V tomto pronásledování byl Saul jedním z nejzahořklejších a nejneúprosnějších činitelů.“ — *Education, pp. 64, 65.*

b. Co Pavel vysvětluje o nesmírné radosti z úplného odevzdání se Ježíši? Filipenským 3:7, 8.

Filipenským 3:7, 8. Ale to, což mi bylo ziskem, položil jsem sobě pro Krista za škodu. 8. Nýbrž i všechny věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše Pána svého, pro nějž jsem to všechno ztratil, a mám to jako za ležna, abych Krista získal.

„Apoštolové nepovažovali své životy za cenné pro sebe samé, radující se, že byli shledáni hodnými trpět hanbou pro jméno Kristovo. Pavel a Silas utrpěli ztrátu všeho. Trpěli bičováním a byli hrubým způsobem povrženi na studenou podlahu žaláře v nejbolestivější poloze, s nohama zdviženými a upevněnými v kládách. Donesla se pak k uchu žalárníka reptání a nářky? Ó, ne! Z vnitřního vězení prolomily půlnoční ticho hlasy s písněmi radosti a chvály Bohu. Tyto učedníky povzbuzovala hluboká a upřímná láska k věci jejich Vykupitele, pro kterou trpěli.

„Když pravda Boží naplňuje naše srdce, pohlcuje naše city, a ovládá naše životy, budeme také pokládat za radost to, abychom kvůli pravdě trpěli. Žádné vězeňské zdi, žádný mučednický kůl, nás potom nemohou odradit ani nám bránit ve velkém díle. Pojď, ó, má duše, na Golgotu. Věnuj pozornost pokornému životu Syna Božího. On byl ‚muž bolestí, a kterýž zkusil nemocí.‘ Pohled’ na Jeho potupu, Jeho utrpení v Getsemany, a uč se, co je sebezapření. Trpíme

nouzí? tak trpěl i Kristus, Veličenstvo nebes. Jeho chudoba však byla kvůli nám. Patříme mezi bohaté? tak patřil i On. Avšak On svolil, aby pro nás učiněn byl chudý, abychom my jeho chudobou zbohatli. V Kristu máme sebezapření znázorněno příkladem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 406, 407.

3. PRAVÁ ZKUŠENOST

Út 13. 10.

a. Jaký Pavlův cíl bychom dnes měli dychtivě odrážet? Filipenským 3:9.

Filipenským 3:9. A v něm nalezen byl nemající své spravedlnosti, kteráž jest z zákona, ale tu, kteráž jest z víry Kristovy, tu spravedlnost, kteráž jest z Boha, a u víře záleží.

„Pravý svědek řekl: ‚Radímť, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé.‘ Co je hanba této nahoty a chudoby? Je to hanba, že se oblékáme do samospravedlnosti a oddělujeme se od Boha, když On učinil dostatečné opatření, aby všichni mohli přijmout Jeho požehnání.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 965.

„Člověk, který miluje Boha, se povznáší nad mlhu pochybností; získává jasnou, širokou, hlubokou, živou zkušenost, a stává se tichým a podobným Kristu. Jeho duše je oddána Bohu, skryta s Kristem v Bohu. Bude schopen obstát ve zkoušce zanedbávání, zneužívání a opovržení, protože jeho Spasitel toto všechno vytrpěl. Nebude podrážděný a sklíčený, když ho svírají těžkosti, protože Ježíš neselhal ani neztratil odvahy. Každý pravý Křesťan bude silný, nikoli v síle a zásluhách svých dobrých skutků, ale ve spravedlnosti Kristově, která mu je skrze víru přičítána. Je to velká věc být tichý a pokorný v srdci, být čistý a neposkvrněný, jako byl Kníže nebes, když chodil mezi lidmi.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 907.

b. Vysvětlíte zaměření skutečného Křesťanského života. Filipenským 3:10, 11; 1 Petr 2:21.

Filipenským 3:10, 11. Abych poznal jej, a moc vzkříšení jeho, i společnost utrpení jeho, připodobňuje se k smrti jeho, 11. Zda bych tak přišel k vzkříšení z mrtvých.

1 Petr 2:21. Nebo i k tomu povolání jste, jako i Kristus trpěl za nás, nám pozůstaviv příklad, abyste následovali šlepečí jeho.

„[Apoštolové] poukazovali na živou cestu skrze sebezapření a kříž. Měli společenství se svým Spasitelem v Jeho utrpení, a jejich největší touhou bylo poznat Krista Ježíše, a to Toho ukřížovaného. Nemysleli na své vlastní pohodlí, ani nepovažovali své životy za cenné pro sebe samé. Nežili proto, aby si užívali, ale aby konali dobro a zachraňovali duše, za které Kristus zemřel.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 27.

„Je to společenství s Kristem, osobní kontakt s živým Spasitelem, co umožňuje mysli, srdci a duši zvítězit nad nižší přirozeností. Řekněte zbloudilému o všemohoucí ruce, která ho podepře, o nekonečném lidství v Kristu, který s ním soucítí. Nestačí mu věřit v zákon a sílu, věci, které nemají žádný soucit, a nikdy neslyší volání o pomoc. Potřebuje se chopit ruky, která je vřelá, doufat v srdce plné něžnosti. Udržujte jeho mysl soustředěnou na myšlenku na Božskou přítomnost, která je stále vedle něj a vždy se na něj dívá s lítostivou láskou. Vybidněte ho, aby myslel na Otcovo srdce, které stále truchlí nad hříchem, na Otcovu ruku stále vztaženou.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 388.

4. VYTRVAT PROTI POKUŠENÍ

St 14. 10.

a. Jak Pavel popisuje neustálé, každodenní povolání každého Kristova následovníka? 2 Korintským 7:1; Filipenským 3:12–14; 1 Korintským 15:31.

2 Korintským 7:1. *Taková tedy majíce zaslíbení, nejmilejší, očist'ujmež se od všeliké poškrvny těla i ducha, konajíce posvěcení v bázni Boží.*

Filipenským 3:12–14. *Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i uchvátiti mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše. 13. Bratři, jáť nemám za to, že bych již dosáhl. 14. Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši.*

1 Korintským 15:31. *Na každý den umírám, skrze slávu naši, kterouž mám v Kristu Ježíši Pánu našem.*

„Existuje nápadný kontrast mezi chvástavými, samospravedlivými tvrzeními těch, kteří vyznávají, že jsou bez hříchu, a skromnou řečí apoštola. Přesto to byla čistota a věrnost jeho vlastního života, která dala takovou moc jeho napomínáním určeným jeho bratřím.“ — *The Sanctified Life*, p. 86.

„Ó, kéž by každý mohl zvolit ten nebeský dar, stát se dědicem Božím k onomu dědictví, jehož nárok je zajištěn před jakýmkoli ničitelem, na věky věků! Ó, nevolte svět, ale volte lepší dědictví! Snažte se, usilovně jděte k cíli pro cenu svého svrchovaného povolání v Kristu Ježíši.“ — *Fundamentals of Christian Education*, p. 235.

„Jeden den nevíme, jak silný bude náš konflikt na druhý den. Satan žije a je činný a my musíme každý den vážně volat k Bohu o pomoc a sílu mu odolat. Dokud bude Satan vládnout, budeme muset přemáhat své vlastní já, překonávat překážky, a není zde žádné místo k zastavení, není zde žádný bod, k němuž můžeme přijít a říci, že jsme plně dosáhli. . . .

„Křesťanský život je neustále pochod kupředu. Ježíš sedí jako přečišťovatel a očisťovatel Svého lidu; a když se v nich dokonale odráží Jeho obraz, jsou dokonalí a svatí, a připraveni k přenesení.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 340.

b. Jaké tělesné pokušení je často duchovní pastí? Filipenským 3:18, 19.

Filipenským 3:18, 19. Neboť mnozí chodí, o nichž jsem častokrát pravil vám, a nyní s pláčem pravím, že jsou nepřátelé kříže Kristova, 19. Jichžto konec jest zahynutí, jejichž Bůh jest břicho, a sláva v mrzkostech jejich, kteříž o zemské věci stojí.

„Sebezapření a omezení zvířecích choutek jsou nezbytné pro povznesení a nastolení lepšího stavu zdraví a mravů, a pro očištění zkažené společnosti. Každé porušení zásad v jídle a pití otupuje schopnosti vnímání. . . . Střídmost ve všech věcech je nezbytná pro zdraví a rozvoj a růst dobré Křesťanské povahy.

„Ti, kdož přestupují Boží zákony ve svém tělesném organismu, nebudou méně pomalí v porušování zákona Božího proneseného na Sinaji. Ti, kdož po tom, co k nim přijde světlo, nebudou jíst a pít ze zásady, aby místo toho byli ovládáni chutí, nebudou houževnatí, pokud jde o to, aby se řídili zásadami i v jiných věcech. Agitace předmětu reformy v jídle a pití bude rozvíjet povahu a neomylně odhalovat ty, „jejichž bůh jest břicho.“ — *Counsels on Health*, pp. 38, 39.

5. JINÉ OBČANSTVÍ

Čt 15. 10.

a. Jaká výzva a zaslíbení dnes vyzývají naše srdce? Filipenským 3:20, 21.

Filipenským 3:20, 21. Ale naše obcování jest v nebesích, odkudž i spasitele očekáváme Pána Jezukrista, 21. Kterýž promění tělo naše ponížené, aby bylo podobné k tělu slávy jeho, podlé mocnosti té, kterouž mocen jest i všecky věci podmaniti sobě.

„Boží lidé – pravý Izrael – ačkoli jsou rozptýleni po všech národech, jsou na zemi pouze hosty, jejichž občanství je v nebi.“ — *Patriarchs and Prophets*, p. 447.

„Milí bratři a sestry: Věříme celým srdcem, že Kristus brzy přijde a že nyní máme poslední poselství milosrdenství, které má být vůbec dáno provinilému světu? Je náš příklad tím, čím by měl být? Ukazujeme svými životy a svatým obcováním těm kolem nás, že očekáváme slavné objevení se našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, který promění tato hanebná těla a utvoří je podobná Jeho slavnému tělu? Obávám se, že těmto věcem nevěříme a neuvědomujeme si je tak, jak bychom měli. Ti, kteří věří důležitým pravdám, které vyznáváme, by měli svou víru předvádět. Příliš mnoho se vyhledávají zábavy a věci, které poutají pozornost v tomto světě; mysl je ponechána, aby se příliš zabývala oděvem, a jazyk je příliš často zaměstnán lehkými a bezvýznamnými rozhovory, které vyvracejí naše vyznání, neboť naše obcování není v nebi, odkud očekáváme Spasitele.

„Andělé nad námi bdí a střeží nás; často tyto anděly zarmucujeme tím, že se oddáváme malicherným rozhovorům, žertům a šprýmům a také tím, že upadáme do bezstarostného, stupidního stavu. I když se můžeme tu a

tam snažit o vítězství a dosáhnout ho, přesto – pokud si ho neudržíme, ale upadneme do téhož bezstarostného, lhostejného stavu, neschopní snášet pokušení a odolávat nepříteli – nesnášíme zkoušku naší víry, která je cennější než zlato. Netrpíme pro Krista a neradujeme se ze soužení.

„Velmi tu chybí Křesťanská statečnost a služba Bohu ze zásady. Neměli bychom se snažit potěšovat a uspokojovat vlastní já, ale ctít a oslavovat Boha, a ve všem, co děláme a říkáme, mít oko upřené na Jeho slávu.“ — *Early Writings*, pp. 111, 112.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 16. 10.

1. Co mi zabrání v tom, abych se vyvyšoval/a?
2. Popište úžasnou proměnu Pavlovy povahy.
3. Jaké by mělo být zaměření mého života?
4. Jak nadměrný požitek v chuti ovlivňuje mou duchovnost?
5. Jaká jsou některá osidla, jež mohou bránit mému Křesťanskému růstu?

Posilování Nebem

„Umímť i snížen býti, umím také i hojnost míti; všudy a ve všech věcech pocvičen jsem, i nasycen býti i lačněti, totiž hojnost míti i nouzi trpěti. Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje“ (Filipenským 4:12, 13).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 594–597;*

The Acts of the Apostles, pp. 461–468.

„Pamatujte, že spolupráce s Kristem jako vašim osobním Spasitelem je vaší silou a vašim vítězstvím. Toto je úkol, kterého se mají všichni zhostit. Těm, kdož tak činí, se dostává ujištění: ‚Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti.‘“ — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 39.*

1. SOUCIT

Ne 18. 10.

a. Co bychom se měli naučit z toho, jak Pavel povzbuzoval druhé? Filipenským 4:1.

Filipenským 4:1. A tak, bratří moji milí a přežádoucí, radost a koruno má, tak stůjte v Pánu, milí.

„[Pavel] nepsal těm, kteří byli dokonalí v povaze. Psal jim jako mužům a ženám, kteří bojovali proti pokušení a kteří byli v nebezpečí pádu. . . .

„Když si někdo, kdo se dopustil chyby, uvědomí svou chybu, dávejte si pozor, abyste nezničili jeho sebeúctu. Neodrazujte ho lhostejností nebo nedůvěrou. Neříkejte: ‚Než mu projevím svou důvěru, počkám, abych viděl, zda vydrží.‘ Často právě tato nedůvěra způsobuje, aby pokoušený klopýtl.“ — *The Ministry of Healing, pp. 167, 168.*

„Radostné osvětlení mysli a chrámu duše ujištěním, že máme smíření s Bohem, že máme naději na věčný život skrze Krista, a potěšení z zehnění druhým, to jsou radosti, které s sebou nepřinášejí žádný zármutek.“ — *My Life Today, p. 177.*

b. Jaký byl význam některých jednotlivců, které Pavel zmiňoval? Filipenským 4:2, 3; Zjevení 20:15.

Filipenským 4:2, 3. Evody prosím, i Syntychény prosím, aby jednotejně smyslili v Pánu. 3. Ano i tebe prosím, tovaryši můj vlastní, budiž jim pomocen, kterážto v evangelium spolu se mnou pracovaly, i spolu s Klimentem a s jinými pomocníky mými, jejichž jména jsou v knize života.

Zjevení 20:15. I ten, kdož není nalezen v knize života zapsán, uvržen jest do jezera ohnivého.

a. Jakou pozoruhodnou výzvu Pavel vznáší z vězení? Filipenským 4:4.

Filipenským 4:4. Radujte se v Pánu vždycky; opět pravím, radujte se.

„Chvalte Pána, i když upadáte do temnoty. Chvalte Ježíše i v pokušení. Radujte se v Pánu vždycky,“ říká apoštol; „opět pravím, radujte se.“ Přinese to do vašich rodin chmury a tmu? Ne, vskutku; přinese to sluneční paprsek. Takto shromáždíte paprsky věčného světla od trůnu slávy a rozptýlíte je kolem sebe. Dovolte mi, abych vás nabádala, abyste se zapojili do této práce, rozptýlili toto světlo a život kolem sebe nejen na své vlastní cestě, ale i na cestách těch, s nimiž se stýkáte. Necht' je vaším cílem činit ty kolem vás lepšími, pozvedávat je, poukazovat jim na nebe a slávu, a vést je k tomu, aby nade vše pozemské věci hledali věčnou podstatu, nesmrtelné dědictví, bohatství, která jsou nepomíjivá.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 593, 594.*

„Ať už je vaše povaha jakákoli, Bůh ji dokáže utvářet tak, aby byla příjemná a podobná Kristu. Uplatňováním živé víry se můžete oddělit od všeho, co není v souladu s Boží myslí, a takto vnést nebe do svého života zde na zemi. Když to budete dělat, budete mít sluneční světlo na každém kroku. Když se nepřítel snaží zahalit duši temnotou, zpívejte o víře a mluvte o víře, a zjistíte, že jste zpíváním a mluvením uvedli sami sebe do světla.“

„Sami sobě otevíráme stavidla bídy nebo radosti. Pokud dovolíme, aby se naše myšlenky zabývaly pozemskými problémy a titěrnostmi, naše srdce se naplní nevírou, chmurami a neblahými předtuchami. Pokud zaměříme své city na věci nebeské, hlas Ježíše promluví k našim srdcím, reptání ustane a znepokojivé myšlenky se ztratí v chvále našeho Vykupitele.“ — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, pp. 233, 234.*

b. Co bychom v uspěchaném, vystresovaném světě měli mít vždy na paměti? Filipenským 4:5–7.

Filipenským 4:5–7. Mírnost vaše známa buď' všechněm lidem. Pán blízko. 6. O nic nebud'te pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost s díky činěním prosby vaše známy buďte Bohu. 7. A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

„Právě když přicházíme do obtížných míst, On zjevuje svou moc a moudrost v odpověď na pokornou modlitbu. Důvěřujte Jemu jako Bohu, který slyší modlitby a odpovídá na modlitby. Zjeví se vám jako Ten, který může pomoci v každé nouzi. Ten, který stvořil člověka a který mu dal jeho úžasné tělesné, duševní a duchovní schopnosti, neodepře to, co je nezbytné k udržení života, který On dal.“ — *The Ministry of Healing, p. 199.*

a. Uved'te životně důležité složky vítězství skrze Krista. Filipenským 4:8.

Filipenským 4:8. Dále pak, bratří, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemýšľujte.

„Když Bůh působí na srdce skrze Svého Ducha Svatého, člověk s Ním musí spolupracovat. Myšlenky musejí být spoutány, omezovány, vybírány, aby se nerozvětvovaly a neuvažovaly o věcech, které duši jen oslabují a poskvřňují. Myšlenky musejí být ryzí, rozjímání srdce musejí být čisté, mají-li být slova úst slovy přijatelnými pro nebesa a užitečnými pro vaše společníky. . . .

„V kázání na hoře Kristus představil svým učedníkům dalekosáhlé zásady zákona Božího. Učil své posluchače, že zákon byl přestoupen myšlenkami dříve, než byla zlá touha skutečně provedena. Jsme povinni ovládat své myšlenky a podřídít je zákonu Božímu. Pán nám dal vznešené síly mysli, abychom je mohli používat k rozjímání o nebeských věcech. Bůh se hojně postaral o to, aby duše mohla neustále postupovat v Božském životě. Vložil do všech rukou nástroje, které nám pomáhají rozvíjet naše poznání a ctnosti; a přesto, jak málo si těchto prostředků vážíme nebo si jich užíváme! Jak často je mysl oddána rozjímání o tom, co je zemské, smyslné a nízké! Věnujeme svůj čas a myšlenky triviálním a všedním věcem světa a zanedbáváme velké zájmy, které se týkají věčného života. Vznešené síly mysli jsou zakrslé a oslabené nedostatkem cvičení v tématech, která jsou hodna jejich soustředění.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 3, p. 1145.*

b. Popište mimořádnou duševní kázeň, kterou Pavel ve svém životě pěstoval. Filipenským 4:11, 12.

Filipenským 4:11, 12. Ne proto, že bych jakou nouzi měl, toto pravím; nebo já naučil jsem se dosti míti na tom, což mám. 12. Umím' i snižen býti, umím také i hojnost míti; vsudy a ve všech věcech pocvičen jsem, i nasycen býti i lačněti, totiž hojnost míti i nouzi trpěti.

„Není to ani bohatství ani intelekt, co dává štěstí. Je to mravní hodnota. Opravdová dobrota je Nebesy považována za opravdovou velikost. Stav mravních citů určuje hodnotu člověka. Člověk může mít majetek a intelekt, a přesto být bezcenný, protože na oltáři jeho srdce nikdy nehořel žhnoucí oheň dobra, protože jeho svědomí bylo sežehnuté, zčernalé a zkřehlé sobectvím a hříchem.“ — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 305.*

„Zbožnost se spokojeností je velkým ziskem. Zde je pravé tajemství štěstí, a opravdový rozkvět duše i těla.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 542.*

a. Do jaké míry se proměňujeme a posilujeme tím, že setrváváme v Kristu? Jan 15:5; Filipenským 4:13.

Jan 15:5. Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně, a já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo beze mne nic nemůžete učiniti.

Filipenským 4:13. Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.

„Nemůžeme mít nyní slabou víru; nemůžeme být v bezpečí v netečném, nečinném, lenivém postoji. Je třeba použít každou špetku schopností a promyslet ostré, chladné, hluboké myšlenky. Moudrost žádného lidského činitele v této době nestačí k plánování a vymýšlení. Rozprostři každý plán před Bohem s půstem, [a] s pokorou duše před Pánem Ježíšem, a svěř své cesty Pánu. Jistým zaslíbením je, že On napřímí tvé stezky. On je nekonečný ve zdrojích. Svátý Izraelský, který povolává nebeské zástupy jménem, a udržuje nebeské hvězdy na svém místě, má vás jednotlivě ve svém opatrování.“ — *Selected Messages*, bk. 2, p. 364.

„Necht' ti, kteří nedůvěřují sami sobě, jejichž nedostatek samostatnosti je vede k ústupu od péče a zodpovědnosti, jsou učeni spoléhat se na Boha. Tak mnozí, kteří by jinak byli ve světě jen nulou [tj. někým, kdo nemá žádný vliv ani hodnotu], možná jen bezmocným břemenem, budou moci s apoštolem Pavlem říci: „Všecko mohu v Kristu, kterýž mne posiluje.““ — *Education*, p. 256.

„Kdykoli církev v jakémkoli období opustila své hříchy, a věřila a chodila v pravdě, byla Bohem poctěna. Ve víře a pokorné poslušnosti je moc, které svět nemůže odolat. Řádem Boží prozřetelnosti ve vztahu k Jeho lidu je pokrok – neustálý pokrok ve zdokonalování Křesťanské povahy, na cestě svatosti, stoupání stále výš a výš v jasném světle a poznání a lásce Boží, až do samého konce času.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 484.

„Ať už byly chyby či selhání z minulosti jakékoli, s Boží pomocí se nad ně můžeme povznést.“ — *The Ministry of Healing*, p. 516.

b. Vysvětlete velkou hodnotu ohleduplné štědrosti. Filipenským 4:14–19.

Filipenským 4:14–19. A však dobře jste učinili, obcovavše mému ssoužení. 15. Víte pak i vy, Filipenští, že při počátku evangelium, když jsem šel z Macedonie, žádný zbor neudělil mi z strany dáni a vzeti, než vy sami. 16. Ano i do Tessaloniky jednou i podruhé, čehož jsem potřeboval, poslali jste mi. 17. Ne proto že bych hledal darů, ale hledám užitku hojného k vašemu prospěchu. 18. Přijalť jsem pak všecko, a hojněť mám, naplněť jsem, vzav od Epafrodita to, což posláno od vás, vůni sladkosti, obět vzácnou a libou Bohu. 19. Bůh pak můj naplníť všelikou potřebu vaši podlé bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.

„Ten, kdo odevzdal svůj život Bohu ve službě Jeho dítkám, je spojen s Tím, kdo má k dispozici všechny zdroje vesmíru. Jeho život je svázán zlatým řetězem neměnných zaslíbení s životem Božím. Pán ho nezklame v hodině soužení a nouze. . . . A v hodině konečné nouze milosrdní naleznou útočiště v milosrdenství soucitného Spasitele a budou přijati do věčných příbytků.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 24.

- a. Která zvláštní skupina obrácených může být opravdovou inspirací pro všechny, kteří se ocitají v obtížném životním prostředí, a proč? Filipenským 4:21, 22.**

Filipenským 4:21, 22. Pozdravtež všech svatých v Kristu Ježíši. Pozdravujít' vás bratří, kteříž jsou se mnou. 22. Pozdravujít' vás všickni svatí, zvláště pak ti, kteříž jsou z domu císařova.

„Dokonce i v Neronově domě byly získávány trofeje kříže. Z hanebných služebníků ještě hanebnějšího krále byli získáni obrácení, kteří se stali syny Božími. Nebyli to křesťané tajně, ale veřejně. Nestyděli se za svou víru.“ — *The Acts of the Apostles, p. 463.*

„Každý Křesťan má něco dělat ve službě svému Pánu. Nemáme usilovat o své vlastní pohodlí ani výhodu, ale spíše činit budování Kristova království naší první potřebou. . . .

„Bůh rozptýlil své dítky do různých společností, aby světlo pravdy mohlo stále zářit uprostřed mravní temnoty, která zahluje zemi. Čím hlubší je tma kolem nás, tím větší je potřeba, aby naše světlo zářilo pro Boha. Můžeme se ocitnout ve velkých obtížných situacích a zkouškách, ale to nedokazuje, že nejsme právě v postavení, které nám určila Prozřetelnost. Mezi Křesťany v Římě v Pavlově době se apoštol zmiňuje o těch, „kteříž jsou z domu císařova.“ Nikde nemohla být mravní atmosféra pro Křesťanství nepříznivější než na Římském dvoře pod krutým a rozmařilým Neronem. Přesto ti, kteří během císařských služeb přijali Krista, se po svém obrácení necítili svobodnými opustit své místo povinnosti. Tváří v tvář svůdným pokušením, prudkému odporu a děsivým nebezpečím byli věrnými svědky pro Krista.

„Kdokoli se bude plně spoléhat na Božskou milost, může svůj život učinit neustálým svědectvím pro pravdu. Nikdo není v takové situaci, aby nemohl být pravým a věrným Křesťanem. Ať už jsou překážky jakkoli veliké, všichni, kdož jsou odhodláni poslouchat Boha, najdou cestu otevřenou, když půjdou kupředu.

„Ti, kdož si zachovávají věrnost Bohu uprostřed nepřátelských vlivů, získávají zkušenost nejvyšší hodnoty. Jejich síla roste s každou překonanou překážkou, s každým přemoženým pokušením.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 182, 183.*

- 1. Jak mohu být účinnější v pomoci zbloudilým duším?**
- 2. Vysvětlete obrovský dopad, který má výběr našich myšlenek.**
- 3. O jakých věcech bych měl/a přemýšlet – a o jakých nepřemýšlet?**
- 4. Vysvětlete moc, která přichází se setrváním v Kristu.**
- 5. Co se mohu naučit od Křesťanů, kteří žili v císařově domě?**

Chodit hodným způsobem

„Abyste chodili hodně Pánu ke vší jeho lícenosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávající a rostoucí v známosti Boží, všelickou mocí zmocnění jsouce, podle síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrotivosti s radostí“ (Kolossenským 1:10, 11).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 71–77;

Testimonies for the Church, vol. 8, pp. 286–289.

„Pavel vyjádřil slovy své přání pro Kolossenské věřící. Jak vysoký ideál tato slova představují pro Kristova následovníka! Ukazují úžasné možnosti Křesťanského života a jasně dávají najevo, že požehnání, která mohou dítky Boží obdržet, jsou neomezená.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 471.

1. PŘÍKLAD PRO NÁS

Ne 25. 10.

a. Jak apoštol Pavel vyjadřuje svou hlubokou důvěru v duchovní stav Kolossenských věřících? Kolossenským 1:1–6.

Kolossenským 1:1–6. Pavel apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží, a Timoteus, 2. Těm, kteříž jsou v Kolossis, svatým a věrným bratrům v Kristu Ježíši: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. 3. Díky činíme Bohu a Otcí Pána našeho Jezukrista, vždycky za vás modléce se, 4. Slyšavše o víře vaší v Kristu Ježíši, a o lásce ke všechněm svatým, 5. Pro naději složenou vám v nebesích, o níž jste prvé slyšeli v slovu pravdy, to jest evangelium. 6. Kteréž jest přišlo k vám, jako i na všechněm světě, a ovoce nese, jako i u vás od toho dne, v kterémž jste slyšeli, a poznali milost Boží v pravdě.

„První a druhá kapitola listu Kolossenským mi byly předloženy jako vyjádření toho, jaké by měly být naše sbory ve všech částech světa.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 906.

b. K čemu tato víra motivuje apoštola? Kolossenským 1:7–11.

Kolossenským 1:7–11. Jakož jste se i naučili od Epafry, milého spoluslužebníka našeho, kterýž jest věrný k vám služebník Kristův, 8. Kterýž také oznámil nám lásku vaši v Duchu. 9. Protož i my, od toho dne, jakž jsme to uslyšeli, nepřestáváme modliti se za vás a žádati, abyste naplněni byli známostí vůle jeho ve vší moudrosti a rozumnosti duchovní, 10. Abyste chodili hodně Pánu ke vší jeho lícenosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávající a rostoucí v známosti Boží, 11. Všelickou mocí zmocnění jsouce, podle síly slávy jeho, ke vší trpělivosti a dobrotivosti s radostí.

„[Citováno Kolossenským 1:9–11.] Jak úplná je tato modlitba! Není žádné omezení pro požehnání, která je naší výsadou přijmout. Můžeme být

„naplnění . . . známostí vůle jeho.“ Duch Svatý by nikdy neinspiroval Pavla k této modlitbě za své bratří, kdyby pro ně nebylo možné obdržet odpověď od Boha v souladu s žádostí. Protože je tomu tak, víme, že Boží vůle je Jeho lidu zjevena, když oni potřebují jasnější pochopení Jeho vůle.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 906.*

2. TVŮRČÍ SÍLA V KRISTU

Po 26. 10.

a. Popište slavnou zkušenost, kterou popisuje apoštol – a jak bychom si měli udržet silnou víru tím, že v ní setrváme. Kolossenským 1:12–14.

Kolossenským 1:12–14. Díky činice Otci, kterýž hodné nás učinil účastnosti losu svatých v světle, 13. Kterýž vytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna svého, 14. V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů.

„Měli bychom pevně stát ve svobodě, s kterou nás On osvobodil, a radovat se v pravdě. Bůh je s námi nespokojen, když jdeme naslouchat bludu, aniž jsme nuceni tam jít; neboť pokud nás nepošle na ta shromáždění, kde je blud vnučován lidem silou vůle, nebude nás ochraňovat. Andělé přestávají o nás bděle pečovat, a my jsme ponecháni ranám nepřítele, abychom jím a mocí jeho zlých andělů byli zatemněni a oslabeni; a světlo kolem nás se zamořuje temnotou. . . .

„Nemáme žádný čas k promarnění posloucháním bajek. Naše mysli by se neměly takto rozptylovat, ale měly by se zabývat přítomnou pravdou a hledáním moudrosti, abychom získali důkladnější poznání našeho postavení, abychom s tichostí byli schopni uvést z Písma důvod své naděje.“ — *Early Writings, pp. 124, 125.*

„Bůh ‚vytrhl nás z moci temnosti, a přenesl do království milého Syna Svého.‘ (Kolossenským 1:13.) To vše se nám nabízí v Jeho slově. Přijmeme-li slovo, máme vysvobození.“ — *The Desire of Ages, p. 320.*

b. Jak srovnání Písma s Písmem objasňuje koncepci Kristova výsadního postavení? Kolossenským 1:15, 18; srovnej slovo „prvorozený“ v Žalmu 89:21, 28; 1 Samuel 16: 11–13.

Kolossenským 1:15, 18. Kterýž jest obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření. . . . 18. A onť jest hlava těla církve, kterýž jest počátek a prvorozený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel.

Žalm 89:21, 28. Nalezl jsem Davida služebníka svého, olejem svým svatým pomazal jsem ho. . . . 28. Já také za prvorozeného vystavím jej, a za vyššího králů zemských.

1 Samuel 16: 11–13. Potom řekl Samuel Izai: Jsou-li to již všickni synové? Odpověděl: Ještěť zůstává nejmladší, a aj, pase ovce. Tedy řekl Samuel Izai: Pošli a vezmi jej; nebo aniž sedneme za stůl, dokudž on sem nepřijde. 12. I poslal a přivedl ho. (Byl pak on ryšavý, krásných očí a libého vzezření.) I řekl Hospodin: Vstana, pomaz ho, nebo to jest ten. 13. Protož vzal Samuel roh s olejem, a pomazal ho u prostřed bratří jeho. I odpočinul Duch Hospodinův na Davidovi od toho dne i potom. A Samuel vstav, odšel do Ráma.

„Máme jen jednu dokonalou fotografii Boha, a tou je Ježíš Kristus.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 906.

c. Co zjevuje Krista jako Boha? Kolossenským 1:16, 17; Jan 1:1–3; Židům 1:2.

Kolossenským 1:16, 17. *Nebo skrze něho stvořeny jsou všechny věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, buďto trůnové neb panstva, buďto knížatstva neb mocnosti; všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. 17. A on jest přede vším, a všecko jím stojí.*

Jan 1:1–3. *Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. 2. To bylo na počátku u Boha. 3. Všecky věci skrze ně učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest.*

Židům 1:2. *Kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil.*

„Skrze Krista, Slovo, stvořil osobní Bůh člověka a obdařil ho inteligencí a mocí.“ — *The Ministry of Healing*, p. 415.

„Ruka, která udržuje světy v prostoru, ruka, která udržuje všechny věci v jejich řádném uspořádání a neúnavné činnosti v celém Božím vesmíru, je ruka, která byla za nás přibita ke kříži.“ — *Education*, p. 132.

3. VÁŽIT SI OBĚTI

Út 27. 10.

a. Co musíme pochopit o hlubokém významu Kristova poslání, když přišel jako Syn člověka? Kolossenským 1:19, 20; 2:9.

Kolossenským 1:19, 20. *Poněvadž se zalíbilo Otci, aby v něm všechna plnost přebývala, 20. A skrze něho aby smířil s sebou všecko, v pokoj uvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj, pravím, buďto ty věci, kteréž jsou na zemi, buď ty, kteréž jsou na nebi.*

Kolossenským 2:9. *Nebo v něm přebývá všechna plnost Božství tělesně.*

„Abychom si mohli plně uvědomit hodnotu spasení, je nutné pochopit, co to stálo. V důsledku omezených představ o Kristových utrpeních mnozí podceňují veliké dílo smíření. . . . V tomto Božském plánu je vidět nejúžasnější projev lásky Boží k padlému lidstvu.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 200.

„I když byla Kristova Božská sláva na čas zahalena a zastíněna Jeho přijatým lidstvím, přesto nepřestal být Bohem, když se stal člověkem. Lidské nenahradilo Božské, ani Božské nenahradilo lidské. Toto je tajemství pobožnosti. Dva výrazy ‚lidské‘ a ‚Božské‘ byly v Kristu úzce a neoddělitelně jedno, a přesto měly odlišnou osobnost. Ačkoli se Kristus pokořil, aby se stal člověkem, Božství stále patřilo Jemu. Jeho Božská podstata nemohla být ztracena, zatímco stál věrný a pravý ve Svě oddanosti. Obklopen zármutkem, utrpením a mravním znečištěním, opovrhován a odmítnut lidmi, kterým byla svěřena nebeská proroctví, mohl Ježíš přesto o Sobě mluvit jako o Synu člověka v nebi. Byl připraven znovu přijmout svou Božskou slávu, až bude jeho dílo na zemi hotovo.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 5, p. 1129.

„Ježíš umístil kříž do jedné linie se světlem přicházejícím z nebe, neboť právě tam to upoutá oko člověka. Kříž je v přímém spojení se září Božských tváří, aby lidé hleděním na kříž mohli vidět a poznat Boha a Ježíše Krista, kterého poslal. Když hledíme na Boha, vidíme Toho, který vylil svou duši na smrt. Když hledíme na kříž, pohled se rozšiřuje k Bohu, a je rozeznávána Jeho nenávisť k hříchu. Avšak zatímco v kříži vidíme Boží nenávisť k hříchu, vidíme také Jeho lásku k hříšníkům, která je silnější než smrt.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1133.*

b. Jak apoštol shrnuje dílo, které Kristus koná ve prospěch těch, kteří se Jemu plně odevzdali? Kolossenským 1:21, 22.

Kolossenským 1:21, 22. Ano i vás, někdy odcizené a nepřátely v mysli, skrze skutky zlé, nyní již smířil, 22. Tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svaté, a nepoškvrněné, a bez úhony před obličejem svým.

„Kristus učinil opatření, aby Jeho církev byla proměněným tělem, ozářena světlem nebeským, nesouc slávu Immanuele. Jeho záměrem je, aby každý Křesťan byl obklopen duchovní atmosférou světla a pokoje. Není žádného omezení užitečnosti toho, kdo, odkládaje stranou vlastní já, uvolňuje prostor pro působení Ducha Svatého na své srdce a žije život zcela zasvěcený Bohu.“ — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 19.*

4. USTAVIČNĚ VYZÝVÁNÍ

St 28. 10.

a. Za jaké důležité podmínky je plně zajištěno spasení těch, kteří přicházejí ke Kristu? 1 Korintským 15:1, 2; Kolossenským 1:23.

1 Korintským 15:1, 2. Připomínámť pak vám, bratří, evangelium, kteréž jsem zvěštoval vám, kteréž jste i přijali, v němž i stojíte, 2. Skrze kteréž, (jestliže, kterak jsem vám kázal, v paměti máte), i spasení běžete, leč byste na darmo uvěřili.

Kolossenským 1:23. Však jestliže zůstáváte u víře založení a pevní, a neuchylujete se od naděje evangelium, kteréž jste slyšeli, jenž jest kázáno všemu stvoření, kteréž jest pod nebem, jehož já Pavel učiněn jsem služebník.

„Rozhodně nemůžeme mít žádné měnící se náboženství. Evangelium se má hlásat a osobně přijímat. Všeobecný souhlas nestačí. Musí tu být inteligentní srdečné přijetí pravdy, v níž musí přijímající stát a vytrvale sdělovat ostatním přijaté poznání. Pravda se musí praktikovat v každém ohledu, pevně se držet slova života, „skrze kteréž, (jestliže, kterak jsem vám kázal, v paměti máte), i spasení běžete, leč byste na darmo uvěřili“ (1 Korintským 15:2).

„Je tu vyznání víry, které je tak zředěno přirozenými rysy lidské povahy, že ztratilo svou spásnou moc tím, že ztratilo svůj význačný charakteristický rys Kristovy podobnosti. I když říkáš, že jsi bohatý, nakonec zjistíš, že jsi bídný, a mizerný, i chudý, i slepý, i nahý. Když je tu nahodilá víra a praxe, která není podle učení Kristových, pak máš víru, která je marná. Tvé srdce

musí obsahovat buď poklady dobra, nebo poklady toho, co je zlé. Z dobrého pokladu srdce ten, kdo přijímá pravdu, vynáší dobré věci. Ten, kdo tvrdí, že věří, a nepraktikuje, vynáší zlé věci, které zraňují, zbavují odvahy a ničí.

„Prosím tě, můj bratře, abys v chápání nebyl jako malé dítě. Buď jako dítě, které praktikuje Slovo Boží. Kristus říká: ‚Co pak mi říkáte: Pane, Pane, a nečiníte, což pravím?‘ Důslednost našeho chování ve slovech, v trpělivosti, v tichosti, zjeví Krista v srdci. Vážně se seber, bratře můj, a postupuj vytrvale vpřed, krok za krokem, abys byl vítězem.“ — *Manuscript Releases*, vol. 9, pp. 213, 214.

b. Jak Pavel popisuje své povolání? Kolossenským 1:24, 25; 2 Korintským 11:28–30.

Kolossenským 1:24, 25. Kterýž nyní raduji se z utrpení svých pro vás, a doplňuji ostatky ssouzení Kristových na těle svém za jeho tělo, jenž jest církev, 25. Jejíž učiněn jsem já služebník, tak jakž mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží.

2 Korintským 11:28–30. Kromě toho, což zevnitř jest, vojsko na každý den povstává proti mně, totiž péče o všechny zbory. 29. Kdo umdlévá, ješto bych já nemdlel? Kdo se uráží, abych já se nepálil? 30. Jestližeť se mám chlubit, nemocmi svými se chlubit budu.

„Získejte odvahu ze zkušenosti apoštola Pavla. Měl mnoho zkoušek. Byl neúnavným pracovníkem, a neustále cestoval, někdy nehostinnými kraji, někdy po vodě, v bouři a vichřici. Jeho úděl byl daleko těžší než ten náš, neboť cestování tehdy nemělo taková pohodlí, jaká má dnes. Pavel však nedovolil ničemu, aby mu v jeho práci bránilo.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1106.

5. TAJEMSTVÍ V ČINNOSTI

Čt 29. 10.

a. Jak jedině mohou Křesťané zosobňovat živé Evangelium, které máme sdílet? Kolossenským 1:27–29.

Kolossenským 1:27–29. Jimžto Bůh ráčil známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest Kristus v vás, ta naděje slávy, 28. Kteréhož my zvěstujeme, napomínající všelikého člověka, a učíce všelikého člověka ve vši moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. 29. O čež i pracuji, bojuje podlé té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně mocně.

„Skrze moc Kristovu muži a ženy zlomili okovy hříšných zvyků. Zřekli se sobectví. Neuctíví se stali uctivými, opilí střizlivými, prostopášní čistými. Duše, které nesly podobu Satana, se proměnily k obrazu Božímu. Tato změna je sama o sobě zázrakem zázraků. Změna způsobená Slovem, je jedním z nejhlubších tajemství Slova. Nemůžeme jí rozumět; můžeme pouze věřit, jak prohlašuje Písmo, že je to ‚Kristus ve vás, ta naděje slávy.‘“ — *The Acts of the Apostles*, p. 476.

„Je zapotřebí posvěcených, obětavých mužů; mužů, kteří se nebudou vyhýbat zkoušce a zodpovědnosti; mužů, kteří jsou stateční a věrní; mužů, v jejichž srdcích je utvářen Kristus, ‚ta naděje slávy,‘ a kteří se rty dotčenými svatým ohněm budou ‚kázati slovo.‘ Kvůli nedostatku takových pracovníků věc Boží chřadne, a osudné bludy, jako smrtelný jed, poskvřňují mravy a ničí naděje velké části lidského rodu.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 507.

„Je-li Kristus ve vás, ‚ta naděje slávy,‘ nebudete mít žádný sklon sledovat druhé, odhalovat jejich omyly. Místo abyste se snažili obviňovat a odsuzovat, bude vaším cílem pomáhat, žehnat a zachraňovat. Při jednání s těmi, kteří jsou v bludu, budete dbát na příkaz: ‚Prohlédaje sám k sobě, abys i ty nebyl pokoušín.‘ (Galatským 6:1.) Budete si vzpomínat, jak mnohokrát jste zbloudili, a jak těžké bylo najít správnou cestu, když jste ji jednou byli opustili. Nebudete tlačit svého bratra do ještě větší temnoty, ale se srdcem plným soucitu mu budete říkat o jeho nebezpečí.

„Kdo často hledí na kříž Golgotský, připomínaje si, že jeho hříchy tam umístily Spasitele, ten se nikdy nepokusí odhadnout míru své viny ve srovnání s vinou druhých. Nevystoupí na soudcovskou stolicí, aby obvinil druhého. Nemůže být žádný duch kritizování ani sebevyvyšování na straně těch, kteří chodí ve stínu Golgotského kříže.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 128.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 30. 10.

- 1. Jaké Pavlovo přání pro Kolossenské bychom měli dnes uplatnit na sebe?**
- 2. Jak Písmo vyzdvihuje Krista jako Stvořitele všech věcí?**
- 3. Proč je přesné pochopení Kristovy přirozenosti nezbytné?**
- 4. I když někdo může vyznávat Krista, jaké zanedbávání ničí pravou víru v Něho?**
- 5. Proč je Kristus v nás, ta naděje slávy, dnes tak velmi potřebný?**

Sbírka první Soboty

Sobota 7. listopadu 2026

PRO VYDAVATELSKÉ ODDĚLENÍ GK

V uplynulých letech jste v první listopadovou Sobotu byli v této lekci zvyklí číst výzvu obsahující některé citáty z Ducha Proroctví týkající se distribuce literatury, zejména zdůrazňující potřebu tuto práci rozšířit – což je naprosto vhodné a aktuální.

Tentokrát bychom se však s vámi rádi podělili o některé informace pro lepší pochopení této potřeby.

Před několika lety jsme tiskli 10 000 Sobotních biblických úkolů v angličtině (k dispozici pro nás za velkoobjemovou paušální cenu). V současné době se tento počet snížil na zhruba 2 000 výtisků, což bohužel s sebou nese mnohem vyšší výrobní náklady na jednotku. K tomuto poklesu tisku došlo díky pohodlí, které nabízejí bezplatné online aplikace (což je na druhou stranu samozřejmě požehnáním technologického pokroku).

V souladu s celosvětovým trendem investovala Generální Konference do aplikace, kde můžete studovat týdenní Sobotní biblické úkoly ve svém vlastním jazyce. V současné době máme k dispozici 22 jazyků plus odkazy na starší úkoly v angličtině. Aplikaci najdete v Obchodě Google Play a Apple App Store pod názvy „Sabbath Bible Lessons“, „Church Hymnal“ nebo „sđarm.“ Aplikace také poskytuje přístup k dětským lekcím a k časopisu Modlitební Týden.

Naše webové stránky „sđarm.org“ vám poskytují přístup k minulým úkolům a v současné době nabízejí Sobotní biblické úkoly v 53 jazycích. Uznáváme a velmi si vážíme obětavé práce našich dobrovolných překladatelů. Online prezentace je samozřejmě vynikající – a opět skutečně děkujeme Bohu za tuto technologii.

Je však také pravda, že to stejně tak nenahrazuje celosvětovou potřebu tištěných materiálů!

Vydavatelské Oddělení Generální Konference zasílá zdarma tištěné kopie Sobotních biblických úkolů, časopisů Reformation Herald a Youth Messenger do více než 30 Misí po celém světě. To znamená, že tyto zásilky, stejně jako tisk, jsou dotovány z darů vybraných každý listopad. Už na první pohled můžete dojít k závěru, že tyto dary nepokrývají veškeré náklady.

Pro tuto Sobotu si prosím předem naplánujte svůj dar na literaturu, abychom skrze ni mohli co nejlépe oslovit poselstvím více lidí!

Vydavatelské Oddělení Generální Konference

Posilování Spasitelem

„Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chod'te, vkořenění a vzdělaní na něm, a utvrzení u víře, jakž jste naučeni, rozhojňující se v ní s díky činěním“ (Kolossenským 2:6, 7).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 290–302.*

„Máte Vzor, Krista Ježíše; kráčejte v Jeho šlépějích, a budete způsobili zastávat jakékoli postavení, které můžete být vyzváni obsadit.“ — *Fundamentals of Christian Education, p. 303.*

1. PEVNÝ ZDROJ

Ne 1. 11.

a. V době, kdy je k dispozici tolik informací, kde nás apoštol vybízí hledat odpovědi? Kolossenským 2:1–4.

Kolossenským 2:1–4. Chciť zajistě, abyste věděli, jakou nesnáz mám o vás, a o ty, kteříž jsou v Laodicii, a kteřížkoli neviděli tváři mé podlé těla, 2. Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Boha i Otce i Krista, 3. V němž jsou skryti všickni pokladové moudrosti a známosti. 4. A totoť pravím, aby vás žádný, falešně dovodě, neoklamal podobnou k pravdě řečí.

„Dostala jsem pokyn říci našemu lidu: Následujme Krista. Nezapomínejme, že On má být naším vzorem ve všech věcech. Můžeme bezpečně vyřadit ty myšlenky, které se nenacházejí v Jeho učení. Vyzývám naše kazatele, aby se ujistili, že jejich nohy stojí na základně věčné pravdy. Dávejte si pozor na to, jak se řídíte pohnutkou, nazývající ji Duchem Svatým. Někteří jsou v tomto ohledu v nebezpečí. Vyzývám je, aby byli zdraví ve víře, schopni každému, kdo se ptá, zdůvodnit naději, která je v nich.“ — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 296.*

„Blížíme se ke konci času, a nyní se nechceme přizpůsobovat vkusu a praktikám světa, ale chceme se přizpůsobovat myslí Boží; poznat, co říká Písmo, a pak chodit podle světla, které nám Bůh dal. Naše sklony, naše zvyky a praktiky nemají mít přednost. Boží slovo je naším měřítkem.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 506.*

b. Za jaké vzácné vlastnosti apoštol výslovně chválí Kolossenské věřící? Kolossenským 2:5.

Kolossenským 2:5. Nebo ačkoli vzdálen jsem tělem, však duchem s vámi jsem, raduje se, a vida rád vás, a utvrzení té víry vaší v Krista.

a. Jak máme růst na každém kroku naší Křesťanské chůze – a jak nás to má vést i při vzdělávání další generace? Kolossenským 2:6, 7.

Kolossenským 2:6, 7. Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chodte, 7. Vkořenění a vzdělání na něm, a utvrzení u víře, jakž jste naučení, rozhojňující se v ní s díky činěním.

„Nejlepší vzdělání, které lze dětem a mládeži poskytnout, je vzdělání, které má nejužší vztah k budoucímu, nesmrtelnému životu. Tento druh vzdělání by měli poskytovat zbožní rodiče, oddaní učitelé, a církev, za tím účelem, aby se mládež mohla postupně stát horlivými misionáři pro domácí i zahraniční pole. Mají být důkladně vyučováni v pravdách Bible, aby se stali sloupky církve, bojovníky za pravdu, vkořeněnými a ukotvenými ve víře. Mají vědět, čemu věří, a mít takové zkušenosti v Božských věcech, aby se nikdy nestali zrůdci posvátných závazků. Mladí lidé by měli být vzděláváni, učením a příkladem, že mají být činiteli Božími, posly milosrdenství, připravenými ke každému dobrému slovu a skutku, že mají být požehnáním pro ty, kteří jsou blízko zahynutí.“ — *Fundamentals of Christian Education*, p. 231.

b. Vzhledem k dnešnímu světskému smýšlení, jaké zásadní hledisko musíme mít vždy na paměti? Kolossenským 2:8; 1 Korinským 3:19.

Kolossenským 2:8. Hleďtež, aťby vás někdo neobloupil moudrostí světa, a marným zklamáním, uče podlé ustanovení lidských, podlé živlů světa, a ne podlé Krista.

1 Korinským 3:19. Moudrost zajisté světa tohoto bláznovství jest u Boha. Nebo psáno jest: Kterýž lapá moudré v chytrosti jejich.

„Nejhlobavější vzdělanci světa, když nejsou osvíceni Božím Slovem, stávají se zmatenými a ztracenými při snaze zkoumat záležitosti vědy a zjevení. Stvořitel a Jeho díla přesahují konečné chápání a lidé docházejí k závěru, že proto, že nemohou vysvětlit skutky a cesty Boží z přirozených příčin, není Biblická historie spolehlivá. Mnozí jsou tak zaujati vyloučením Boha z vykonávání svrchované vůle a moci v ustanoveném řádu vesmíru, že ponižují člověka, nejušlechtilejšího z Jeho stvoření. Filosofické teorie a spekulace by nás chtěly přesvědčit, že člověk vznikl pomalým vývojem, nejen z divošského stavu, ale z úplně nejnižší formy zvířecí říše. Oni ničí lidskou důstojnost, protože nechťejí uznat Boží zázračnou moc.

„Bůh osvětluje lidské intelektu a vylévá na svět záplavu světla skrze objevy v umění a vědě. Avšak ti, kdož se na ně dívají z čistě lidského hlediska, s největší pravděpodobností dojdou k chybným závěrům. Ostny bludu, pochybovačnosti a nevíry jsou maskovány tím, že se přikrývají rouchem filozofie a vědy. Satan vymyslel tento důmyslný způsob, jak odvádět duše od živého Boha, od pravdy a náboženství.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 906.

a. Co si musíme uvědomit o Kristově přirozenosti? Kolossenským 2:9.
Kolossenským 2:9. Nebo v něm přebývá všechna plnost Božství tělesně.

„Podivuhodné spojení člověka a Boha! . . . Věčné Slovo souhlasilo, aby bylo učiněno tělem! Bůh se stal člověkem! Byla to úžasná pokora.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1127.*

„Kristus nemohl přijít na tuto zemi se slávou, kterou měl v nebeských síních. Hříšné lidské bytosti by nemohly snést ten pohled. Zahalil své Božství rouchem lidství, ale se svým Božstvím se nerozloučil. Přišel jako Božsko-lidský Spasitel, aby stál v čele padlého lidstva, aby s ním sdílel zkušenosti od dětství až do dospělosti.

„Kristus nevyměnil své Božství za lidství, ale své Božství oblékl do lidství.

„Buďte opatrní, mimořádně opatrní, jakmile se zabýváte lidskou přirozeností Krista. Nepředstavujte Jej lidem jako člověka se sklony k hříchu. On je druhý Adam. První Adam byl stvořen jako čistá, bezhříšná bytost, bez poskvrny hříchu na sobě; byl k obrazu Božímu. Mohl padnout, a padl skrze přestoupení. Následkem hříchu se jeho potomstvo rodilo s vrozenými sklony k neposlušnosti. Avšak Ježíš Kristus byl jednorozený Syn Boží. Vzal na Sebe lidskou přirozenost, a byl pokoušen ve všech bodech, jako je pokoušena lidská přirozenost. Byl by mohl zhřešit; byl by mohl padnout, ale ani na jediný okamžik v Ném nebyl zlý sklon.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1128.*

b. Co zjevuje Jeho mocnou, plně dostatečnou moc nás spasit? Kolossenským 2:10.

Kolossenským 2:10. A v něm jste doplněni, kterýž jest hlava všeho knížatstva i moci.

„Svou poslušností všech příkázání Božích vykonal Kristus vykoupení pro lidi. Toto se nestalo tím, že by vyšel ze Sebe do někoho jiného, ale tím, že přijal lidství do Sebe. Kristus takto dal lidstvu existenci ze Sebe. Uvést lidství do Krista, uvést padlé lidství do jednoty s Božstvím, je dílem vykoupení. Kristus přijal lidskou přirozenost, aby lidé mohli být jedno s Ním, jako je On jedno s Otcem, aby Bůh mohl milovat člověka, jako miluje svého jednorozeného Syna, aby lidé mohli být účastníky Božské přirozenosti, a byli v Ném doplnění. . . .

„Toto spojení je představeno spojením vinného kmene a ratolestí. Omezený člověk je spojen s Kristovým lidstvím. Skrze víru lidská přirozenost splynula s Kristovou přirozeností. Jsme učiněni jedno s Bohem v Kristu.“ — *Selected Messages, bk. 1, pp. 250, 251.*

a. Popište zkušenost představenou křtem. Lukáš 3:16; Kolossenským 2:11–13.

Lukáš 3:16. Odpověděl Jan všechněm, řka: Ját' zajisté křtím vás vodou, ale jdeť silnější nežli já, kterémuž nejsem hoden rozvázati řeménka u obuvi jeho. Tenť vás křtíti bude Duchem svatým a ohněm.

Kolossenským 2:11–13. V němž i obřezání jste obřezáním ne rukou učiněným, svlékše tělo hříchů skrze obřezání Kristovo, 12. Pohřbeni jsouce s ním skrze křest, skrze nějž i spolu s ním z mrtvých vstali jste skrze víru, kteráž jest mocné dílo Boží, kterýž vzkřísil jej z mrtvých. 13. Ano i vás, mrtvé v hříších a v neobřízce těla vašeho, spolu s ním obživil, odpustiv vám všechny hříchy.

„Křest je nejvážnějším zřeknutím se světa. Ti, kdož se křtí v trojitě jméno Otce, Syna a Ducha Svatého, na samém počátku svého Křesťanského života veřejně vyjadřují, že opouštějí službu Satanovu a stávají se členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. Uposlechli příkazu: ‚Vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se, . . . a nečistého se nedotýkejte.‘“ — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 91.

„Pán uzpůsobuje lid pro nebe. Vady povahy, tvrdohlavá vůle, sobecké modlářství, záliba ve vyhledávání chyb, nenávisť a svár, vyvolávají hněv Boží a musí být odstraněny od Jeho lidu, který ostříhá přikázání. . . . Bůh bude svému lidu posílat kárání a varování, dokud budou na zemi.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 180.

b. Co musíme chápat o těch ustanoveních přibitých na kříž? Kolossenským 2:14, 15.

Kolossenským 2:14, 15. A smazav proti nám ten zápis záležející v ustanoveních, kterýž byl odporný nám. Ivyzdvihl jej z prostředku, přibiv jej k kříži; 15. A obloupiv knížatstva i moci, vedl je na odív zjevně, triumf slaviv nad nimi skrze něj.

„Po dokončení svatostánku [Hospodin] hovořil s Mojžíšem z oblaku slávy nad slitovnicí a dal mu úplné pokyny týkající se systému obětí a forem uctívání, které měly být ve svatyni dodržovány. Mojžíšovi byl tak dán obřadní zákon a jím byl zapsán do knihy. Avšak Zákon Desatera přikázání, pronesený ze Sinaje, napsal sám Bůh na kamenné desky, a byl posvátně uchováván v truhle smlouvy.

„Mnozí se snaží tyto dva systémy smíchat, používajíce texty, které hovoří o obřadním zákoně, aby dokázali, že morální zákon byl zrušen; toto je však překrucování Písma. Rozdíl mezi těmito dvěma systémy je široký a jasný. Obřadní systém se skládal ze symbolů ukazujících na Krista, na Jeho oběť a Jeho kněžství. Tento rituální zákon, s obětmi a obřady, měli Hebrejští dodržovat, dokud se předobraz nesetkal se skutečností ve smrti Krista, Beránka Božího, který snímá hřích světa. Pak měly všechny oběti přestat. Právě tento zákon Kristus, vyzdvihl . . . z prostředku, přibiv jej k kříži.“ (Kolossenským 2:14.) Avšak o zákonu Desatera přikázání žalmista prohlašuje: ‚Na věky, ó Hospodine, slovo tvé trvánlivé jest v nebesích.‘ (Žalm 119:89).“ — *Patriarchs and Prophets*, pp. 364, 365.

- a. Na rozdíl od Soboty sedmého dne v Desateru přikázání (Exodus 20:8–11), v jakém odlišném kontextu se slovo „sobota“ také nachází v Kolossenském 2:16, 17? Vysvětlete rozdíl. Leviticus 23:37–39; Židům 10:1–4.**

Exodus 20:8–11. Pomni na den sobotní, abys jej světil. 9. Šest dní pracovati budeš, a dělali všeliké dílo své; 10. Ale dne sedmého odpočinutí jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělali žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i přichozí, kterýž jest v branách tvých. 11. Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všecko, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.

Kolossenským 2:16, 17. Protož žádný vás nesud' pro pokrm, aneb pro nápoj, aneb z strany svátku, neb novuměsíce, aneb sobot. 17. Kteréžto jsou stín věci budoucích, ale pravda těla jest Kristovo.

Leviticus 23:37–39. To jsou slavnosti Hospodinovy, kteréž slaviti budete, mívající shromáždění svatá, abyste v nich obětovali oběť ohnivou Hospodinu, zápal, oběť suchou, oběť pokojnou, a oběti mokré, jedno každé ve dni svém, 38. Kromě sobot Hospodinových, a kromě darů vašich, i všech slibů vašich a kromě všech dobrovolných obětí vašich, kteréž dávati budete Hospodinu. 39. A však dne patnáctého toho měsíce sedmého, když byste shromáždili úrody země, světiti budete svátek Hospodinův za sedm dní. Dne prvního odpočinutí bude, tolikéž dne osmého bude odpočinutí.

Židům 10:1–4. Zákon zajisté, maje stín budoucího dobrého, a ne sám obraz těch věcí, jednotlivými oběťmi, kteréž po všecka léta oběťují, nikdy nemůž přistupujících dokonalých učiniti. 2. Sic jinak zdalí by již nepřestaly obětovány býti, proto že by již neměli žádného svědomí z hříchů ti, kteříž oběťují, jsouce jednou očištěni? 3. Ale při těch obětech připomínání hříchů děje se každého roku. 4. Neboť možné není, aby krev býků a kozlů shladila hříchy.

„Pavel se snažil zaměřit mysl svých posluchačů na jedinou velkou Oběť za hřích. Poukazoval na oběti, které byly stíny budoucích dobrých věcí, a poté představoval Krista jako naplnění všech těchto předobrazných obřadů – objekt, na který poukazovaly jako na jediný zdroj života a naděje pro padlého člověka. Svatí lidé starověku byli spaseni vírou v Kristovu krev. Když viděli smrtelná muka obětních zvířat, hleděli přes propast věků na Beránka Božího, který má sejmut hřích světa.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 424.

- b. Uveďte příklady toho, před čím Pavel varuje v Kolossenském 2:18–23.**

Kolossenským 2:18–23. Nižádný vás nepředchvacuj svémyslně pokorou a náboženstvím andělským, v to, čehož neviděl, se vydávaje, a marně se nadýmaje smyslem těla svého, 19. A nedrž se hlavy, od níž všecko tělo po kloubích a svazích vzdělané a spojené roste Božím zráním. 20. Jestliže

tedy zemřeli jste s Kristem živlům světa, proč, jako byste živi byli světu, těmi ceremoniemi dáte se obtěžovati, 21. (Když se říká: Nedotýkej se, ani okoušej, aniž se s tím obírej? 22. Kterážto všechny věci samým užíváním jich kazí se), podle přikázání a učení lidských. 23. Kterážto věci mají sic tvárnost moudrosti, v způsobu té nábožnosti, a v pokoře pošmourné, i v neodpuštění těla, a však nejsou v žádné platnosti, toliko k nasycení těla.

„Učitelé spiritismu přicházejí příjemným, okouzlujícím způsobem, aby vás oklamali, a pokud budete naslouchat jejich bajkám, budete oklamáni nepřítelem spravedlnosti a jistě ztratíte svou odměnu. Jakmile vás přemůže fascinující vliv arcipodvodníka, budete otráveni, a jeho smrtící vliv zkazí a zničí vaši víru v to, že Kristus je Syn Boží, a přestanete se spoléhat na zásluhy Jeho krve. Ti, kteří jsou oklamáni touto filozofií, jsou oklamáni o svou odměnu skrze klamy Satanovy. Spoléhají na své vlastní zásluhy, projevují dobrovolnou pokoru, jsou dokonce ochotni přinášet oběti, a ponížovat se a poddávat své mysli víře v naprostý nesmysl, přijímajíce ty nejabsurdnější myšlenky prostřednictvím těch, o kterých věří, že jsou jejich mrtví přátelé. Satan tak zaslepil jejich oči a převrátil jejich úsudek, že nevnímají zlo; a řídí se pokyny, vzbuzujícími zdání, že jsou od jejich mrtvých přátel nyní andělů ve vyšší sféře.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 297, 298.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 6. 11.

- 1. Proč je moudré, abych ochraňoval(a) učení, jemuž se učím z Písma?**
- 2. Uveďte některá nenápadná nebezpečí, kterým se čelí při následování světského vyššího vzdělání.**
- 3. Jak nás může učinit lepšími lidmi poznání Kristovy přirozenosti ?**
- 4. Co potřebuji pochopit o Kolossenském 2:14, 15?**
- 5. O jakém druhu soboty mluví Pavel v Kolossenském 2:16, 17?**

Odraz věčnosti

„O svrchní věci pečujte, ne o zemské“ (Kolossenským 3:2).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 92–94, 350–359;

Messages to Young People, pp. 102–118.

„Kdybys své schopnosti a dovednosti stejně tak uplatňoval při záchraně duší a šíření pravdy těm, kteří jsou v temnotě, jako jsi je uplatňoval při získávání zisku a rozmnožování svého pozemského majetku, měl bys v království slávy mnoho hvězd v koruně své radostí.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 358.

1. UDRŽOVAT ZAMĚŘENÍ

Ne 8. 11.

a. Na co se mají zaměřit všichni, kdož se odevzdávají Kristu? Kolossenským 3:1.

Kolossenským 3:1. *Protož povstali-li jste s Kristem, vrchních věcí hledejte, kdež Kristus na pravici Boží sedí.*

„Jsme vzkříšeni s Kristem. Kristus je náš život. Skrze Jeho milosrdenství a milostivou lásku jsme prohlášeni za vyvolené, adoptované, omilostněné a ospravedlněné. Velebme tedy Pána.“ — *Selected Messages*, bk. 2, p. 245.

„Vlastní já se nemá brát na radu. Pýcha, sebeláska, sobectví, lakota, chamtivost, láska ke světu, nenávisť, podezřívavost, žárlivost, zlé domněnky, to vše se musí navždy potlačit a obětovat. Až se Kristus objeví, nebude to proto, aby napravil tato zla a poté mravně uschoptil pro Svůj příchod. Tato příprava se musí provést před Jeho příchodem. Mělo by to být předmětem přemýšlení, studia a vážného zkoumání: Co máme dělat, abychom byli spaseni? Jaké má být naše chování, abychom se ukázali Bohu jako schválení?

„Když jsi v pokušení reptat, kárat a oddávat se podrážděnosti, čímž zraňuješ ty okolo sebe, a tím i svou vlastní duši, ó! nechť z tvé duše vyjde hluboká, vážná a úzkostlivá otázka: Budu stát bez viny před trůnem Božím? Budou tam jen bezchybní. Nikdo nebude přenesen do nebe, pokud bude mít srdce naplněné zemskými odpadky. Každá vada v mravní povaze musí být nejprve napravena, každá skvrna odstraněna očištnou krví Kristovou, a všechny nemilované a nemilé rysy povahy překonány.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 705.

a. Jakou úmyslnou volbu musíme důsledně činit, abychom si zajistili své spasení? Kolossenským 3:2, 3; Zjevení 3:11.

Kolossenským 3:2, 3. O svrchní věci pečujte, ne o zemské. 3. Nebo zemřeli jste, a život váš skryt jest s Kristem v Bohu.

Zjevení 3:11. Aj, přijduť brzy. Drž se toho, co máš, aby žádný nevzal koruny tvé.

„Naše myslí přijímají úroveň věcí, na které se zaměřujeme, a pokud budeme přemýšlet o pozemských věcech, nepřijmeme vstřípení toho, co je nebeské. Velmi by nám prospělo, kdybychom rozjímali o milosrdenství, dobrotě a lásce Boží; ale utrpíme velkou škodu, když se zabýváme těmi věcmi, které jsou pozemské a časné. Dovolujeme, aby zármutek, starosti a zmatky přitahovaly naši mysl k zemi, a zveličujeme krtinec v horu. . . .

„Časné věci nemají zaměstnávat veškerou naši pozornost ani upoutávat naše myslí, dokud naše myšlenky nebudou zcela zemské a pozemské. Máme cvičit, ukázňovat a vzdělávat mysl, abychom mohli myslet nebeským způsobem, abychom se mohli zabývat věcmi neviditelnými a věčnými, které budou rozeznatelné duchovním zrakem. Právě když hledíme na Toho, který je neviditelný, můžeme získat sílu myslí a energii ducha.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1100.

b. Jaká vznešená výsada je nabízena každému Kristovu následovníkovi, a jak se jí můžeme aktivně chopit? Kolossenským 3:4; 1 Jan 3:2, 3.

Kolossenským 3:4. Když se pak ukáže Kristus, život náš, tehdy i vy ukážete se s ním v slávě.

1 Jan 3:2, 3. Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. 3. A každý, kdož má takovou naději v něm, očisťuje se, jakož i on čistý jest.

„Naše životy by měly být skryty s Kristem v Bohu; a ačkoli ‚ještěť se neokázalo, co budeme,‘ ,když se pak ukáže Kristus, život náš,‘ ,podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.‘ Knížecí důstojnost Křesťanské povahy bude zářit jako slunce, a paprsky světla z Kristovy tváře se budou odrážet na těch, kteří se očistili, stejně jako On je čistý. Výsada stát se syny Božími se kupuje levně, i za obětování všeho, co vlastníme, byť je to samotný život.

„Můj drahý bratře, měl by ses zaměřit na to, abys byl mužem podle Božího srdce. Cokoli se jiní odváží udělat nebo říci co není přísně v souladu s Křesťanským standardem, by pro tebe nemělo být omluvou. Musíš stanout před Soudcem vši země, ne abys odpovídal za druhé, ale za sebe. Máme individuální odpovědnost a žádné lidské vady povahy nebudou ani tou nejmenší omluvou za naši vinu; neboť Kristus nám dal ve své povaze dokonalý vzor, bezchybný život. . . .

„Pokušení se na nás budou hrnout, neboť jimi máme být zkoušeni během naší zkušební doby na zemi. Toto je prověřování Boží, zjevení našich vlastních srdcí. Není žádný hřích; jsme-li v pokušení, ale hřích vchází, když pokušení podlehneme.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 357, 358.

3. NOVÝ ČLOVĚK

Út 10. 11.

a. Co musíme umrtvit, tj. usmrtit, když se pevně držíme Krista – a jak jediné je to možné? 1 Petr 2:11; Kolossenským 3:5–8.

1 Petr 2:11. Nejmilejší, prosím vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěřují proti duši.

Kolossenským 3:5–8. Protož mrtvěte oudy své zemské, smilstvo, nečistotu, chlipnost, žádost zlou, i lakomství, jenž jest modlám sloužení. 6. Pro kteréž věci přichází hněv Boží na syny zpuštěné. 7. V kterýchž i vy někdy chodili jste, když jste živi byli v nich. 8. Ale nyní složtež i vy všechno to, hněv, prchlivost, zlobivost, zlořečení, i mrzkomluvnost z úst svých.

„Apoštol nám prikazuje, abychom se zdržovali tělesných žádostí, které bojují proti duši. Každá zvrácená chuť se stává bojující žádostí. Chuť, uspokojovaná na úkor tělesné síly, způsobuje nemoc duše. Žádost, o které se apoštol zmiňuje, se neomezuje pouze na porušení sedmého přikázání, ale každé oddávání se chuti, které snižuje tělesnou sílu, je bojující žádostí. . . .

„Potřebuješ pěstovat sebeovládání. Lekci, kterou ses býval měl naučit v mládí, by sis měl osvojit nyní. Ukázněj se, abys zemřel vlastnímu já, abys svou vůli podřídil vůli Kristově.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 215.

„Když Křesťan složí svůj křestní slib, je mu zaslíbena Božská pomoc. Otec, Syn a Duch Svatý jsou připraveni pracovat v jeho prospěch. Bůh mu dává k dispozici nebeské zdroje, aby mohl být vítězem. Jeho vlastní moc je malá, ale Bůh je všemohoucí, a Bůh je jeho pomocník. Denně má oznamovat své potřeby u trůnu milosti. Vírou a důvěrou, využíváním poskytnutých zdrojů může být více než vítězem.“ — *Our High Calling*, p. 157.

b. Jak obnovování našeho srdce ovlivňuje naše slova? Kolossenským 3:9, 10.

Kolossenským 3:9, 10. Nelžete jedni na druhé, když jste svlékli s sebe starého člověka s skutky jeho, 10. A oblékli toho nového, obnovujícího se k známosti, podle obrazu toho, kterýž jej stvořil.

„Všechno, co Křesťané dělají, by mělo být průhledné jako sluneční světlo. Pravda je Boží; klam, v každé ze svých nesčetných forem, je Satanův; a kdokoli se jakkoli odchýlí od přímé linie pravdy, zrazuje sám sebe do moci toho bezbožníka. Přesto není lehké ani snadné říkat přesnou pravdu. Nemůžeme říkat pravdu, pokud pravdu neznáme; a jak často předpojaté názory, myšlenkové zaujatosti, nedokonalé znalosti, chyby v úsudku, brání správnému pochopení záležitostí, s nimiž se musíme zabývat! Nemůžeme říkat pravdu, pokud naše mysli nejsou neustále vedeny Tím, který je pravda.“ — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 68.

„Satan jásal, že se mu podařilo znehodnotit obraz Boží v lidstvu. Pak přišel Ježíš, aby v člověku obnovil obraz jeho Učinitele. Nikdo jiný než Kristus nemůže znovu vytvořit povahu, která byla zničena hříchem. On přišel, aby vyhnal demony, kteří ovládali vůli. Přišel, aby nás vyzdvihl z prachu, aby přetvořil znetvořenou povahu podle vzoru Své Božské povahy, a aby ji zkrášlil Svou vlastní slávou.“ — *The Desire of Ages*, pp. 37, 38.

4. JEDINEČNÍ LIDÉ

St 11. 11.

a. Popište Boží poselství pro celé lidské pokolení, které stvořil. Skutky 17:24, 26, 27; Kolossenským 3:11.

Skutky 17:24, 26, 27. Bůh ten, kterýž stvořil svět i všecko, což jest na něm, ten jsa Pánem nebe i země, nebydlí v chrámech rukou udělaných; . . . 26. A učinil z jedné krve všecko lidské pokolení, aby přebývalo na tváři vsí země, vyměřiv jim uložené časy a cíle přebývání jejich, 27. Aby hledali Pána, zda by snad makajíce, mohli naleztí jej, ačkoli není daleko od jednoho každého z nás.

Kolossenským 3:11. Kdežto není Řek a Žid, obrázka a neobrázka, cizozemec a Scýta, služebník a svobodný, ale všecko a ve všech Kristus.

„[Kristus] viděl lidstvo ponořené do ubohosti a hříchu. Věděl, že muži a ženy jsou zkažení a ponížení, a že chovají ty nejodpornější neřesti. Andělé žasli nad tím, že by se měl Kristus ujmout úkolu, který se jim zdál beznadějný. Žasli nad tím, že by Bůh mohl strpět tak hříšné lidstvo. Neviděli žádný důvod pro lásku. Avšak „Bůh tak miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3:16.)

„Kristus přišel na tuto zem s poselstvím milosrdenství a odpuštění. Položil základy pro náboženství, skrze které jsou Židé i pohané, černí i bílí, svobodní i otroci, spojeni v jednom společném bratrství, uznávání jako rovnocenní v Božích očích. Spasitel má bezmeznou lásku ke každé lidské bytosti. V každé z nich vidí schopnost zdokonalování. S Božskou energií a nadějí vítá ty, za které dal Svůj život. V Jeho síle mohou žít život bohatý na dobré skutky, naplněný mocí Ducha.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 225.

b. Uved'te některé způsoby, jakými naše řeč a činy mohou zjevit vyšší úroveň Křesťanství, než se obvykle vidí. Kolossenským 3:12–14.

Kolossenským 3:12–14. Protož oblectež se jako vyvolení Boží, svatí, a milí, v střeva milosrdenství, v dobrotivost, nízké o sobě smýšlení, krotkost, trpělivost, 13. Snášejíce jeden druhého, a odpouštějíce sobě vespolek, měl-li by kdo proti komu žalobu. Jako i Kristus odpustil vám, tak i vy. 14. Nadto pak nade všechno v lásku, kteráž jest svazek dokonalosti.

„Je-li na bratrovi zjevný hřích, nešeptej o něm druhému, ale s láskou k duši bratra, se srdcem plným soucitu, s milosrdenstvím, mu řekni, co je na něm špatné, a pak věc ponechej na něm a na Pánu. Splnil jsi svou povinnost. Nemáš vynášet rozsudek.

„Stalo se příliš lehkovážnou záležitostí ovládat bratra, obviňovat ho a odsuzovat jej. Je tu horlivost pro Boha, ale ne podle poznání. Kdyby si každý dal do pořádku své vlastní srdce, když se bratři shromáždí, jejich svědectví by bylo připraveno a přicházelo by z plné duše, a lidé kolem, kteří nevěří pravdě, by byli pohnuti. Projev Ducha Božího by řekl jejich srdcím, že jste synové Boží. Naše vzájemná láska by měla být viditelná pro všechny. Pak se ona projeví. Bude mít vliv. . . .

„Ujměte se práce jednotlivě, buďte horliví a číňte pokání; a až budou napraveny všechny známé křivdy, pak věřte, že vás Bůh přijímá. Nenaříkejte, ale vezměte Boha za Jeho slovo.“ — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 165.*

5. SLADKÁ MELODIE

Čt 12. 11.

a. V dnešním nepřátelském světě, uved'te některé osvěžující vlastnosti opravdového života v Kristu. Kolossenským 3:15–17.

Kolossenským 3:15–17. A pokoj Boží vítězíž v srdcích vašich, k němuž i povolání jste v jedno tělo; a buďtež vděční. 16. Slovo Kristovo přebývejž v vás bohatě se vši moudrostí, učíce a napomínajíce sebe vespolek žalmy, a zpěvy, a písničkami duchovními, s milostí zpívajíce v srdci svém Pánu. 17. A všechno, cožkoli činíte v slovu neb v skutku, všechno číňte ve jménu Pána Ježíše, díky činíce Bohu a Otci skrze něho.

„Zapomínajíce na své vlastní potíže a útrapy, chvalme Boha za příležitost žít pro slávu Jeho jména. Nechť čerstvá požehnání každého nového dne probudí v našich srdcích chválu za tyto známky Jeho láskyplné péče. Když ráno otevřete oči, děkujte Bohu, že vás přes noc zachoval. Děkujte Jemu za Jeho pokoj ve vašem srdci. Nechť ráno, v poledne i večer stoupá k nebi vděčnost jako sladká vůně.

„Když se vás někdo zeptá, jak se cítíte, nepokoušejte se vymyslet něco smutného, co byste řekli, abyste získali soucit. Nemluvte o svém nedostatku víry a svých zármutech a utrpení. Pokušitel s potěšením slyší taková slova. Když mluvíte o pochmurných tématech, oslavujete ho. Nemáme se zabývat Satanovou velkou mocí nás přemoci. Často se vydáváme do jeho rukou tím, že mluvíme o jeho moci. Mluvme raději o velké moci Boží, která spojuje všechny naše zájmy s Jeho vlastními. Mluvte o bezkonkurenční moci Kristově, a mluvte o Jeho slávě. Celé nebe se zajímá o naši spásu. Andělé Boží, tisíce tisíců a deset tisíc krát deset tisíců, jsou pověřeni sloužit těm, kteří budou dědici spasení. Chrání nás před zlem a potlačují mocnosti temnoty, které usilují o naši zkázu. Nemáme snad důvod být vděční v každém okamžiku, vděční i tehdy, když se na naší stezce objevují zjevné těžkosti?“ — *The Ministry of Healing*, pp. 253, 254.

„Na hlavy vítězů Ježíš Svou pravou rukou vkládá korunu slávy. Každý má korunu, nesoucí jeho vlastní ‚nové jméno,‘ [Zjevení 2:17], a nápis: ‚Svatost Hospodinu.‘ Do každé ruky je vložena palma vítěze a zářící harfa. Pak, když velící andělé zahrají tón, všechny ruce dovedně přejíždí po strunách harfy, vzbuzující sladkou hudbu v bohatých, melodických tónech.“ — *The Great Controversy*, p. 646.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 13. 11.

1. Co až příliš často ukazuje, že bychom mohli být uvězněni v pozemském způsobu života?
2. Jak mohu lépe zaměřit svou pozornost na přípravu na Ježíše?
3. Proč si Ježíš přeje, abych se zabýval(a) vyšší úrovní myšlení a jednání?
4. Proč je diskuse o rasových rozdílech pro skutečné Křesťany nepodstatná?
5. Jak mohu vyzařovat čistotu a nevinnost Nebe slovem i písní?

Rodina a další

„Bud'te k sobě vespolek dobrotiví, milosrdní, odpouštějící sobě vespolek, jakož i Bůh v Kristu odpustil vám“ (Efezským 4:32).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 527–540.*

„Musíme mít Ducha Božího, jinak nemůžeme nikdy mít soulad v domově. . . . Pokud jeden udělá chybu, druhý projeví Křesťanskou shovívavost a chladně se neodvrátí.“ — *The Adventist Home, p. 118.*

1. VÝZVY PRO ŽENY

Ne 15. 11.

a. Jak může manželka podporovat krásnou harmonii ve svém manželství?

Příslaví 14:1; Efezským 5:33 (poslední část); Kolossenským 3:18.

Příslaví 14:1. Moudrá žena vzdělává dům svůj, bláznice pak rukama svýma boří jej.

Efezským 5:33 (poslední část). . . . Žena pak ať se bojí muže.

Kolossenským 3:18. Ženy poddány buďte mužům svým tak, jakž sluší, v Pánu.

„Vztah manžela a manželky je nejposvátnější a nejvážnější.“ — *Manuscript Releases, vol. 6, p. 43.*

„Mnoho manželů se zastaví u slov: ‚Ženy poddány buďte,‘ ale my si přečteme závěr téhož příkazu, který zní: ‚Jakž sluší, v Pánu.‘

„Bůh požaduje, aby manželka měla bázeň a slávu Boží stále před sebou. Úplná podřízenost se má činit pouze Pánu Ježíši Kristu, který ji vykoupil jako Svě vlastní dítě za nekonečnou cenu Svěho života. Bůh jí dal svědomí, které nemůže beztrestně porušovat. Její individualita nemůže být sloučena s individualitou jejího manžela, neboť ona je koupí Kristovou. Je chyba si představovat, že se slepou oddaností má ve všem dělat přesně to, co jí manžel říká, když ví, že by tím uškodila svému tělu i duchu, což bylo vykoupeno z otroctví Satanova. Existuje Jeden, který stojí výše než manžel vůči manželce; je to její Vykupitel, a její podřízenost manželovi má být projevována tak, jak Bůh nařizuje – ‚jakž sluší, v Pánu.‘“ — *The Adventist Home, p. 116.*

„Manželka, má-li ducha Kristova, bude opatrná na svá slova; bude ovládat svého ducha, bude poddajná, a přesto se nebude cítit jako otrokyně, ale jako společnice svého manžela.“ — *The Adventist Home, p. 118.*

a. Jak si mají ženy, které se bojí Boha, vážit Jeho zásad chování – a také být při tom konání povzbuzovány svými rodinami a církevními sbory? 1 Petr 3:1–6 ; Filipenským 2:14.

1 Petr 3:1–6. Též podobně i ženy buďte poddané mužům svým, aby, byť pak kteří i nevěřili slovu, skrze pobožné obcování žen bez slova získáni byli. 2. Spatřující v báni svaté vaše obcování, 3. Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, v zpletání vlasů, a províjení zlatem, aneb v odívání plášťů, 4. Ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha, kterýž před obličejem Božím velmi drahý jest. 5. Tak zajisté někdy i ony svaté ženy, kteréž naději měly v Bohu, ozdobovaly se, poddány byvše mužům svým, 6. Jako Sára poslušna byla Abrahama, pánem jej nazývající; jejížto vy jste dcerky, dobře činíce, a nebojíce se žádného přestrašení.

Filipenským 2:14. *Všecko činite bez reptání, a bez pochybování.*

„V našich rodinách a v našich sborech jsou dnes pěstovány modly, které na nás mají stejný vliv, jako mělo zlatý tele na Izraelity. Budou lidé zkoumat sami sebe? Budou pastýři konat svou práci jako věrní strážci Boží? Uvidí, jaké modly opatrují? Uvědomí si všichni, kdož se nacházejí v mírných poměrech, že mají být lidem odlišným a odděleným od světa svým způsobem oblékání, svou řečí a svým chováním? Uvidí své modlářství jak v malých, tak i velkých věcech, a že je odděluje od Boha? Když přicházejí napomenutí, stydí se, ale nečiní pokání.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 941.*

„Okázalé, výstřední oblečení příliš často podněcuje v srdci nositele chtít a v srdci pozorovatele probouzí nízké vášně. Bůh vidí, že zkáze povahy často předchází oddávání se pýše a marnivosti v oblékání.“ — *Counsels on Health, p. 602.*

„Móda je bohyně, která vládne vnějšímu světu, a často se vkrádá do církve. Církev by měla slovo Boží učinit svým standardem, a rodiče by o tomto předmětu měli rozumně přemýšlet. Když vidí, že jejich děti mají sklon následovat světskou módu, měli by, stejně jako Abraham, rozhodně přikazovat domu svému po sobě. Místo jejich spojování se světem, spojujte je s Bohem.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 499.*

„Abychom chránili Boží lid před porušujícím vlivem světa, a také abychom podporovali tělesné a morální zdraví, byla mezi námi zavedena oděvní reforma. Nebyla zamýšlena jako jho otroctví, ale jako požehnání.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 634.*

b. Co posiluje církev, aby dodržovala zbožné praktiky a chránila morálku v bezbožném světě? Titovi 2:1–5; Matouš 5:8.

Titovi 2:1–5. Ty pak mluv, což sluší na zdravé učení. 2. Starci, ať jsou střízliví, vážní, opatrní, zdraví u víře, v lásce, v snášlivosti. 3. Též i staré ženy ať chodí pobožně, v oděvu příslušném, a ať nejsou převrhlé, ani mnoho vína pijící, poctivým věcem učící. 4. Aby mladice vyučovaly, jak by muže své i děti milovati měly, 5. A byly šlechetné, čistotné, netoulavé, dobrotivé, mužům svým poddané, aby nebylo dáno v porouhání slovo Boží.

Matouš 5:8. Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.

„Sestry mé, měly byste se vyhýbat i jen zdání zla. V této rychlé době, která zapáchá zkažeností, nejste v bezpečí, pokud nestojíte na stráži. Ctnost a skromnost jsou vzácné. Vyzývám vás jako následovnice Ježíše Krista, které činí vysoké a vznešené vyznání, abyste opatrovaly tento vzácný, neocenitelný klenot: skromnost. Tato bude chránit ctnost.“ — *A Solemn Appeal*, p. 151.

3. VÝZVY PRO MUŽE

Út 17. 11.

a. Co si musí muž uvědomit, když se zavazuje k manželství? Kolossenským 3:19.

Kolossenským 3:19. Muži milujte ženy své, a nemějte se přísně k nim.

„Když manželé vyžadují naprostou podřízenost svých manželek, prohlašují, že ženy nemají v rodině žádný hlas ani vůli, ale musejí prokazovat naprostou podřízenost, staví své manželky do situace, která je v rozporu s Písmem. Tímto způsobem výkladu Písma porušují záměr instituce manželství. Tento výklad je učiněn jednoduše proto, aby si manželé mohli uplatňovat svévolnou vládu, což není jejich výsadou. Ale čteme dál: ‚Muži milujte ženy své, a nemějte se hořce k nim.‘ Proč by měl být manžel ke své manželce hořký? Pokud ji manžel shledal bloudící a plnou chyb, hořkost ducha zlo nenapraví. . . .

„Nebylo Božím záměrem, aby manžel měl kontrolu jako hlava domu, když se sám nepodřizuje Kristu. Musí být pod vládou Kristovou, aby mohl představovat Kristův vztah k církvi.“ — *The Adventist Home*, pp. 116, 117.

„Mnoho mužů miluje své manželky, ale jsou příliš sobečtí, než aby to projevili. Mají falešnou důstojnost a hrdost, a nechtějí svou lásku projevovat slovy ani skutky. Existuje mnoho mužů, kteří nikdy nevědí, jak hladové je srdce manželky po slovech něžného uznání a náklonnosti. Pohřbívají své milované před svými zraky a reptají na Boží prozíratelnost, která je připravila o jejich společnice, zatímco kdyby se mohli podívat do vnitřního života těchto společnic, viděli by, že jejich vlastní jednání bylo příčinou jejich předčasně smrti.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 527, 528.

- b. Co v muži inspiruje opravdovou lásku k jeho ženě – a jak je jeho spojení s Bohem ovlivňováno jeho postojem? Efezským 5:25, 33 (první část); 1 Petr 3:7.**

Efezským 5:25, 33 (první část). Muži milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev, a vydal sebe samého za ni, . . . Efe 5,33. A však i vy, jeden každý z vás, manželku svou tak jako sám sebe miluj. . . .

1 Petr 3:7. Těž podobně i muži spolu s nimi bydlíce podlé umění, jakožto mdlejšímu osudí ženskému udělující cti, jakožto i spoludědičkám života milosti, aby modlitby vaše neměly překážky.

„Manželé by měli studovat vzor a snažit se poznat, co je míněno symbolem uvedeným v listu Efezským, vztah, který Kristus udržuje k církvi. Manžel má být jako Spasitel ve své rodině. Bude se ve své ušlechtilé, Bohem dané mužnosti vždy snažit pozdvihnout svou manželku a děti? Bude kolem sebe vydechovat čistou, příjemnou atmosféru? Nebude stejně tak pilně pěstovat lásku Ježíšovu, čině ji trvalou zásadou ve svém domově, jako bude prosazovat své nároky na autoritu?

„Nechť každý manžel a otec studuje, aby porozuměl slovům Kristovým, ne jednostranně, pouze se zabýváje podřízeností manželky svému manželovi, ale ve světle kříže Golgotského, nechť studuje, co se týká jeho vlastního postavení v rodinném kruhu.“ — *The Adventist Home*, p. 117.

4. RODIČE A DĚTI

St 18. 11.

- a. Vysvětlete naše povinnosti vůči rodičům. Deuteronomium 5:16; Kolossenským 3:20.**

Deuteronomium 5:16. Cti otce svého i matku svou, jakož přikázal tobě Hospodin Bůh tvůj, aby se prodleli dnové tvoji, a aby tobě dobře bylo na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.

Kolossenským 3:20. Dítka poslouchejte rodičů ve všem; nebo to jest dobře libé Pánu.

„Děti, které nectí a neposlouchají své rodiče, a nedbají na jejich rady a pokyny, nemohou mít žádný podíl na obnovené zemi. Očištěná nová země nebude místem pro vzpurné, neposlušné a nevďěčné syny či dcery.“ — *The Adventist Home*, p. 295.

„Není doba, kdy by děti měly neposkytnout úctu a lásku svému otci a matce. Dokud rodiče žijí, mělo by být radostí dětí je ctít a respektovat. Měly by do života starých rodičů vnášet veškerou radost a světlo, kolik jen mohou. . . .

„Myšlenka, že děti slouží k útěše svých rodičů, je myšlenkou uspokojení po celý život, a obzvláště jim přinese radost, když sami budou potřebovat soucit a lásku. Ti, jejichž srdce jsou naplněna láskou, budou považovat výsadu uhladit svým rodičům cestičku do hrobu za neocenitelnou výsadu. Budou

se radovat, že se podíleli na přinášení útěchy a pokoje v posledních dnech svých milovaných rodičů.“ — *The Review and Herald, November 15, 1892.*

b. Jak jsme jako rodiče vyzýváni, abychom svým dětem usnadnili jejich povinnosti vůči nám? Kolossenským 3:21; Efezským 4:32, 6:4.

Kolossenským 3:21. Otcové nepopouzejte k hněvivosti dítek svých, aby sobě nezoufaly.

Efezským 4:32. Ale buďte k sobě vespolek dobrotiví, milosrdní, odpouštějící sobě vespolek, jakož i Bůh v Kristu odpustil vám.

Efezským 6:4. A vy otcové nepopouzejte k hněvu dítek svých, ale vychovávejte je v cvičení a v napomínání Páně.

„Mládež je nevědomá a nezkušená, a láska k Bibli a jejím posvátným pravdám nepřijde přirozeně. Pokud se nevynaloží velké úsilí na vybudování bariér kolem nich, které by je ochránily před Satanovými úklady, podléhají jeho pokušením a jsou jím vedeni do zajetí podle jeho vůle. V raných letech mají být děti učeny požadavkům Božího zákona a víře v Ježíše, našeho Vykupitele, k očištění od skvrn hříchu. . . .

„Děti lze formovat, když jsou mladé. Avšak míjejí roky, kdy jsou jejich srdce jemná a citlivá k vštípení pravdy, a jen málo času se věnuje jejich mravní kultuře. Drahocenná ponaučení o pravdě a povinnosti by měla být denně vštěpována do jejich srdcí.“ — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 329.*

„Když si otcové a matky uvědomí, jak je jejich děti napodobují, budou si pečlivě dávat pozor na každé slovo a gesto.“ — *Sermons and Talks, vol. 1, p. 325.*

„Šťastní jsou rodiče, jejichž životy jsou pravým odrazem Božství, takže zaslíbení a přikázání Boží vzbuzují v dítěti vděčnost a úctu – rodiče, jejichž něžnost a spravedlnost a trpělivost představují dítěti lásku, spravedlnost a trpělivost Boží.“ — *Prophets and Kings, p. 245.*

5. V ZAMĚSTNÁNÍ

Čt 19. 11.

a. Bez ohledu na naše pracovní zařazení nebo společenské postavení, jaká perspektiva v nás inspiruje skutečně Křesťanský postoj? Kolossenským 3:22–25; 4:1, 5.

Kolossenským 3:22–25. Služebníci poslušni buďte ve všem pánů tělesných, ne na oko sloužíce, jako ti, jenž se usilují lidem líbiti, ale v sprostnosti srdce, bojíce se Boha. 23. A všecko, což byste koli činili, z té duše činite, jako Pánu, a ne lidem, 24. Vědouce, že ode Pána vzítí máte odplatu dědictví; nebo Pánu Kristu sloužíte. 25. Kdož by pak nepravost páchal, odměnu své nepravosti vezme. A neníť přijímání osob u Boha.

Kolossenským 4:1, 5. Páni spravedlivě a slušně s služebníky nakládejte, vědouce, že i vy Pána máte v nebesích. . . . 5. Chodtež v moudrosti před těmi, kteříž jsou vně, čas kupující.

„Věda je obsažena i v té nejpodřadnější práci, a kdyby se na ni všichni dívali takto, viděli by v práci ušlechtilost. Do každého druhu práce je třeba vkládat srdce i duši; pak je tu radostnost a výkonnost. . . . V každé práci, kterou je nezbytné vykonávat, je čest. Necht' se Boží zákon stane měřítkem jednání, a to zušlechťuje a posvěcuje veškerou práci. Věrnost při plnění každé povinnosti činí práci ušlechtilou, a zjevuje povahu, kterou Bůh může schválit.

„Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své, i ze všech mocí svých.“ Bůh touží po lásce, která se projevuje službou srdce, službou duše, službou tělesných sil. . . .

„Můžete se rozhodnout stát se stereotypní ve špatném způsobu jednání proto, že nemáte odhodlání dát se dohromady a napravit se, anebo si můžete vypěstovat své schopnosti k tomu, abyste konali tu nejlepší službu, a pak se ocitnete v poptávce kdekoli a všude. Budete oceněni za všechno, čeho jste hodni. „Všecko, což by před se vzala ruka tvá k činění, podlé možnosti své konej.“ V pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1112.*

„Nevíme, jaké výsledky může rozhodnout den, hodina nebo okamžik, a nikdy bychom neměli začínat den, aniž bychom svěřili své cesty našemu nebeskému Otci. Jeho andělům je přikázáno, aby nás hlídali, a uvedeme-li sebe pod jejich ochranu, pak v každém čase nebezpečí budou po naší pravici. Když nevědomky budeme v nebezpečí použití špatného vlivu, andělé budou po našem boku, pobízejíce nás k lepšímu běhu, vybírajíce nám naše slova a ovlivňující naše činy. Takto náš vliv může být tichou, nevědomou, ale mocnou mocí v přitahování druhých ke Kristu a nebeskému světu.“ — *Christ's Object Lessons, pp. 341, 342.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 20. 11.

1. Vysvětlíte zdravou rovnováhu, kterou Bůh ukládá manželkám.
2. Uveďte modlářské kratochvíle, které často končí jako past.
3. Popište vyvýšené povolání manžela v manželství.
4. Jak mohu ve svém postoji vůči svým rodičům lépe odrážet Boží vůli?
5. Jak mohu lépe odrážet Boží vůli k lidem na mém pracovišti?

Pracující pro ztracené

„Vy jste svědkové toho i Bůh, kterak jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili, I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu“ (1 Těsalonickým 2: 10.12).

Doporučená četba: *The Acts of the Apostles*, pp. 346 – 358.

„Pavel byl učitel. Kázal Evangelium svým hlasem a ve své inteligentní práci ho kázal svýma rukama.“ — *The Review and Herald*, March 6, 1900.

1. ODDANÝ ZÁSTUPCE PASTÝŘE

Ne 22.11.

a. Jak Pavlův jednoduchý úvodní pozdrav Těsalonickým odhaluje hloubku jeho něžné úcty ke stádu ? 1 Těsalonickým 1: 1–4.

1 Těsalonickým 1: 1–4. Pavel a Silván a Timoteus církvi Těsalonickým v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Jezukrista. 2. Díky činíme Bohu vždycky ze všech vás, zmínku činíme o vás na modlitbách našich, 3. Bez přestání pamatujeme na skutek víry vaší, a na práci svaté lásky, a na trpělivost naděje Pána našeho Jezukrista, před Bohem a Otcem naším, 4. Vědujete, bratři Bohu milí, o vyvolení vašem.

„Z kořene opravdové pokory pramení nejcennější velikost mysli – velikost, která vede lidi k tomu, aby se přizpůsobili obrazu Kristovu. Ti, kdož disponují touto velikostí, získávají trpělivost a důvěru v Boha. Jejich víra je nezdolná. Jejich opravdové zasvěcení a oddanost zůstávají skryty. Slova, která vycházejí z jejich úst, jsou formována do výrazů Kristovy něhy a lásky. Uvědomují si svou vlastní slabost, oceňují pomoc, kterou jim Pán poskytuje, a touží po Jeho milosti, aby mohli činit to, co je správné a pravdivé. Svým chováním, postojem a duchem si s sebou nesou reference žáků Kristovy školy.“ — *That I May Know Him*, p. 37.

b. V čem se Petrova prosba podobá Pavlově? 1 Petr 5:2, 3

1 Petr 5:2, 3. Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujete je, ne bezděky, ale dobrovolně, ne pro mrzký zisk, ale ochotně, 3. Ani jako panujete nad dědictvím Páně, ale jako příkladem jsouce stádu.

„Ti, kdo zastávají postavení nižších pastýřů, mají bdít a pečovat o Pánovo stádo. Nejedná se o diktátorskou bdělost, ale o takovou, která má tendenci povzbuzovat, posilovat a povznášet. Služba znamená víc než jen kázání; znamená to upřímnou, osobní práci.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 526.

a. Aby se pravda šířila, co se můžeme všichni naučit od apoštolů i od obrácených v Tesalonice? 1 Tessalonicenským 1: 5–8.

1 Tessalonicenským 1: 5–8. Nebo evangelium naše k vám nezáleželo toliko v slovu, ale i v moci, i v Duchu svatém, a v jistotě mnohé, jakož víte, jací jsme byli mezi vámi a to pro vás, 6. A vy následovníci naši i Páně učinění jste, přijavše slovo jeho ve mnohé úzkosti, s radostí Ducha svatého, 7. Takže jste učinění příklad dobrý všem věřícím v Macedonii a v Achaii. 8. Nebo od vás rozhlásilo se slovo Páně netoliko v Macedonii a v Achaii, ale i na všelikém místě víra vaše, kteráž jest v Boha, roznesla se, takže již nepotřebí nám o tom nic mluvit.

„Ať se projeví více touhy přijmout Ducha Svatého jako učitele.“ — *Medical Ministry*, p. 307.

„Dílem Ducha Svatého je osvětit zatemněné chápání, roztavit sobecké, kamenné srdce, pokořit vzpurného přestupníka a zachránit ho před zkaženými vlivy světa. Kristova modlitba za jeho učedníky zněla: „Posvěť je skrze svou pravdu, Tvé slovo je pravda.“ Meč Ducha, kterým je slovo Boží, proniká srdcem hříšníka a rozsekává je na kusy. Když se teorie pravdy opakuje, aniž by její posvátný vliv pociťoval duše mluvčího, nemá na posluchače žádnou sílu, ale je odmítána jako omyl a mluvčí se činí zodpovědným za ztrátu duší. Musíme si být jisti, že naši Kazatelé jsou obrácení muži, pokorní, mírní a pokorného srdce.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 441.

„Bůh dal svým služebníkům poselství pravdy, aby ho hlásali. Toto poselství mají církve přijmout a všemi možnými způsoby ho sdělovat, zachycovat první paprsky světla a rozptylovat je.“ — *Ibid.*, vol. 6, p. 425.

b. Jak byla proměna nových věřících svědectvím pro svět – a scénou, která se bude opakovat i dnes? 1 Tessalonicenským 5:9. 10; Izajáš 56:6, 7.

1 Tessalonicenským 5:9. 10. Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, 10 Kterýž umřel za nás, abychom, buďto že bdíme, buďto že spíme, spolu s ním živi byli.

Izajáš 56:6, 7. Cizozemce pak, kteříž by se připojili k Hospodinu, aby sloužili jemu, a milovali jméno Hospodinovo, jsouce u něho za služebníky, všechny ostříhající soboty, aby ji nepoškrňovali, a držící smlouvu mou, 7. Ty přivedu k hoře svatosti své, a obveselím je v domě mém modlitebném. Zápalové jejich a oběti jejich příjemné mi budou na oltáři mém; nebo dům můj dům modlitby slouti bude u všech národů.

„Poselství o Kristově druhém zjevení musí doprovázet živá síla. Nesmíme se uklidnit, dokud neuvidíme mnoho duší obrácených k pozeňované naději na Pánův návrat. V době apoštolů poselství, které šířili, konalo skutečné dílo, odvracelo duše od idolů ke službě živému Bohu. Práce, kterou je třeba dnes vykonávat, je stejně skutečná a pravda je stejně pravdivá; jen máme poselství

šířit s větší naléhavostí, čím blíže je příchod Páně. Poselství pro tuto dobu je pozitivní, jednoduché a nanejvýš důležité. Musíme se chovat jako muži a ženy, kteří tomu věří. Čekání, bdění, práce, modlitba, varování světa – to je naše práce...

„Celé nebe se hýbe a připravuje se na den Boží pomsty, na den vysvobození Sionu. Čas zdržování se téměř skončil. Poutníci a cizinci, kteří tak dlouho hledali lepší zemi, jsou téměř doma.“ – *Evangelism*, p. 219.

3. POKORNÁ SOBESTÁVNOST

Út 24.11.

a. Vyjmenujte některé klíče k úspěchu v Tesalonice. 1 Tessalonickým 2: 1–7.

1 Tessalonickým 2:1–7. Nebo i vy sami víte, bratří, příchod náš k vám že jest nebyl daremný. 2. Ale i prve trpěvše, a pohanění snáševše, (jakož víte) v městě Filippis, osvobodili jsme se v Bohu našem mluvití vám směle evangelium Boží, s mnohými odpory. 3. Napominání zajisté naše nebylo z podvodu, ani z nečistoty, ani ve lsti. 4. Ale jakož Bůh nás hodné učinil toho, aby nám svěřeno bylo evangelium, takť mluvíme, ne jako lidem se líbíce, ale Bohu, kterýž zkouší srdcí našich. 5. Anižť jsme zajisté kdy užívali řeči pochlebné, jakož víte, ani za příčinou něčeho lakomství provodili. Bůhť jest svědek. 6. Ani jsme hledali od lidí chvály, ani od vás, ani od jiných, ač jsme mohli vás obtěžovati, jako Kristovi apoštolé. 7. Ale byli jsme tiši mezi vámi, jako když matka chová dítky své.

„Tesaloničtí věřící byli opravdoví misionáři. Jejich srdce hořela horlivostí pro svého Spasitele, který je vysvobodil ze strachu z „přicházejícího hněvu“. Skrze Kristovu milost se v jejich životech odehrála podivuhodná proměna a slovo Páně, pronášené skrze ně, bylo doprovázeno mocí. Předkládané pravdy si získaly srdce lidí a k počtu věřících se přidávaly duše.

„V tomto prvním listu se Pavel zmiňuje o svém způsobu práce mezi Tessalonicenskými. Prohlásil, že se nesnažil získat obrácené podvodem ani lstí.“ – *The Acts of the Apostles*, p. 256.

b. Které vlastnosti jsou obzvláště dojemné, když pozorujeme Pavlovu službu v Tesalonice? 1 Tessalonickým 2:8–10.

1 Tessalonickým 2:8–10. Tak naklonění k vám byvše, hotovi jsme byli s velikou chutí, vydati vám netoliko evangelium Boží, ale také i duše naše, protože jste nám byli velmi milí. 9. Nebo pamatujete, bratří, na práci naši a ustávání. Ve dne i v noci zajisté pracovavše, proto abychom žádného z vás neobtěžovali, kázali jsme u vás evangelium Boží. 10. Vy jste svědkové toho i Bůh, kterak jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili,

„Než se stal Kristovým učedníkem, zastával Pavel vysoké postavení a nebyl závislý na manuální práci. Později však, když využil všech svých prostředků k podpoře Kristova díla, se občas uchýlil ke svému řemeslu, aby si vydělal na živobytí. Obzvláště tomu tak bylo, když pracoval na místech, kde by jeho motivy mohly být špatně pochopeny.

„Právě v Tesalonice se poprvé dočteme o tom, jak Pavel pracoval vlastníma rukama a při kázání slova se uživil.“ — *Ibid.*, p. 347.

„Pavel, velký apoštol pohanů, se naučil řemeslu výroby stanů. Existovaly vyšší a nižší obory výroby stanů. Pavel se naučil těm vyšším a v případě potřeby mohl pracovat i v běžných oborech. Výroba stanů nepřinášela tak rychlé výnosy jako některá jiná povolání a Pavel si občas mohl zajistit své nezbytné potřeby jen s nejpřísnější šetrností.“

„Ačkoli měl slabé zdraví, [Pavel] ve dne pracoval ve službě Kristově věci a pak dřel velkou část noci, a často celou noc, aby se postaral o své i cizí potřeby.“

„Pavel byl Pedagog. Kázal Evangelium svým hlasem a ve své inteligentní práci ho kázal svými rukama. Vzdělával ostatní stejným způsobem, jakým byl vychováván, tím, kdo byl považován za nejmoudřejšího z lidských učitelů. Zatímco Pavel pracoval rychle a obratně rukama, vyprávěl svým spolupracovníkům o pokynech, které Kristus dal Mojžíšovi ohledně stavby svatostánku.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 6, p. 1063.

4. NEOTŘESITELNÝ CÍL

St 25.11.

a. S jakým cílem se Pavel staral o stádo? 1 Tessalonicenským 2:11-13.

1 Tessalonicenským 2:11-13. Jakož víte, kterak jednoho každého z vás, jako otec dítek svých, napomínali jsme vás a potěšovali. 12. I s osvědčováním, abyste chodili hodně Bohu, kterýž povolal vás do království svého a v slávu. 13. Protož i my díky činíme Bohu bez přestání, že přijavše slovo Boží, kteréž jste slyšeli od nás, přijali jste ne jako slovo lidské, ale jakož v pravdě jest, jako slovo Boží, kterýžto i dílo své působí v vás věřících.

„Poznání pravdy nezávisí ani tak na síle intelektu, jako spíše na čistotě úmyslu, na jednoduchosti upřímné a závislé víry. K těm, kteří s pokorným srdcem hledají Božské vedení, se přibližují Boží andělé. Duch Svatý je dán, aby jim otevřel bohaté poklady pravdy.“ — *Christ's Object Lessons*, p. 59.

b. Popište překážky, kterým čelilo hlásání Evangelia v Pavlově době – a jak se to odráží v dějinách, včetně blízké budoucnosti. 1 Tessalonicenským 2:14-18; 2 Timoteovy 3:12; Matouš 5:10-12.

1 Tessalonicenským 2:14-18. Vy zajisté, bratří, následovníci učinění jste církvi Božích, kteréž jsou v Židovstvu, v Kristu Ježíši; neb jste takověž věci i vy trpěli od vašeho pokolení, jako i oni od Židů. 15. Kteríž jsou i Pána Ježíše zabili, i své vlastní proroxy, a nás vyhnali, a Bohu se nelíbí, a všem lidem jsou odporní. 16. Nedopouštějice nám mluvit pohanům, k tomu aby spaseni byli, aby tak vždy doplňovali hříchy své. Nebo vylit jest na ně hněv Boží konečný. 17. My pak, bratří, zbaveni byvše vás na chvíli tělem, ne srdcem, opravdověji usilovali jsme viděti tvář vaši s mnohou žádostí. 18. Protož chtěli jsme přijíti k vám, (zvláště já Pavel,) jednou i po druhé, ale překazil nám satan.

2 Timoteovy 3: 12. *A takž i všickni, kteříž chtějí zbožně živi býti v Kristu Ježíši, protivensství míti budou.*

Matouš 5: 10–12. *Blahoslavení, kteříž protivensství trpí pro spravedlnost, neb jejich jest království nebeské. 11. Blahoslavení jste, když vám zlořečiti budou lidé a protivensství činiti, a mluvíti všecko zlé o vás, lhouce, pro mne. 12. Radujte se a veselte se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Takť zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi.*

„Jak se spor rozšiřuje do nových oblastí a myslí lidí jsou volány k Božímu pošlapávanému zákonu, Satan se bouří. Moc, která toto poselství provází, jen poblázní ty, kdo se mu staví proti. Duchovenstvo vynaloží téměř nadlidské úsilí, aby zatemnilo světlo, aby nesvítilo na jejich stáda. Všemi dostupnými prostředky se bude snažit potlačit diskusi o těchto životně důležitých otázkách. Církev se odvolává na silnou ruku občanské moci a v tomto díle se sjednocují stoupenci Katolíkství a Protestanti. Jak se hnutí za vynucování neděle stává odvážnějším a rozhodnějším, zákon bude uplatňován proti těm, kteří dodržují příkázání. Budou jim vyhrožovány pokutami a vězením a některým budou nabídnuty vlivné pozice a další odměny a výhody jako nabídka k zřeknutí se své víry. Jejich neochvějná odpověď však zní: „Ukažte nám z Božího slova náš omyl“ – stejná prosba, jakou za podobných okolností vznesl Luther. Ti, kteří jsou obviněni před soudy, silně obhajují pravdu a někteří, kteří je slyší, jsou vedeni k tomu, aby se postavili za dodržování všech Božích příkázání.

„Svědomitá poslušnost Božímu slovu bude považována za vzpouru. Zaslepení Satanem budou rodiče vůči věřícímu dítěti uplatňovat drsnost a přísnost; Pán nebo paní budou utlačovat služebníka, který dodržuje příkázání. Náklonnost bude odcizena; děti budou vyděděny a vyhnány z domova. ... Protože obránci pravdy odmítají ctít nedělní odpočinek, někteří z nich budou uvězněni, někteří budou vyhnáni, s některými se bude zacházet jako s otroky. Lidské moudrosti se to všechno nyní zdá nemožné; ale jakmile bude Duch Boží, který lidem upírá svou omezující sílu, odstupovat a oni se dostanou pod moc Satana, který nenávidí Božská příkázání, dojde k podivnému vývoji událostí. Srdce může být velmi kruté, když je odstraněna bázeň a láska Boží.“ — *The Great Controversy*, pp. 607, 608.

5. JEDINEČNÁ RADOST

Čt 26.11.

a. Proč nás může inspirovat to, jak věrně touha Pavlova srdce, odrážela touhu Kristovu? 1 Tessalonicenským 2:19,20 . Izaiáš 53:11.

1 Tessalonicenským 2:19,20. *Nebo která jest naše naděje neb radost aneb koruna chlouby? Zdali ne i vy před obličejem Pána našeho Jezukrista v čas příchodu jeho? .20. Vy jistě jste sláva naše i radost.*

Izaiáš 53:11. *Z práce duše své užří užitek, jímž nasycen bude. Známostí svou ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; nebo nepravosti jejich on sám ponese.*

„Kdo může změřit výsledky Pavlova celoživotního díla pro svět? Ze všech těch blahodárných vlivů, které zmírňují utrpení, které utěšují zármutek, které omezují zlo, které pozvedají život nad sobeckost a smyslnost a oslavují ho nadějí na nesmrtelnost, kolik patří zásluhám práce Pavla a jeho spolupracovníků, kteří s Evangelii Syna Božího podnikli svou nepozorovanou cestu z Asie k břehům Evropy?

„Jakou hodnotu má pro jakýkoli život to, že byl Božím nástrojem k uvedení do pohybu takových vlivů požehnání? Jakou hodnotu bude mít ve věčnosti to, že bude svědkem výsledků takového životního díla?“ — *Education*, p. 70.

„Neuvědomujeme si, jak moc [Spasitelova ponaučení] znamenají pro bytosti, které stvořil. On miluje lidskou rasu. Ptáte se, jak moc? Odkazují vás na Kalvárii.“ — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 284.

„Mnozí kolem nás potřebují jen odstranit své předsudky a předložit jim důkazy o našem současném postavení z Božího slova, a s radostí přijmou přítomnou pravdu. Poslové by měli bdít nad dušemi jako ti, kteří se musí zodpovídat. Jejich život musí být životem dřiny a duchovní úzkosti, zatímco na nich spočívá tíha drahocenné, ale často zraněné Kristovy věci. Budou muset odložit stranou světské zájmy a pohodlí a učinit si za první cíl udělat vše, co je v jejich silách, pro šíření přítomné pravdy a záchranu hynoucích duší. Dostanou také bohatou odměnu. V korunách radosti ti, kteří budou jimi zachráněni a nakonec spaseni, budou zářit jako hvězdy na věky věků. A po celou věčnost se budou těšit ze zadostiučinění z toho, že udělali, co mohli, pro předkládání pravdy v její čistotě a kráse, takže se do ní duše zamilovaly, byly skrze ni posvěceny a využily neocenitelné výsady být obohaceny, obmyty krví Beránka a vykoupeny Bohu.“ — *Early Writings*, p. 61.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 27.11.

1. Co se můžeme všichni naučit z oddanosti apoštolů šíření pravdy?
2. Proč bylo Evangelizační dílo v Tesalonice obzvláště pozoruhodné?
3. Proč se Pavel, Kazatel Evangelia, občas živil manuální prací?
4. Když se pronásledování stupňuje, jaké pozitivní výsledky se přesto projeví?
5. Popište radost, kterou zažívali Kristus, Pavel a všichni, kdo získávali duše.

Sbírka první Soboty

Sobota 5. Prosince 2026

PRO MODLÍTEBNU V BRAZZAVILLE V KONGU

Město Brazzaville se nachází v hlavním městě republiky Kongo, které se nachází ve střední Africe. Brazzaville leží západně od Demokratické republiky Kongo – jehož hlavním městem je Kinshasa – a tato dvě města dohromady tvoří dvě nejbližší ležící města na světě. (Dvě Konga existují kvůli koloniální historii, kdy různé Evropské mocnosti kolonizovaly tyto sousední oblasti a pojmenovaly je po řece Kongo.)

Republika Kongo se rozkládá na ploše 342 000 km² a má celkovou populaci 6 484 437 obyvatel (2025). Hlavní město Brazzaville má rozlohu 263,9 km² a téměř 2,8 milionu obyvatel, z nichž přibližně 75 % tvoří křesťané: 90 % katolíci a 10 % evangeličtí protestanti – většinou kimbagisté. Zbytek se drží tradičních animistických přesvědčení v Africkém mesianismu nebo zůstává ateistou.

Mluvené jazyky jsou: francouzština (úřední jazyk), lingalština a kikongo.

Poselství SDARM se poprvé dostalo do Brazzaville v roce 2013, kdy Misionář přijel na čtyři dny a přinesl Reformní poselství dvěma mladým párům. O tři měsíce později se vrátil – a za 27 dní se těmto pěti párům dostalo k 41 duším. V následujícím roce byly do oblasti přivezeny semináře s doplňujícími studiemi a velké procento věřících se postavilo na stranu přítomné pravdy. Od roku 2021 slouží jako Biblický pracovník pro církve v Brazzaville absolvent misijní školy RAMA v Kongu.

V následujícím roce byly do oblasti přivezeny semináře s doplňujícími studiemi a velké procento věřících se postavilo na stranu přítomné pravdy. Od roku 2021 slouží jako Biblický pracovník pro církve v Brazzaville absolvent misijní školy RAMA v Kongu.

Nicméně, Brazzavilleský sbor roste. V průměru se zde každou Sobotu shromažďuje 30 lidí, aby uctívali Pána. V této době bratři a sestry této skupiny obracejí svou naději k vám – našim bratrům po celém světě – abyste svou štědrostí mohli finančně přispět na získání pozemku a postavit vhodnější chrám k Jeho cti a slávě.

Vaši bratři a sestry z Brazzaville

Příprava na setkání s Kristem

„A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uctivosti“ (1 Těsalonicenským 4:4).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 480–489;

Selected Messages, bk. 2, pp. 257–274.

„Posvěcení je postupné dílo; nedosáhne se ho za hodinu ani za den a pak se v něm neudrží bez jakéhokoli zvláštního úsilí z naší strany.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 472.

1. NEUSPOKOJUJÍCÍ KRÁSA

So 29.11.

a. Jak Pavel i uprostřed nejvyšší úrovně umělecké kultury odhalil prázdnotu života bez Krista – a svou touhu po společenství s věrnými bratřími? Skutky 17:16, 17, 32, 33. 1 Těsalonicenským 3:1–4

Skutky 17:16, 17, 32, 33. A když Pavel čekal jich v Aténách, rozněcoval se v něm duch jeho, vida to město oddané býti modloslužbě. 17. I rozmlouval s Židy a nábožnými lidmi v škole, ano i na rynku, po všechny dni, s těmi, kteříž se koli nahodili. 32. Uslyševše pak o vzkříšení z mrtvých, někteří se posmívali, a někteří řekli: Budeme tě slyšeti o tom po druhé. 33. A tak Pavel vyšel z prostředku jejich.

1 Těsalonicenským 3:1–4. Protož nemohše se děle zdržeti, za nejlepší se nám vidělo, abychom v Aténách pozůstali my sami, 2. A poslali jsme Timotea, bratra našeho a služebníka Božího a pomocníka našeho v evangelium Kristovu, aby potvrdil vás a napomenul k tomu, což náleží víře vaší, 3. Aby se žádný nepohnul od ní v takových těchto souženích. Neb i sami víte, že jsme k tomu postaveni. 4. Ještě zajisté, když jsme u vás byli, předpovídali jsme vám, že budeme souženi; jakož se i stalo, jakž víte.

„Město Athény bylo metropolí pohanství. Pavel se zde nesetkal s nevědomým, důvěřivým obyvatelstvem jako v Lystře, ale s lidmi proslulými svou inteligencí a kulturou. Všude se do očí vkrádaly sochy jejich bohů a zbožštěných hrdinů historie a poezie.“

„Když Pavel pohlédl na krásu a vznešenost, která ho obklopovala, a viděl město zcela oddané modlářství, jeho ducha probouzela žárlivost k Bohu, kterého viděl všude zneužíváno, a jeho srdce se setřáslou soucitem s obyvateli Athén, kteří navzdory své intelektuální kultuře neznali pravého Boha.“

„Když spatřil velkolepost Athén, uvědomil si jejich svůdnou moc nad milovníky umění a vědy a jeho mysl byla hluboce ohromena důležitostí díla, které ho čekalo.“

„V tomto velkém městě, kde nebyl Bůh uctíván, byl Pavel utlačován pocitem samoty a toužil po soucitu a pomoci svých spolupracovníků. Pokud jde o lidské přátelství, cítil se naprosto sám. Ve svém listu Tesalonickým vyjadřuje své pocity slovy: ‚Zůstal v Aténách sám.‘“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 233, 234.

2. ZPŮSOB ŽIVOTA

Po 30.11.

a. Co v Pavlově dopise Tesalonickým opět odhaluje nesmírnou lásku a oddanost věřícím? 1 Tessaalonickým 3:5–10

1 Tessaalonickým 3:5–10 Protož i já, nemoha se déle zdržeti, poslal jsem ho k vám, abych zvěděl o víře vaší, ať by snad nějak nepokoušel vás ten pokušitel, a tak aby nebyla daremná práce naše. 6 Nyní pak když k nám přišel Timoteus od vás a zvěštoval nám novinu veselou o víře a lásce vaší, a že nás připomínáte dobře, žádající vždycky nás viděti, jako také i my vás, 7 Protož potěšení jsme z vás, bratří, ve všelikém soužení a nesnadnosti naší, skrze víru vaši. 8 Nebo aj, živi jsme, jestliže vy pevně stojíte v Pánu. 9 A jakým děkováním z vás můžeme se odměniti Bohu za všecku tu radost, kterouž radujeme se pro vás před obličejem Boha našeho, 10 Dnem i nocí přehorlivě modléce se, abychom uzřeli tvář vaši a doplnili to, čehož by se nedostávalo víře vaší?

„[Timoteus a Silas] přinesli [Pavlovi] ‚dobrou zprávu‘ o ‚víře a lásce‘ těch, kteří přijali pravdu během první návštěvy poslu evangelia v Tesalonice. Pavlovo srdce naplnilo něžnou soustrastí k těmto věřícím, kteří uprostřed zkoušek a protivenství zůstali věrní Bohu.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 255.

b. Popište slavný Boží záměr pro Jeho církev a vysvětlete, jak působí v našich životech. 1 Tessaalonickým 3:12, 13. 4:1–3 (první část).

1 Tessaalonickým 3:12, 13. A vás tentýž Pán račiž rozmnožiti a rozhojniti v lásce, kterouž máte k sobě vespolek, i ke všechněm, jako i nás k vám, 13 Aby tak utvrzena byla srdce vaše neposkvrněná v svatosti, před Bohem a Otcem naším, ku příští Pána našeho Jezukrista, se všemi svatými jeho.

1 Tessaalonickým 4:1–3 (první část). Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. 2 Víte zajisté, jaká přikázání vydali jsme vám skrze Pána Ježíše. 3 Tať jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše.

„Apoštol, úzkostlivý, aby věřící v Tesalonice chodili v bázni Boží, je naléhavě prosil, aby v každodenním životě projevovali praktickou zbožnost.“ — *Ibid.*, p. 262.

„Bůh by chtěl, aby si Jeho děti uvědomily, že aby Ho oslavily, musí projevovat svou náklonnost těm, kteří ji nejvíce potřebují... Žádné sobectví, ať už pohledem, slovem nebo skutkem, se nemá projevovat při jednání s lidmi

s podobnou drahocennou vírou... ať už jsou vysocí nebo nízcí, bohatí nebo chudí. Láska, která dává laskavá slova jen několika málo lidem, zatímco s jinými se zachází chladně a lhostejně, není láska, ale sobectví. V žádném případě nebude fungovat k dobru duši ani k Boží slávě. Naše láska... nemá být zapečetěna pro ty zvláštní, k zanedbávání ostatních. Rozbijte lahvičku a vůně naplní dům...”

„Pravá láska je vzácnou vlastností nebeského původu, která se zvětšuje vůní úměrně tomu, jak je rozdávána druhým.“ – *Our High Calling*, p. 231.

„Svatost je celistvost Bohu. Duše je odevzdána Bohu. Vůle, a dokonce i myšlenky, jsou podřízeny vůli Kristově. Ježíšova láska naplňuje duši a neustále vychází v čistém, osvěžujícím proudu, aby potěšila srdce druhých.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 6, p. 1076.

3. ČISTOTA V ZKORUMPOVANÉ DOBĚ

St 1.12.

a. Uved'te jeden konkrétní hřích, před kterým Pavel viděl potřebu varovat Tesalonické, hřích, který je i dnes alarmujícím běžným způsobem. 1 Tessalonicenským 4:3-5

1 Tessalonicenským 4:3-5. Tat' jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše, abyste se zdržovali od smilstva, 4. A aby uměl jeden každý z vás svým osudím vládnouti v svatosti a v uctivosti, 5. Ne v libosti tělesných žádostí jako i pohané, kteříž Boha neznají;

„Ne všichni, kdo tvrdí, že zachovávají Boží přikázání, mají svá těla v posvěcení a účtě. Tomuto lidu bylo svěřeno nejvážnější poselství, jaké kdy bylo smrtelníkům svěřeno, a oni mohou mít mocný vliv, pokud jím budou posvěceni. Tvrdí, že stojí na vyvýšeném pódiu věčné pravdy a dodržují všechna Boží přikázání; proto, pokud se oddávají hříchu, pokud se dopouštějí smilstva a cizoložství, je jejich zločin desetkrát větší než zločin skupin, které jsem jmenoval a které neuznávají Boží zákon jako závazný. V jistém smyslu ti, kdo tvrdí, že dodržují Boží zákon, Ho zneuctívají a haní pravdu přestupováním jeho předpisů.“

„Právě rozšíření tohoto hříchu, smilstva, mezi starověkým Izraelem na ně přineslo zřetelný projev Boží nelibosti. Jeho soudy pak těsně následovaly po jejich ohavném hříchu; tisíce padly a jejich poskvrněná těla byla ponechána na poušti.“

„Adventisté sedmého dne by měli být nade vše ostatní na světě vzorem zbožnosti, svatí v srdci i v jednání.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 450, 451.

„Prostopášnost je zvláštním hříchem této doby. Nikdy nezvedala neřest svou znetvořenou hlavu s takovou troufalostí jako nyní. Lidé se zdají být otupělí a milovníci ctnosti a pravého dobra jsou téměř odrazeni její troufalostí, silou a rozšířeností. Nepravost, která se hojně šíří, se neomezuje pouze na

nevěřící a posměvače. Kéž by to tak bylo, ale není. Mnoho mužů a žen, kteří vyznávají Kristovo náboženství, je vinných. Dokonce i ti, kteří tvrdí, že očekávají Jeho příchod, nejsou na tuto událost připraveni o nic lépe než sám satan. Neočišťují se od veškeré nečistoty. Tak dlouho sloužili svému chtíči, že je přirozené, že jejich myšlenky jsou nečisté a jejich představivost zkažená. Je stejně nemožné přimět jejich mysl, aby se zabývala čistými a svatými věcmi, jako by bylo nemožné obrátit tok Niagary a poslat její vody do vodopádů.“ — *Ibid.*, p. 346.

b. Jaké je další napomenutí, které Pavel dává stádu? 1 Tessalonicenským 4:6,7.

1 Tessalonicenským 4:6,7. A aby žádný neutiskal ani oklamával v jakémkoli jednání bratra svého, protože mstitel jest Pán všeho toho, jakož i předpověděli jsme vám a osvědčili. 7. Nebo nepovolal nás Bůh k nečistotě, ale ku posvěcení.

„Až Pán přijde jako mstitel, přijde také jako ochránce všech těch, kteří si zachovali víru v její čistotě a zůstali neposkvrnění světem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 210.

4. LEKCE TEHDY A TEĎ

St 2.12.

a. Jaké povzbuzení měl Pavel pro stádo? 1 Tessalonicenským 4:8–10.

1 Tessalonicenským 4:8–10. A protož kdo by pohrdal tímto, ne člověkem pohrdá, ale Bohem, kterýž i dal Ducha svého svatého nám. 9. O lásce pak bratrské není potřeby psáti vám; nebo jste vy již tomu od Boha naučeni, abyste milovali jedni druhé. 10. A jistě činíte to ke všechněm bratřím ve vsi Macedonii. Napomínámeť pak vás, bratří, abyste se v tom ještě více rozhodnili,

„Jedním z nejsilnějších důkazů opravdového obrácení je láska k Bohu a k člověku. Ti, kdo přijímají Ježíše jako svého Vykupitele, mají hlubokou a upřímnou lásku k druhým s podobnou drahocennou vírou. Tak to bylo s věřícími v Tesalonice.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 262.

b. Jaká životní lekce je užitečná pro všechny? 1 Tessalonicenským 4:11,12, Přísloví 13:4.

1 Tessalonicenským 4:11,12, A snažili se pokojní býti a hleděti toho, což komu náleží, a pracovati rukama svýma vlastníma, jakož jsme přikázali vám, 12. Tak abyste slušně chodili před těmi, kteříž jsou vně, a v ničemž abyste neměli nedostatku.

Přísloví 13:4. Žádá, a nic nemá duše lenivého, duše pak pracovitých zbohatne.

„Mladí muži, jděte na místa, kam vás vede Duch Páně. Pracujte svýma rukama, abyste se uživilí, a jakmile máte příležitost, hlásejte varovné poselství.“ — *Medical Ministry*, p. 321.

c. Která Biblická nauka, která je v Tesalonice zásadní, je po staletích temnoty a zmatku opět aktuální? 1 Tessalonicenským 4:13-15, Žalm 6:5, 13:3.

1 Tessalonicenským 4:13-15 Nechciť pak, abyste nevěděli, bratří, o těch, kteříž zesnuli, abyste se nermoutili, jako i jiní, kteříž naděje nemají. 14 Nebo jakož věříme, že Ježíš umřel a z mrtvých vstal, takť Bůh i ty, kteříž by zesnuli v Ježíšovi, přivede s ním. 15 Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my, kteříž živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli.

Žalm 6:5. Navrať se, Hospodine, a vytrhni duši mou; spomoz mi pro milosrdenství své.

Žalm 13:3. Dokud rady vyhledávati budu v mysli své, a den ode dne svíratí se v srdci mém? Až dokud se zpínati bude nepřítel můj nade mnou?

„Tesaloničané dychtivě přijali myšlenku, že Kristus přichází, aby proměnil věřící, kteří žili, a vzal je k sobě. Pečlivě střežili životy svých přátel, aby nezemřeli a neztratili požehnání, které očekávali při příchodu svého Pána. Ale jeden po druhém jim byli jejich milovaní odebíráni a Tesaloničané s úzkostí naposledy hleděli do tváří svých mrtvých, sotva se odvažovali doufat, že se s nimi setkají v budoucím životě.“

„Když byl Pavlův list otevřen a přečten, slova odhalující skutečný stav mrtvých přinesla církvi velkou radost a útěchu. Pavel ukázal, že ti, kteří budou žít, až Kristus přijde, nepůjdou vstříc svému Pánu dříve než ti, kteří v Ježíši usnuli.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 258.

„Do křesťanské víry byly ... zavedeny závažné omyly. Mezi nimi vynikala víra v přirozenou nesmrtelnost člověka a jeho vědomí po smrti. Tato doktrína položila základ, na kterém Řím zavedl vzývání svatých a uctívání Panny Marie. Z toho vzešla také hereze věčného trápení pro ty, kteří nakonec činili pokání, která byla brzy začleněna do papežské víry.“ — *The Great Controversy*, p. 58.

5. PROBUZENÍ MRTVÝCH

Čt 3.12.

a. Popište úžasnou scénu, která se brzy odehraje, až se Kristus vrátí v oblacích slávy. 1 Tessalonicenským 4:16-18, Zjevení 20:4-6.

1 Tessalonicenským 4:16-18 Nebo Pán náš s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sstoupí s nebe, a mrtví, kteříž jsou v Kristu, vstanou nejprve. 17. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky se Pánem budeme. 18. A protož potěšujtež jedni druhých těmito slovy.

Zjevení 20:4-6. I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a viděl jsem duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejím, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, anebo na ruce své. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let. 5. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo tisíc let. A toť jest první vzkříšení. 6. Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmiť ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let.

“Celé nebe bude vyprázdněno od andělů, zatímco čekající svatí budou hledat [Ježíše] a hledět do nebe, jako to dělali muži z Galileje, když vystoupil z Olivetské hory. Tehdy pouze ti, kdo jsou svatí, ti, kdo plně následovali pokorný vzor, s nadšenou radostí zvolají, když ho spatří: ‚Hle, toto je náš Bůh; v Něho jsme doufali a On nás zachrání.‘ A budou proměněni ‚v okamžiku, v mrknutí oka, na poslední trubku‘ – na tu trubku, která probudí spící svaté a volá je z jejich prašných lůžek, oděné slavnou nesmrtelností.” — *Early Writings*, p. 110.

“Oživující síla Ducha Kristova, přebývajícího ve smrtelném těle, poutá každou věřící duši k Ježíši Kristu. Ti, kdo věří v Ježíše, jsou posvátní Jeho srdci, neboť jejich život je skryt s Kristem v Bohu. Příkaz přijde od Dárce života: „Oživit mrtvé tvoji, těla mrtvá má vstanou. Prociťte a prozpěvujte, obyvatelé prachu. Nebo rosa tvá jako rosa na bylinách, ale bezbožné k zemi zporážíš.“ (Izaíáš 26:19).

“Dárce života si při prvním vzkříšení přivolá své vykoupené vlastnictví a až do oné vítězné hodiny, kdy zazní poslední polnice a obrovské vojsko vyjde k věčnému vítězství, bude každý spící svatý v bezpečí a bude střežen jako drahocenný klenot, který je Bohu znám jménem. Mocí Spasitele, který v nich přebýval, když žili, a protože byli účastníky božské přirozenosti, jsou přivedeni z mrtvých. ...“

„Jak slavné ráno bude ráno vzkříšení! Jak úžasná scéna se otevře, až Kristus bude obdivován těmi, kdo věří! Všichni, kdo se s Kristem podíleli na Jeho ponížení a utrpení, se s Ním podílejí i na Jeho slávě. Skrze Kristovo vzkříšení z mrtvých každý věřící svatý, který usne v Ježíši, vyjde ze svého vězení v triumfu. Vzkříšený svatý zvolá: ‚Smrti, kde je tvé osten? Ó podsvětí, kde je tvé vítězství?‘ (1 Korintským 15:55).” — *Selected Messages*, bk. 2, pp. 271, 272.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 4.12.

1. Která místa, podobně jako Athény, dnes odhalují omezení pozemské nádhery?
2. Proč je charitativní láska tak důležitá v každodenním životě?
3. Jakou realitu je třeba učit v dnešní zhýralé době?
4. Proč je důležité pochopit skutečný stav mrtvých?
5. Vyjmenujte kroky, které nastanou při Kristově návratu.

Život ve světle

„Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil“
(1 Těsalonickým 5:4).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 309–313;

Ibid., vol. 5, pp. 711–718.

„Slunce spravedlnosti svítí na církev, aby rozptýlilo temnotu a upozornilo Boží lid na nezbytnou přípravu pro ty, kteří chtějí zářit jako světla ve světě.“
— *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 166.

1. BDĚLOST V MODLITBĚ

Ne 6.12.

a. Když vidíme, jak se prorocství odehrává přímo před našima očima, na co musíme vždy pamatovat? 1 Těsalonickým 5:1,2, Kazatel 8:5.

1 Těsalonickým 5:1,2 O časích pak a chvílech, bratří, nepotřebujete, aby vám psáno bylo. 2. Nebo vy sami výborně víte, že ten den Páně jako zloděj v noci, tak přijde.

Kazatel 8:5. Kdo ostríhá příkázání, nezví o ničem zlém. I čas i příčiny zná srdce moudrého.

„Musíme mít větší blízkost k Bohu. Do našeho každodenního života musíme vnést mnohem méně sebe a mnohem více Ježíše Krista a Jeho milosti. Žijeme v důležitém období dějin tohoto světa. Konec všeho je na dosah; čas rychle utíká; brzy se v nebi řekne: ‚Stalo se.‘ (Zjevení 21:6). „ Kdo jest spravedlivý, ospravedlní se ještě; a svatý posvětit se ještě.“ (Zjevení 22:11).

„Nechť jsou naše svědectví zostřena; pevněji se držíme Boha. Nemohu se zdržet modlitby v jednu, ve dvě a ve tři hodiny ráno, aby Pán působil na srdce lidí. Myslím na to, že celé nebe se zajímá o dílo, které se děje na zemi. Služební andělé čekají u trůnu, aby okamžitě uposlechli příkaz Ježíše Krista a odpověděli na každou modlitbu pronesenou v upřímné, živé víře.“ — *Selected Messages*, bk. 2, pp. 376, 377.

„Díky Bohu, ne všichni budou ukolébáni k spánku v kolébce tělesného bezpečí. Budou věrní, kteří rozpoznají znamení doby. Zatímco velký počet těch, kteří vyznávají přítomnou pravdu, popře svou víru svými skutky, budou i tací, kteří vytrvají až do konce.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 10.

a. Jaké reality čelíme v posledních dnech? Izaiáš 13:9, Lukáš 17:28-30.

Izaiáš 13:9. Aj, den Hospodinův přichází přísný, a zuřivost a rozpálení hněvu, aby obrátil tu zemi v poušť, a hříšníky její z ní vyhladil.

Lukáš 17:28-30. A též podobně, jako se stalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli. 29. Ale dne toho, když vyšel Lot z Sodomy, přšel oheň s sirou s nebe, a zahladil všechny. 30. Takť nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.

„Stav zkaženosti a odpadlictví, který bude v posledních dnech existovat v náboženském světě, byl proroku Janovi představen ve vidění Babylonu, město to veliké, kteréž má království nad králi země“ (Zjevení 17:18).“

„Před jeho zničením má zaznít z nebe výzva: ‚Vyděte z něho, můj lide, abyste se neúčastnili jeho hříchů a abyste nepřijali jeho ran‘ (Zjevení 18:4). Stejně jako za dnů Noema a Lota musí existovat zřetelné oddělení od hříchu a hříšníků. Mezi Bohem a světem nemůže být žádný kompromis, žádný návrat k zajištění pozemských pokladů. „Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ (Matouš 6:24).

„Stejně jako obyvatelé údolí Siddim, i lidé sní o blahobytu a míru. ‚Unikni, abys zachránil svůj život,‘ je varování od Božích andělů; ale slyšíme i jiné hlasy, které říkají: ‚Nebud' rozrušený, není důvod k poplachu.‘ Zástupy volají: ‚Mír a bezpečí,‘ zatímco nebesa prohlašují, že na přestupníka brzy přijde rychlá zkáza.“ — *Patriarchs and Prophets*, p. 167.

b. Čeho si musíme být všichni vědomi, navzdory krásným slibům pozemské slávy od vlivných lidí? 1 Tessalonicenským 5:3.

1 Tessalonicenským 5:3. Neb když dějí: Pokoj a bezpečnost, tedy rychle přijde na ně zahynutí, jako bolest ženě těhotné, a neujdou' toho.

„Právníci, mechanici, farmáři, obchodníci a dokonce i duchovní z kazatelny volají: ‚Mír a bezpečí,‘ když na ně rychle přichází zkáza.

„Víra v blízký příchod Syna člověka na nebeských oblacích nezpůsobí, že by se pravý křesťan stal nedbalý a nedbalý na běžné životní záležitosti. Ti, kteří očekávají brzký příchod Krista, nebudou zaháleni, ale pilní v práci. Jejich práce nebude vykonávána nedbale a nepoctivě, ale s věrností, pohotovostí a důkladností. Ti, kteří si lichotí, že nedbalá nepozornost k věcem tohoto života je důkazem jejich duchovnosti a oddělení od světa, jsou pod velkým klamem. Jejich pravdomluvnost, věrnost a bezúhonnost jsou zkoušeny a prokazovány v časných věcech. Jsou-li věrní v nejmenším, budou věrní i v mnohém. ...“

„Zde mnozí v této zkoušce selžou. Svůj pravý charakter si rozvíjejí v řešení časných záležitostí. V jednání se svými bližními projevují nevěrnost, intriky a nepoctivost. Neuvažují o tom, že jejich vliv na budoucí, nesmrtelný život závisí na tom, jak se chovají v záležitostech tohoto života, a že pro formování spravedlivého charakteru je nezbytná ta nejpřísnější integrita.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 309, 310.

a. Jak se má Boží lid na této zemi odlišit? 1 Tessalonicenským 5:4-6

1 Tessalonicenským 5:4-6. Ale vy, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den jako zloděj zachvátil. 5. Všickni vy synové světla jste a synové dne; nejsmeť synové noci, ani tmy. 6. Nespěmež tedy, jako i jiní, ale bděme a střízliví budme.

„Bůh si přeje, aby jeho lid slovy i chováním hlásal světu, že žádné pozemské přitažlivosti ani světský majetek nemají dostatečnou hodnotu, aby vynahradily ztrátu nebeského dědictví. Ti, kdo jsou skutečně dětmi světla a dne, nebudou marniví ani lehkovážní v rozhovorech, oblékání ani chování, ale budou střízliví, kontemplativní a neustále budou vyvíjet vliv, aby přitahovali duše k Vykupiteli. Kristova láska, odrážející se z kříže, prosí za hříšníka a přitahuje ho provazy nekonečné lásky k pokoji a štěstí, které nacházíme v našem Spasiteli. Bůh všem svým následovníkům přikazuje, aby svým chováním, oblékáním a rozhovory, ve všech životních činnostech, vydávali živé svědectví nezaměnitelným jazykem o tom, že síla pravé zbožnosti je prospěšná všem v tomto i v budoucím životě; že jediné to může uspokojit duši přijímajícího.“ — *Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 580, 581.*

„Ve varování „bděte a modlete se“ Ježíš ukázal jedinou bezpečnou cestu. Je potřeba bdělosti. Naše vlastní srdce jsou klamná; jsme obklopeni slabostmi a křehkostmi lidstva a Satan se snaží zničit. Můžeme být nepřipraveni, ale náš protivník nikdy nezahálí. S vědomím jeho neúnavné bdělosti nespějme jako ostatní, ale „bděte a budme střízliví“. Duchu a vlivu světa je třeba čelit, ale nesmíme mu dovolit, aby ovládl mysl a srdce.“

„Aktivní obchodník, jakmile se dostane do kontaktu se světem, bude čelit zkouškám, zmatkům a úzkostným starostem. Zjistí, že má tendenci nechat se ovládat světskými myšlenkami a plány a že udržení oddaného ducha bude vyžadovat úsilí a disciplínu mysli i duše. Boží milost však čeká na jeho požadavek a jeho velká potřeba je mocným argumentem, který u Boha zvítězí.“ — *Ibid., vol. 5, pp. 409, 410*

b. Proč můžeme mít naději – a podle toho jednat? 1 Tessalonicenským 5:7-11.

1 Tessalonicenským 5:7-11. Nebo kteříž spí, v noci spí, a kteříž se opíjejí, v noci opilí jsou. 8. Ale my, synové dne jsouce, střízliví budme, oblečení jsouce v pancíř víry a lásky, a v lebku, jenž jest naděje spasení. 9. Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista, 10. Kterýž umřel za nás, abychom, buďto že bdíme, buďto že spíme, spolu s ním živi byli. 11. Protož napomínejte se vespolek, a vzdělávejte jeden druhého, jakož i činíte.

„Pavel učí, že je hřích být lhostejný k znamením, která mají předcházet druhému příchodu Krista. Ty, kteří se provinili tímto zanedbáváním, nazývá syny noci a tmy. ...“

„Bdělý křesťan je pracující křesťan, který se horlivě snaží dělat vše, co je v jeho silách, pro šíření Evangelia.“ — *The Acts of the Apostles, pp. 260, 261.*

a. Uved'te jednu připomínku, která je v Tesaalonice potřebná. 1 Tessaalonickým 5:12,13.

1 Tessaalonickým 5:12,13. A prosímeť vás, bratří, znejtež ty, kteříž pracují mezi vámi, a předloženi jsou vám v Pánu, a napomínají vás, 13. A velice je milujte pro práci jejich. A mějte se k sobě vespolek pokojně.

„Tesaalonické věřící byli velmi rozčileni muži, kteří mezi ně přicházeli s fanatickými myšlenkami a doktrínami. Někteří byli „nepořádní, vůbec nepracovali, ale... byli všeteční“. Církev byla řádně organizovaná a byli jmenováni úředníci, kteří měli působit jako duchovní a jáhni. Byli však i tací, svéhlaví a impulzivní, kteří se odmítali podříditi těm, kteří v církvi zastávali autoritativní postavení. Nárokovali si nejen právo na soukromý úsudek, ale i právo veřejně prosazovat své názory v církvi. Vzhledem k tomu Pavel upozornil Tesaalonické na respekt a úctu, která náleží těm, kteří byli vybráni, aby v církvi zastávali autoritativní postavení.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 261.

b. Jaká obecná napomenutí potřebují všichni? 1 Tessaalonickým 5:14,15.

1 Tessaalonickým 5:14,15. A prosímeť vás, bratří, napomínejte z řádu vystupujících, potěšujte choulolistivých, snášejte mdlé, trpělivě se mějte ke všechněm. 15. Vizte, aby někdo zlého za zlé neodplacoval, ale vždycky účinnosti dokazujte, i k sobě vespolek i ke všechněm.

„Když si smrt vyžádá jednoho z nás, jaké jsou naše vzpomínky na zacházení, kterého se mu dostalo? Jsou obrazy na zdech paměti příjemné k přemýšlení? Jsou to vzpomínky na laskavá slova, na soucit projevený v pravý čas? Odvrátili jeho bratři zlé dohady nerozvázných vměšovačů? Obhájili jeho věc? Byli věrní inspirovanému příkazu: „Utěšujte slabomyslné, podpírejte slabé“? ...“

„Když ten, s nímž jsme se stýkali v církvi, zemře, když víme, že jeho záznam v nebeských knihách je pevně stanoven a že se musí s tímto záznamem setkat na soudu, jaké jsou úvahy jeho bratří o tom, jakým směrem se k němu vydali? Jaký byl jejich vliv na něj? Jak jasně si nyní připomínají každé drsné slovo, každý neuvážený čin! Jak jinak by se chovali, kdyby se ocitli v další zkoušce!“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 489.

„Čím více jsi odstránán, nepochopen, překrucován, zkreslen, tím více důkazů máš, že konáš dílo pro Mistra, a tím pevněji se musíš držet svého Spasitele. Ve všech svých těžkostech buď klidný a nerušený, trpělivý a shovívavý, neodplácej zlým za zlé, ale dobrem za zlo. Hleď na vrchol žebříku. Bůh je nad ním. Jeho sláva září na každou duši stoupající k nebi. Ježíš je tímto žebříkem. Vylez po Něm, drž se Něho a brzy sestoupíš z žebříku do Jeho věčného království.“ — *Ibid.*, vol. 8, p. 130.

a. Na co si máme pamatovat, když jsme v zkoušce? 1 Těsalonicenským 5:16-18.

1 Těsalonicenským 5:16-18. Vždycky se radujte, 17. Bez přestání se modlte, 18. Ze všeho díky činite; neboť ta jest vůle Boží v Kristu Ježíši, aby se tak dalo od vás.

„Můj bratře, setkáš se s těžkostmi, pevně se však drž své opravdovosti. Nikdy neprojevuj nic jiného, než ušlechtilého ducha. Nebeský vesmír pohlíží na tento zápas. Satan hledí a netrpělivě střeží, aby tě zviklal ze strážného postavení. Rád by tě viděl jednat nepromyšleně, aby nad tebou zvítězil. Mužně bojuj Hospodinův boj. Bojuj tak, jako by Kristus bojoval na tvém místě. Ať není ve tvé víře a praktickém životě žádná nedůslednost. Nedovol, abys byl nevrlý kvůli těžkostem, které ustavičně vznikají. Buď klidný, mysl na Ježíše a udělej všechno, aby ses Mu zalíbil. Milost Kristova a Duch Svatý jsou dary Boží pro tebe, abys byl vši mocí zmocněn na vnitřním člověku.“ — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 132.*

„Kdyby Boží milující laskavost vyvolávala více díkyvzdání a chvály, měli bychom v modlitbě mnohem větší sílu. Stále více bychom hojně hojně působili v Boží lásce a měli bychom více darů, za které bychom ho mohli chválit. Vy, kteří si stěžujete, že Bůh neslyší vaše modlitby, změňte svůj současný řád a smíchejte chválu se svými prosbami. Když uvážíte Jeho dobrotu a milosrdenství, zjistíte, že On bere v úvahu vaše potřeby.“ — *Ibid., vol. 5, p. 317.*

b. Vyjmenujte některé návyky vítězného myšlení.

1 Těsalonicenským 5:19-21. Ducha neuhašujte, 20. Proroctvím nepohrdejte, 21. Věšho zkuste; což dobrého jest, toho se držte.

„Lidé mají moc uhasit Ducha Božího; moc volby jim je ponechána. Je jim dopřána svoboda jednání. Mohou být poslušní skrze jméno a milost našeho Vykupitele, nebo mohou být neposlušní a uvědomit si následky. ...“

„Duch Boží neustále usvědčuje a duše se rozhodují pro pravdu, či proti ní.“ — *Gospel Workers, p. 174.*

- 1. Jak si mohu osvojit bdělejší modlitební návyky – a proč je to důležité?**
- 2. Když slyšíme tvrzení o „míru a bezpečí“, na co bychom si měli vzpomenout?**
- 3. Co odlišuje děti světla/dne od dětí tmy/noci?**
- 4. Koho znám, kdo by mohl být otravný, ale měl by být oceněn?**
- 5. Co má doprovázet naše prosby k Bohu?**

Opravdu odlišní lidé

„Pročež i modlíme se vždycky za vás, aby vás hodné učiniti ráčil povolání toho Bůh náš a vyplnil všecku dobře libou vůli dobrotivosti své, i skutek víry mocně“ (2 Tesselonicenským 1:11).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 296–307;*

Ibid., vol. 5, pp. 591–603.

„Pán si přeje, aby Jeho následovníci jednali s druhými s velkou opatrností. Mají povznášet, obnovovat, uzdravovat. Ale v Církvi se nesmí zanedbávat správná disciplína. Členové se mají považovat za žáky ve škole, kteří se učí, jak formovat charakter hodný svého vysokého povolání.“ — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 264.*

1.ČISTÝ UVNITŘ I VENKU

Ne 13. 12.

a. Co ukazuje hloubku Božího volání k čistotě? 1 Tesselonicenským 5:22.

1 Tesselonicenským 5:22. Od všeliké zlé tvárnosti se varujte.

„Nedělejte mezi cizími lidmi, na ulici, v autech, doma nic, co by mělo být jen sebemenší náznak zla.“ — *The Ministry of Healing, p. 491.*

Necht' je tvé chování takové, abys v každé duši, s níž se stýkáš, zanechal dojem, že tě obklopuje čistá a svatá atmosféra. Jedno marnivé slovo, jeden malicherný smích může duši svést špatným směrem. Hrozné jsou následky absence stálého spojení s Bohem.

„Zdržujte se všeho zla. Běžné hříchy, ať už jsou sebemenší, oslabí váš mravní smysl a uhasí vnitřní dojem Ducha Božího. Charakter myšlenek zanechává v duši otisk a všechny nízké rozhovory znečišťují mysl. Všechny zlé skutky ničí ty, kdo se jich dopouštějí. Bůh může a odpustí kajícímu hříšníkovu, ale i když je mu odpuštěno, duše je poskvrněna; síla vznešeného myšlení, která je možná pro nepoškozenou mysl, je zničena. Duše nese jizvy po celou dobu. Hledejme tedy víru, která působí láskou a očišťuje srdce, abychom mohli světu reprezentovat Kristův charakter.“ — *Fundamentals of Christian Education, p. 195.*

**a. Popište Boží plán pro naši každodenní existenci a jak je umožněn.
1 Tessalonicenským 5. 23,24.**

1 Tessalonicenským 5. 23,24 On pak Bůh pokoje posvětiť vás ve všem, a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku příští Pána našeho Jezukrista zachováno budiž. 24. Věrnýť jest ten, jenž povolal vás, kterýž také i učiní to.

„Křesťané jsou vyzýváni, aby svá těla obětovali jako „živou, svatou, Bohu libou oběť“. Aby toho dosáhli, musí být všechny jejich síly zachovány v co nejlepším stavu. Každá praxe, která oslabuje fyzické nebo duševní síly, znemožňuje člověku službu jeho Stvořiteli. A bude Bůh spokojen s něčím menším než s tím nejlepším, co můžeme nabídnout? Kristus řekl: „Budeš milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem.“ Ti, kdo milují Boha celým svým srdcem, budou toužit Mu sloužit co nejlépe ve svém životě a budou se neustále snažit uvést každou sílu své bytosti do souladu se zákony, které podpoří jejich schopnost konat Jeho vůli. Neoslabí ani neposkvrní oběť, kterou předkládají svému nebeskému Otci, pohoštěním chuti k jídlu nebo vášním.“ — *The Great Controversy*, p. 473.

„Písmo nás učí usilovat o posvěcení těla, duše i ducha Bohu. V tomto díle máme být Božími spolupracovníky. Můžeme udělat mnoho pro obnovení morálního obrazu Boha v člověku, pro zlepšení fyzických, duševních a morálních schopností. Ve fyzickém systému lze dosáhnout velkých změn dodržováním Božích zákonů a vnášením do těla ničeho, co poskvrňuje. A i když si nemůžeme nárokovat dokonalost těla, můžeme dosáhnout křesťanské dokonalosti duše. Skrze oběť přinesenou za nás mohou být hříchy dokonale odpuštěny. Naše závislost nespočívá v tom, co může člověk udělat; je to v tom, co může Bůh udělat pro člověka skrze Krista. Když se zcela odevzdáme Bohu a plně věříme, Kristova krev očišťuje od veškerého hříchu. Svědomí může být osvobozeno od odsouzení. Skrze víru v Jeho krev mohou být všichni dokonáni v Kristu Ježíši. Díky Bohu, že se nepotýkáme s nemožnostmi.“ — *Selected Messages*, bk. 2, p. 32.

**b. Jaké vlastnosti odhalují skutečnou hloubku společenství mezi věřícími?
1 Tessalonicenským 5:26-28, 1 Jan 1:7.**

1 Tessalonicenským 5:26-28, Pozdravte všech bratří v políbením svatém. 27 Zavazujit' vás skrze Pána, aby čten byl list tento všechněm bratřím svatým. 28 Milost Pána našeho Jezukrista budiž s vámi. Amen.

1 Jan 1:7. Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecnství máme vespolek, a krev Ježíše Krista Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu.

„Svatý pozdrav, o kterém se v Evangelii Ježíše Krista zmiňuje apoštol Pavel, by měl být vždy vnímán v jeho pravé podstatě. Je to svatý polibek. Měl by být považován za znamení přátelství s křesťanskými přáteli při loučení i při opětovném setkání po týdnech či měsících odloučení. V „1 Tessalonicenským 5:26,“ Pavel říká: „Pozdravte všechny bratry svatým polibkem.“ V téže kapitole říká: „Zdržujte se všeho, co by svědčilo o zlu.“ Nemůže existovat žádné zdání zla, když je svaté polibek dáno v pravý čas a na správném místě.“ — *Early Writings*, p. 117. [*Author's italics.*]

a. Jakým povzbuzením a podporou Pavel začíná svůj druhý list věřícím v Tessalonice? 2. Tessalonicenským 1:1-5.

2. Tessalonicenským 1:1-5. Pavel a Silván a Timoteus církvi Tessalonicenské v Bohu Otci našem a v Pánu Ježíši Kristu: 2. Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a od Pána Jezukrista. 3. Povinniť jsme díky činiti Bohu vždycky z vás, bratří, tak jakž hodné jest, protože velmi roste víra vaše a rozmáhá se láska jednoho každého z vás, všechněch k sobě vespolek, 4. Takže my se vámi v sborích Božích chlubíme, vaší trpělivostí a věrou ve všech protivenstvích a souženích, kteráž snášíte; 5. Kterážto jsou zjevný důvod spravedlivého soudu Božího, abyste tak za hodné jmíni byli království Božího, pro něž i trpíte,

„[Pavel] vyjádřil svou důvěru v bezúhonnost [Tesalonických] a vděčnost za to, že jejich víra je silná a že jejich láska k sobě navzájem a k věci jejich Mistra hojně překypuje. Řekl jim, že je představuje ostatním církvím jako příklad trpělivé a vytrvalé víry, která statečně odolává pronásledování a soužení.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 264.

b. Pokud byli pronásledováni jako Tesaloničané, proč můžeme být všichni povzbuzeni nadějí, která jim byla dána? 2. Tessalonicenským 1:6,7.

2. Tessalonicenským 1:6,7. Poněvadž spravedlivé jest u Boha, aby zase odplaceno bylo těm, kteříž vás sužují, soužením, 7. Vám pak, úzkost trpícím, aby dáno bylo odpočinutí s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe, s anděly moci jeho,

„[Citováno z 2. Tesalonickým 1:1–6.] Zde vidíme zájem těchto církví jeden o druhého. Pronásledování, které snášely, přitáhlo všechna srdce k sobě a svázalo je. Byly rozptýleny. Bludy a pověřivá víra a doktríny židovského národa, které se tak hořce stavěly proti Kristu, zanechaly malé stádo jako ovce bez pastýře. Ale semeno bylo zaseto. Kristus byl vyvýšen jako Ten, který byl mezi nimi ukřižován, a neustále se vynakládalo úsilí na zmírnění chudoby a útlatku bratří kvůli jejich víře.“ — *Letters and Manuscripts*, vol. 12, Letter 28, 1897.

c. Proč by měl brzký Kristův návrat hluboce zapůsobit na srdce nás všech? 2 Tessalonicenským 1:7,8, Žalm 50:3,4

2 Tessalonicenským 1:7,8. Vám pak, úzkost trpícím, aby dáno bylo odpočinutí s námi, při zjevení Pána Ježíše s nebe, s anděly moci jeho, 8. V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, jenž neznají Boha a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista,

Žalm 50:3,4. Běřeť se Bůh náš, a nebude mlčeti; oheň před ním vše zžiráti bude, a vůkol něho víchřice náramná. 4. Zavolal nebes s hůry i země, aby soudil lid svůj, řka:

“[Citováno z 2. Tesalonickým 1:8.] Tyto významné události jsou blízko, přesto mnozí z těch, kteří vyznávají, že věří pravdě, spí. Jistě budou počítáni k nevěrnému služebníkov, který si v srdci říká: ‚Můj Pán odkládá svůj příchod,‘ pokud zůstanou ve svém současném přátelství se světem. Kristus se zjeví bez hříchu ke spáse pouze těm, kdo čekají v naději a víře. Mnozí mají teorii pravdy, ale neznají moc zbožnosti. Kdyby Boží slovo přebývalo v srdci, ovládalo by život. Víra, čistota a podřízení se Boží vůli by svědčily o jeho posvěcující moci.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 15.

4. JASNÉ ROZLIŠENÍ

St 16.12.

a. Vysvětlíte osud dvou typů lidí. 2 Tessalonicenským 1:8,9.

2 Tessalonicenským 1:8,9. V plameni ohně, kterýž pomstu uvede na ty, jenž neznají Boha a neposlouchají evangelium Pána našeho Jezukrista, 9. Kteríž pomstu ponесou, věčné zahynutí, zahnání jsouce od tváři Páně a od slávy moci jeho,

“Neomlouvej své nedostatky proto, že jiní jsou špatní. V Boží den se neodvážíš obhajovat své zanedbání formování charakteru pro nebesa, protože jiní neukázali zbožnost a duchovnost. Tentýž nedostatek, který jsi zahlédla u jiných, byl tvým nedostatkem. Skutečnost, že jiní byli hříšníci, nečiní tvé hříchy méně těžkými. Jak oni, tak i ty, budete-li pokračovat v současném stavu nezpůsobilosti, budete odděleni od Krista a budete se satanem a jeho anděly potrestáni věčným zatracením od přítomnosti Pána a od slávy Jeho moci.“

“Pán ve vašem zájmu učinil rozsáhlá opatření, že budete-li Jej hledat a následovat světlo, které vám zjevil, nepadnete na cestě. Slovo Boží vám bylo dáno jako světlo pro vaše nohy, jako světlo na vaši stezce. Jestliže klopýtnete, bude tomu tak proto, že jste se neradili se svým průvodcem Slovem Božím a neučinili jste převzácné Slovo pravidlem vašeho života. Bůh vám nedal jako vzor život nějaké lidské bytosti, třebaže může být navenek jakkoli dobrý a bezúhonný. Jestliže jste činili tak, jak činili jiní, budete nakonec zanecháni mimo svaté město s nesmírným množstvím těch, kdož konali právě to, co vy - následovali vzor, který jim Pán nedal k následování a jsou ztraceni tak, jako budete ztraceni i vy.“

“To, co jiní učinili, nebo mohou učinit v budoucnosti, neoslabí vaši zodpovědnost nebo víru. Jako Vzor vám byl zjeven bezchybný život, charakterizovaný sebezapřením a nezištnou shovívavostí. Jestliže se odvrátíte od tohoto správného, dokonalého vzoru a osvojíte si vzor nedokonalý, což bylo jasně naznačeno ve Slově Božím jakožto vzor, kterého byste se měli varovat, vaše skutky dostanou zaslouženou odměnu a váš život bude neúspěchem.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 396.

b. Jaký osvěžující kontrast má existovat a proč? 2 Tessalonicenským 1:10.

2 Tessalonicenským 1:10. Když přijde, aby oslaven byl v svatých svých a předivný ukázal se ve všech věřících, (nebo uvěřeno jest svědectví našemu u vás,) v onen den.

„Vzkříšení a nanebevstoupení našeho Pána je jistým důkazem triumfu svatých Božích nad smrtí a hrobem a zárukou toho, že nebe je otevřeno těm, kdo perou svá roucha charakteru a vybilí je v krvi Beránkově. Ježíš vystoupil k Otci jako zástupce lidského pokolení a Bůh přivede ty, kdo odrážejí Jeho obraz, aby s Ním spatřili Jeho slávu a sdíleli ji s Ním.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 286.

5. ČAS NA VĚRNÉ ČINY

Čt 17.12.

a. Popište úžasný výsledek Boží církve. 2. Tessalonicenským 1:11,12.

2. Tessalonicenským 1:11,12. Pročež i modlíme se vždycky za vás, aby vás hodné učiniti ráčil povolání toho Bůh náš a vyplnil všecku dobře libou vůli dobrotivosti své, i skutek víry mocně, 12. Aby oslaveno bylo jméno Pána našeho Jezukrista v vás a vy v něm, podle milosti Boha našeho a Pána Jezukrista.

b. O čem máme ujištění, když se prorocké scény naplňují? 2. Tessalonicenským 2: 1-7.

2. Tessalonicenským 2: 1-7. Prosímeť pak vás, bratři, skrze příští Pána našeho Jezukrista a naše shromáždění v něj, 2. Abyste se nedali rychle vyrážeti z myslí, ani kormoutiti, buď skrze ducha, buďto skrze řeč, neb skrze list, jako od nás poslaný, jako by nastával den Kristův. 3. Nesvediž vás žádný nižádným obyčejem. Neboť nenastane den Páně, než až prve přijde odstoupení, a zjeven bude ten člověk hřícha, syn zatracení, 4. Protivící a povyšující se nade všecko, což slove Bůh, anebo čemuž se děje Božská čest, takže se posadí v chrámě Božím, tak sobě počínaje, jako by byl Bůh. 5. Nepomníte-liž, že ještě byv u vás, o tom jsem vám pravil? 6. A nyní co mešká, víte, totiž aby on teprv zjeven byl časem svým. 7. Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, jenž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen.

„V proroctvích je jeden označen jako muž hříchu. Je to zástupce Satana. Tento muž hříchu přijímá Satanovy návrhy ohledně Božího zákona, který je stejně neměnný jako Jeho trůn, a světu oznamuje, že tento zákon změnil a že prvním dnem v týdnu místo sedmého je nyní Sobota. Vyznává neomylnost a nárokuje si právo měnit Boží zákon tak, aby vyhovoval jeho vlastním účelům.“

„Kristus však prohlásil, že ani jediné písmenko, ani jediná čárka ze zákona nepomine, dokud nepomine nebe a země. Právě dílo, které přišel vykonat, bylo povýšit tento zákon a ukázat stvořeným světům a nebi, že Bůh je spravedlivý a že Jeho zákon není třeba měnit. Zde je však Satanova pravá ruka, připravená pokračovat v díle, které Satan zahájil v nebi, a to v pokusu o změnu Božího zákona...“

„Člověk hříchu se povýšil proti Bohu, seděl v Božím chrámu a vydával se za Boha. Pošlapal velkolepou Boží památku stvoření, ustanovenou na památku Jeho díla, a místo ní světu představil obyčejný pracovní den.“

„Ale i když by každý člen lidské rodiny měl přijmout toto dítě papežství, v žádném případě by to nezneplatnilo svatý Hospodinův den ,Sobotu. Ti, kdo přijímají falešnou sobotu, vyvyšují člověka hříchu a útočí na Boží vládu. Člověk hříchu však nemůže zrušit to, co Bůh prohlásil, že bude stát navěky. Dílo, které je nyní třeba v našem světě vykonat, je vyvyšovat zákon Páně a upozorňovat na něj lidi. Nastal čas, kdy má být pravda hlášána proti lži a omylu.“ — *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 910.*

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 18.12.

- 1. Jak se mohu v praxi zdržet veškerého zdání zla?**
- 2. Co je podle 1 Janova 1:7, základem opravdového společenství?**
- 3. Jaká skutečnost o moci našeho Boha může v našich srdcích vzbudit úctu?**
- 4. Proč se musím vyhýbat zděšení nad nedostatky druhých?**
- 5. Jak mohu lidem pomoci pochopit realitu Boží pravé Soboty?**

Připravujme se

„Tehdy obrátíte se, a uzříte rozdíl mezi spravedlivým a bezbožným, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo jemu neslouží“ (Malachiáš 3:18).

Doporučená četba: *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 137–148; 449–467

The Great Controversy, pp. 551–562.

„Ti, kdo tvrdí, že mají velkou Boží moc, mohou být rozeznáni pouze velkým detektorem, zákonem Jehovovým. ... Ovčí roucho se zdá být tak skutečné, tak opravdové, že vlka lze rozeznat pouze tehdy, když se přiblížíme k Božímu velkému morálnímu měřítku a tam zjistíme, že jsou přestupníky zákona Jehovova.“ — *Faith and Works*, p. 45.

1. NEBUĎTE PŘEKVAPENÍ

Ne 20.12.

a. Jaký jev je charakteristický pro poslední dny? 2 Tessalonicenským 2:8,9

2 Tessalonicenským 2:8,9 A tehdažť zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán zabije duchem úst svých a zkaží zjevením jasně přítomnosti své, 9 . Kteréhožto nešlechtníka příští jest podle mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými,

„Viděla jsem, že Satan pracuje skrze své agenty mnoha způsoby. Pracoval skrze kazatele, kteří odmítli pravdu a podlehli silným klamům, aby uvěřili lži, aby mohli být zatraceni. Zatímco kázali nebo se modlili, někteří padali na zem a byli bezmocní, ne mocí Ducha Svatého, ale mocí Satana, která na tyto agenty vdechla a skrze ně i na lidi. Při kázání, modlitbě nebo rozhovorech někteří z vyznávajících Adventistů, kteří odmítli přítomnou pravdu, používali mesmerismus k získání stoupenců a lidé se z tohoto vlivu radovali, protože si mysleli, že je to Duch Svatý. I někteří z těch, kteří ho používali, byli tak hluboko v temnotě a klamu ďábla, že si mysleli, že je to Boží moc, která jim byla dána k projevování.“ — *Early Writings*, pp. 43, 44.

„Satan, obklopený zlými anděly a prohlašující se za Boha, bude konat zázraky všeho druhu, aby pokud možno oklamal i vyvolené. Dítky Boží nenajdou pak jistotu v konání divů, jelikož Satan bude napodobovat všeliká znamení která se budou dít. Pokoušené a zkoušené dítky Boží najdou sílu v tom znamení o němž je řeč v Exodu 31:12–18. Mají zaujmout postoj k živému slovu: „Psáno jest“ Toto je jediný základ, na kterém mohou bezpečně stát.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 16.

a. Co chybí těm, kteří brzy zahynou? 2 Tessalonicenským 2:9,10

2 Tessalonicenským 2:9,10. Kteréhožto nešlechtníka příští jest podle mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými, 10. A se všelikým podvodem nepravosti v těch, jenž hynou, protože lásky pravdy nepřijali, aby spasení byli.

„Pouze ti, kteří pilně studovali Písmo a přijali lásku k pravdě, budou ochráněni před mocným klamem, který zajímá svět.“ — *The Great Controversy*, p. 625.

b. Co Bůh pošle těm, kteří nemilují pravdu, bez ohledu na jejich povolání, a proč? 2 Tessalonicenským 2:11,12.

2 Tessalonicenským 2:11,12. A protož pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži, 12. A aby odsouzeni byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblibili sobě nepravost.

„Bible prohlašuje, že před příchodem Páně bude Satan působit „se vši mocí, znamením a lživými zázraky a se vším klamem nepravosti“; a ti, kteří „nepřijali lásku k pravdě, aby byli spasení“, budou ponecháni napospas „silnému klamu, aby uvěřili lži“. (2 Tessalonicenským 2: 9-11.) Teprve až bude tohoto stavu dosaženo a spojení církve se světem bude plně dokonáno v celém křesťanstvu, bude pád Babylonu dokončen.“ — *Ibid.*, pp. 389, 390. [*Author's italics.*]

c. K jakému účelu nás Bůh povolal a naše rodiny – a jaké povinnosti a výzvy to s sebou nese? 2 Tessalonicenským 2:13-15, Malachiáš 3:17,18.

2 Tessalonicenským 2:13-15. Myť pak jsme povinni děkovati Bohu vždycky z vás, bratří Pánu milí, že vyvolil vás Bůh od počátku k spasení, v posvěcení Ducha a u víře pravdy, 14. K čemuž povolal vás skrze evangelium naše, k dojití slávy Pána našeho Jezukrista. 15. A protož, bratří, stůjtež a držež se učení vydaného, jemuž jste se naučili, buďto skrze řeč, buďto i skrze list náš.

Malachiáš 3:17,18. Tiť budou, praví Hospodin zástupů, v den, kterýž já učiním, mým klínodem, a slitují se nad nimi, jako se slitovává otec nad synem svým, kterýž mu slouží. 18. Tehdy obrátíte se, a uzříte rozdíl mezi spravedlivým a bezbožným, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo jemu neslouží.

„Zda naši mladí lidé, kteří dostali moudré poučení a výchovu od zbožných rodičů, budou i nadále posvěcováni skrze pravdu, závisí do značné míry na vlivu, který po opuštění svého domova zažijí u těch, od kterých hledají křesťanské poučení.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 226.

„Ti, kdo vyznávají, že věří v Ježíše, by se měli neustále snažit o světlo. Měli by se denně modlit, aby světlo Ducha Svatého zářilo na stránky posvátné knihy, aby mohli pochopit věci Ducha Božího. Musíme mít bezvýhradnou důvěru v Boží slovo, jinak jsme ztraceni. Lidská slova, ať jsou jakkoli velká, nás nemohou učinit dokonalými, abychom byli důkladně připraveni ke všem dobrým skutkům. ... Právě skrze posvěcení Ducha a víru v pravdu se stáváme spolupracovníky Božími.“ — *Fundamentals of Christian Education*, pp. 188, 189.

3. PAVLŮV PŘÍKLAD

Út 22.12.

a. Co umožňuje věrnou vytrvalost? 2 Tessalonicenským 2:16,17, 3:1-5.

2 Tessalonicenským 2:16,17. On pak Pán náš Ježíš Kristus, a Bůh i Otec náš, kterýž zamiloval nás a dal nám potěšení věčné a naději dobrou z milosti, 17. Potěšuj srdci vašich a utvrdiž vás v každém slovu i skutku dobrém.

2 Tessalonicenským 3:1-5. Dále pak, bratří, modlte se za nás, aby slovo Páně rozmáhalo se a slaveno bylo, jako i u vás, 2. A abychom vysvobozeni byli od nezbedných a zlých lidí. Neboť ne všech jest víra. 3. Ale věrnýť jest Pán, kterýž utvrdí vás a ošťihati bude od zlého. 4. Doufámeť pak v Pánu o vás, že to, což vám předkládáme, činíte i činiti budete. 5. Pán pak spravujž srdce vaše k lásce Boží a k trpělivému očekávání Krista.

„Pavel nastínil zlověstné dílo této moci zla, které mělo pokračovat po dlouhá staletí temnoty a pronásledování před druhým příchodem Krista. Tesaloničtí věřící doufali v okamžité vysvobození; nyní byli nabádáni, aby se statečně a v bázni Boží ujali díla, které je čeká. Apoštol jim přikázal, aby nezanedbávali své povinnosti ani se nepodřizovali nečinnému čekání. Po jejich nadšeném očekávání okamžitého vysvobození se jim koloběh každodenního života a odpor, s nímž se budou muset setkat, bude jevit dvojnásobně tíživý. Proto je nabádal k vytrvalosti ve víře.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 266, 267.

b. Jaký příklad dal Pavel tím kteří hlásají Evangelium ? 2 Tessalonicenským 3:6-9.

2 Tessalonicenským 3:6-9. Přikazujemeť pak vám, bratří, ve jménu Pána našeho Jezukrista, abyste se oddělovali od každého bratra, kterýž by se choval neřádne a ne podle naučení vydaného, kteréž přijal od nás. 7. Nebo sami víte, kterak jest potřeba následovati nás, poněvadž jsme se nechovali mezi vámi neslušně. 8. Aniž jsme darmo chleba jedli u koho, ale s prací a s těžkostí, ve dne i v noci dělajíce, abychom žádnému z vás nebyli k obtížení. 9. Ne jako bychom neměli k tomu práva, ale abychom se vám za příklad vydali, abyste nás následovali.

„Mužové vyvolení Bohem pro práci na Jeho díle podají důkaz svého vysokého povolání a budou mít za svou nejvyšší povinnost, aby sami rostli a zdokonalovali se, dokud by se nestali schopnými dělníky. Tehdy, když projeví upřímnou snahu zdokonalit své schopnosti, svěřené jim Bohem, mělo by jim být moudře pomozeno. Ale udělené povzbuzení by nemělo mít příchut' lichocení, neboť Satan již v tomto směru vykoná víc než dost. Muži, mající za to, že je jejich povinností kázat, neměli by být podporováni v tom, aby byla výživa jejich rodiny i jejich vlastní ihned vložena na bedra bratří. Nemají k tomu práva, dokud se nemohou prokázat dobrým ovocem své práce. Nastává zde nebezpečí, že by se takto ubližovalo pochlebováním mladým kazatelům a těm, kteří mají jen malé zkušenosti, a že by se jim odnímalo břemeno života. Když nekáží, měli by vykonávat pro vlastní obživu to, co umějí. To je nejlepší způsob jak vyzkoušet jejich povolání k úřadu kazatelskému. Přejí-li si snad jen proto kázat, aby byli vydržováni jako kazatelé, odhodí brzy břemeno a opustí kázání pro výnosnější zaměstnání. Pavel, nejvýmluvnější kazatel, samotným Bohem zázračně obrácený, aby vykonal zvláštní dílo, necítil se povýšeným nad práci. Práví: «Až do tohoto času i lačníme, i žízníme, i nahotu trpíme, i poličkování býváme, i místa nemáme. A pracujeme, dělájice rukama vlastníma. Hanění jsouce, dobrořečíme, protivensství trpíce, snášíme (1 Korintským 4:11,12).» — *Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 446, 447.*

4. ZÁKLADY KTERÉ JE TŘEBA SI PAMATOVAT

St 23.12.

a. Uveďte jednu základní, nadčasovou zásadu, která je nedílnou součástí pravého křesťanství. Příslaví 20:4, 2 Tessalonicenským 3:10-12.

Příslaví 20:4 .Lenoch neore pro zimu, pročež žebrati bude ve žni, ale nadarmo.

2 Tessalonicenským 3:10-12. Nebo i když jsme byli u vás, to jsme vám předkládali: Kdož nechce dělati, aby také nejedl. 11. Slyšímet' zajisté, že někteří mezi vámi chodí nezpůsobně, nic nedělajíce, ale v neužitečné věci se vydávajíce. 12. Protož těm, kteříž takoví jsou, prikazujeme, a napomínáme jich skrze Pána našeho Jezukrista, aby pokojně pracujíce, svůj chléb jedli.

„Zbloudilí lidé učili, že dosažení skutečné svatosti povyšuje mysl nad všechny pozemské myšlenky a vede lidi k úplnému zdržení se práce. Jiní, zaujímající extrémní názory na určité texty Písma, učili, že pracovat je hřích – že křesťané by neměli myslet na časné blaho své ani své rodiny, ale měli by svůj život věnovat výhradně duchovním věcem. Učení a příklad apoštola Pavla jsou výtkou pro takové extrémní názory.”

„Pavel nebyl v Tesalonice zcela závislý na práci vlastních rukou. Později, když se odvolával na své zážitky v tomto městě, napsal filipským věřícím, aby poděkoval za dary, které od nich během svého pobytu obdržel: „I do Tesaloniky jednou i po druhé, čehož jsem potřeboval, poslali jste mi“ (Filipským 4:16.) Přestože tuto pomoc obdržel, dbal na to, aby dal

Tesalonickým příklad píše, aby ho nikdo nemohl právem obvinít z chamtivosti, a také aby ti, kdo zastávali fanatické názory na manuální práci, mohli být prakticky pokáráni.“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 348, 349.

„Zvyk podporovat muže a ženy v zahálce soukromými dary nebo církevními penězi je povzbuzuje k hříšným návykům a tomuto postupu by se mělo svědomitě vyhýbat. Každý muž, žena i dítě by měli být vychováváni k praktické a užitečné práci. ... Všichni by měli být vychováváni k tomu, aby používali údy svého těla k nějakému účelu, a Bůh je připraven a ochoten zvýšit přízpůsobivost všech, kteří se vychovávají k pilným návykům.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 912.

b. Na co si musíme vzpomenout, když jsme v pokušení zoufalství? 2 Tessalonicenským 3:13.

2 Tessalonicenským 3:13. Vy pak, bratří, neoblevujte dobře činíce.

„Svatost povede svého nositele k plodnosti a hojnosti ve všech dobrých skutcích. Nikdy se neunaví v konání dobra, ani nebude usilovat o povýšení v tomto světě. Bude se těšit na povýšení až do doby, kdy Veličenstvo nebes povýší posvěcené na svůj trůn. Tehdy jim řekne: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.‘ Pán pak vyjmenovává skutky sebezapření a milosrdenství, soucitu a spravedlnosti, které vykonali. Svatost srdce plodí správné skutky.“ — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 445.

5. V NEDOKONALÉM SVĚTĚ

Čt 24.12.

a. Jak máme zacházet s těmi, kteří zbloudili? 2 Tessalonicenským 3:14, 15.

2 Tessalonicenským 3:14, 15. Pakli kdo neuposlechne skrze psaní řeči naší, toho znamenejte, a nemějte s ním nic činiti, ať by se zastydl. 15. Avšak nemějte ho za nepřítele, ale napomínejte jako bratra.

„Měli bychom být varováni, abychom se nestýkali s těmi, kteří svým jednáním kladou druhým kámen úrazu. [Citováno z 2. Tesalonickým 3:14, 15.] Pokud odmítne napomenutí Pánových služebníků a bude se řídit svou vlastní vůlí a úsudkem pod vnuknutím svého vůdce Satana, přivede si na sebe zkázu a bude muset nést svůj vlastní hřích.“ — *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 912.

„[Pavel] nařídil církvi, aby oddělila od svého společenství každého, kdo by setrval v ignorování pokynů daných Božími služebníky. ‚Přesto,‘ dodal, ‚nepokládejte ho za nepřítele, ale napomínejte ho jako bratra.‘“ — *The Acts of the Apostles*, pp. 267, 268.

b. Jakou poslední naději máme v této epistoce vyjádřit? 2 Tessalonicenským 3: 16-18.

2 Tessalonicenským 3: 16-18. Sám pak Pán pokoje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem. Pán budiž se všemi vámi. 17. Pozdravení mou vlastní rukou Pavlovou, což jest za znamení v každém listu. Takt' obyčejně piši. 18. Milost Pána našeho Jezukrista budiž se všemi vámi. Amen.

„Musíme lidem nabídnout něco lepšího, než co mají, dokonce pokoj Kristův, který přesahuje veškeré chápání. Musíme jim říci o Božím svatém zákoně, o odlesku Jeho charakteru a o vyjádření toho, čím si On přeje, aby se stali. Ukažte jim, jak nekonečně nadřazená prchavým radostem a potěšením světa je nepomíjivá sláva nebes. Řekněte jim o svobodě a odpočinku, které lze nalézt ve Spasiteli. ... Pouze On může uspokojit touhu srdce a dát duši pokoj.“

„Ze všech lidí na světě by reformátoři měli být ti nejnesobečtější, nejhlavnější, nejzdvornější. ...

„Máme mluvit pravdu s láskou a důvěřovat, že [Bůh] jím dá sílu k nápravě života. Duch Svatý bude v duši uplatňovat slovo, které je proneseno s láskou.“
— *The Ministry of Healing*, p. 157.

OTÁZKY K OPAKOVÁNÍ

Pá 25.12.

- 1. Popište některé aktivity nepřitele duší v posledních dnech.**
- 2. Co se stane s těmi, kteří znají pravdu, ale nemusí ji nutně milovat?**
- 3. Vysvětli tajemství křesťanské vytrvalosti.**
- 4. Co bude vždy charakterizovat život opravdového reformátora?**
- 5. Jak mám aplikovat Biblickou metodu jednání s chybujícími?**

This image shows a single page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Sbírky První Soboty

Sobota 3 října 2026

Mise v Tanzánii

Je čas povstat a postavit sídlo a školu v
Dodomě (Viz str. 6)

Sobota 7. listopadu 2026

Literatura pro potřebné země

Šíříme světlo pravdy tam, kde jsou tištěné
stránky jedinou cestou (Viz str. 36)

Sobota 5. prosince 2026

Modlitebna v Brazzaville, Republika Kongo.

Dílo v Kongu se rychle rozvíjí a naléhavě
potřebuje naši podporu (Viz str. 61)